

உயிர்நிழல்

Uyirnihal

VOL IV - N°2 - ISSUE 18

MARCH - APRIL 2001

naalai
workshop
theatre

2001 season 2001 season
2001 season 2001 season

நாளை நாடக அரங்கப் பட்டறை வழங்கும்
பா. அ. ஜயகரனின் நாடகங்கள்

பாபு பரதராஜா . பி. ஜே. டிலிப்குமார்
ரெஜி மணுவல்பிள்ளை . தானியா தில்லைநாதன்
எல்லாப்பக்கமும் வாசல்

சுமதி ரூபன் . சத்தியா தில்லைநாதன்
எதிர்க்காற்றினிலே...

பா. அ. ஜயகரன்
சொல்லின் ஆழத்துள்

பி. ஜே. டிலிப்குமார் . பாலன் திருநாவுக்கரசு . பாபு பரதராஜா
சுமதி ரூபன் . பா. அ. ஜயகரன் .
சத்தியா தில்லைநாதன் . ரெஜி மணுவல்பிள்ளை
மீறல்(இரண்டு பகுதிகள்)

2001 SEASON

நாளை
நாடக
அரங்கப்
பட்டறை

June 09th, 2001 Saturday 7.00 P.M
June 10th, 2001 Sunday 3.30 P.M

YorkWoods Library Theatre
1785 Finch Ave. West (keele/finch)
info: (416) 703 8069 E-mail:naalai@yahoo.ca

2001 season 2001 season
2001 season 2001 season

FTAA: கட்டற்ற வர்த்தகத்தின் வலைப்பின்னல்	
சேரன்	05
புலம்பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்	
ஆழியாள்	08
தில்லை அம்பலப் பிள்ளையார் கோயில்	
அ. முத்துலிங்கம்	11
போர்னோகிராபி இலக்கியம் பீடபைல்***	
யமுனா ராஜேந்திரன்.....	17
சனதருமபோதினியும் உன்னத(?) சங்கீதமும்	
றஞ்சினி.....	26
தூர்க்காவின் 2 கவிதைகள்	
தூர்க்கா.....	27
சந்திரிக்காவை கைது செய்தல் தொடர்பாக	
கலையரசன்	28
தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் - 2001: மூன்று நாடகங்கள்	
சண் இராசையா	31
ஆண்மை	
சுமதி ரூபன்	34
கனடாவில் மையம் கொள்ளும் புதிய நாடக வெளிகள்	
கலைச்செல்வன்	35
அமைதி	
நா. விசுவநாதன்	37
பனிவயல் உழவு: அனுபவத்தின் உண்மைத் தடங்கள்	
பார்வதி சுந்தராமி.....	38
எதிர்வினை:	
அதிகாரமும் ஆதிக்கமும்	
கண்ணன் (நாகர்கோவில்).....	41
கவிதை	
மிதுஷன்	42
ஸ்பாட்டகஸ்தாசன் words with ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்	
ஸ்பாட்டகஸ்தாசன்	43
அமர்ச்சியம்	
கலைச்செல்வன் (சென்னை).....	45
இரு தசாப்தங்களைத் தொலைத்த நாளொன்றில்	
பி. ரவிவர்மன்	55
பெண்ணிலைவாத அணுகுமுறைகளின் பின்னணியின்மீது....	
லக்ஷ்மி	56
ஏக்கம்	
ராஜாத்தி.....	58
மாற்றத்து ஊர்வலம்	
சிவலிங்கம் சிவபாலன்	59
உன் மரணத்துக்கு முன்னும் பின்னுமான சில பொழுதுகள்	
இளங்கோ	63
மையமற்றலையும்	
ஏ. சி. தையிப்	64
பிரணவலயம்	
ஏ. சி. தையிப்	64
ஆணைகள்	
நா. விசுவநாதன்	65
நிழல்கள்	
.....	66

காலநெருக்கடி காரணமாக ஆன் பிராங்க், நட்சேபும் நட்சேபும் இவ்விதழில் தொடரமுடியவில்லை.

அட்டைப் படங்கள்:

கெபெக் நகரமையம், 20.04.2001, FTAA உச்சி மாநாடு (நன்றி : இணையத்தளங்கள்)

மறையாத மறுபாதி

(புகலிடத்துப் பெண்கள்
கவிதைத் தொகுப்பு)

முதற் பதிப்பு: பெப்ரவரி
1991

தமிழிற் தரிப்புக்குறிகளின் பயன்பாடு

சி. சிவசேகரம்
முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 1994

எக்ஸில் வெளியீடுகள்

எனக்குள் பெய்யும் மழை

முன்றாம் உலகப் பெண்ணிலைவாதம்:
இருபத்திரண்டு ஆசியக் கவிதைகள்
தொகுப்பும் மொழியாக்கமும்:
யமுனா ராஜேந்திரன்
முதற் பதிப்பு: மே 1999

பனிவயல் உழவு

(கவிதைத் தொகுப்பு)
திருமாவளவன்
முதற் பதிப்பு: டிசம்பர் 2000

எமது அடுத்த வெளியீடாக!

பி. ரவிவர்மனின்
நெடுங்காலத்தின்
பின்னொரு நாள்
(சிறுகதைத் தொகுப்பு)

பிரதிகட்கு:

EXIL

27 Rue Jean Moulin,
92400 Courbevoie, FRANCE
e-mail: EXILFR@aol.com

உயிரிழல்

Uyirnihal

18

Vol. IV No. 1
JAN. - FEB. 2001

தொகுப்பாசிரியர்கள்:
லக்ஷ்மி
கலைச்செல்வன்

அன்பளிப்பு: வருட சந்தா - 120FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:
CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMpte 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL

வங்கி முகவரி:
49 Bd Clémenceau
92400 Courbevoie
FRANCE

தொடர்புகளுக்கு:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

FTAA: கட்டற்ற வர்த்தகத்தின் வலைப்பின்னல்

கனடாவின் கெபெக் (Quebec) மாநிலத்தின் தலைநகரான கெபெக் நகரில் இரும்பு, சீமெந்து, முள்ளுக்கம்பிகள் என்பவற்றால் நெய்யப்பட்ட மிக உயரமான வேலி ஒன்று, நகரின் மையத்தில் உள்ள சிறியதோர் இடத்தைச் சூழ எழுப்பப்பட்டது. இந்தச் சிறிய இடத்துக்குள் மாநாட்டு மண்டபங்கள், வசதியான உயர்ந்த தங்குமிடங்கள், ஹோட்டல்கள், கடைத்தொகுதிகள் உட்பட, பெருநகருக்குரிய எல்லா வசதிகளும் அடங்கியுள்ளன. வேலியைச் சூழ வரவும் வேலிக்குள்ளும் ஆறாயிரம் காவல் படையினர் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்கள். முழுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கும் முப்பத்தைந்து மில்லியன் டொலர்களுக்கும் அதிகமான பணத்தைக் கனேடிய அரசு செலவு செய்கிறது.

கனடாவிலிருந்து பிரிந்து, தனியாக சாக மாறுவதற்குத் தகுந்த தருணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் ஒரேயொரு மாநிலமான கெபெக்

கில் இன்னுமொரு சிறிய பிரிவினையா என்ற கேள்வியை ஒருவர் எழுப்பக்கூடும். வேலி அமைப்பும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் அதற்காக அல்ல.

கட்டற்ற வர்த்தகம் (உலகமயமாக்கல் என்றும் நீங்கள் இதனை வாசிக்கலாம்) தொடர்பாகப் பெருநிதி நிறுவனங்களும் பஸ்தேசியக் கூட்டுத் தாபனங்களும் அரசுகளும் கூடிப் பேசுகிற மாநாடுகளுக்குத்தான் இத்தகைய பெரும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, கரீபியன் ஆகிய பிரதேசங்களைச் சார்ந்த முப்பத்து நான்கு நாடுகளின் தலைவர்கள் உலகத்தின் பெருநிதி நிறுவனங்களின் அனுசரணையுடன், ஏப்ரல் மாதம் இருபதாம் நாள் கெபெக் நகரில் ஒன்று கூடுகிறார்கள். இந்த 'அமெரிக்க நாடு'களின் உச்சி மாநாட்டுக்குக் கியூபா மட்டுமே அழைக்கப்படவில்லை. ஏனெனில், அங்கு 'ஜனநாயகம்' இல்லை என்று காரணம் தரப்படுகிறது. (கொலம்பியா, பெரு போன்ற நாடுகளில் எவ்வளவு அற்புதமான 'ஜனநாயகம்' வாழ்கிறது என்று நீங்கள் கேள்வி கேட்பதற்கான 'உரிமை' உங்களுக்கு இல்லை!)

அமெரிக்க நாடுகளுக்கு இடையேயான கட்டற்ற வர்த்தக உடன்பாடு (Free Trade Area of the Americas - FTAA) என்று அழைக்கப்படுகிற ஒரு கட்டமைப்பை மிகவும் துரித கதியில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்காகவே இந்த உச்சி மாநாடு இடம் பெற்றது. இந்த மாநாட்டையும் கட்டற்ற வர்த்தகத்தின் விளைவாக வறிய நாடுகளுக்கும் மற்றும் தொழிலாளர்கள், பெண்கள், பூர்வீகக் குடிகள் போன்றோருக்கும் ஏற்பட்டு வருகிற பாரிய பாதிப்புகளை எதிர்த்து எழுப்பாயிரத்துக்கும் அதிகமான எதிர்ப்பாளர்கள் கெபெக்கில் கூடினார்கள். Carnival Against Capitalism என்று வழங்கப்பட்ட அவர்களுடைய எதிர்ப்பு மிகவும் வலுவாக இருந்தது.

இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வரவுள்ள FTAA, எண்ணூறு மில்லியன்

சேரன்

மக்களையும் அந்த மக்கள் வாழும் அமெரிக்க, கரீபியன் நாடுகளின் அரசுகளையும் உள்ளடக்கும். இந்த நாடுகளின் மொத்த

உள்ளூர் உற்பத்தி அளவு பதினொரு ட்ரில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாகும். ஏற்கனவே பதினைந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (EU) முந்நூற்று எழுபத்தைந்து மில்லியன் மக்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளின் மொத்த உள்நூர் உற்பத்தியும் பதினொரு ட்ரில்லியன் டொலர்கள்தான். 2020இல் ஆசிய - பசுபிக் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு உடன்பாடு (Asia-Pacific Economic Co-operation - APEC) நடைமுறைக்கு வருகிறபோது, அது இரண்டு பில்லியன் மக்களையும் பதினெட்டு ட்ரில்லியன் டொலர்கள் மொத்த உள்நூர் உற்பத்தியையும் உள்ளடக்கி இருக்கும். பொருளாதார உலகமயமாதலின் பயங்கரமான பரிமாணங்களின் ஒரு சில கூறுகளே இவை.

"வளத்தையும் செல்வச் செழிப்பையும் பெருக்குவது, ஜனநாயகத்தைப் பேணுவது" என்பதே கட்டற்ற வர்த்தகத்தினதும் உலகமயமாக்கலினதும் இலட்சியங்கள் என்று இவர்கள் தரப்பில் தெரிவிக்கப்படுகிறபோதும் உண்மை என்னவோ தலைகீழாகத்தான் இருக்கிறது. FTAA நடைமுறைக்கு வருகிற

06 உயிரிழல் □ மார்ச் - ஏப்ரல் 2001

போது அது அமெரிக்க, கரீபியன் நாட்டு மக்களை மட்டுமல்ல, முழு உலக மக்களையுமே பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப் போகிறது.

கட்டற்ற வர்த்தகத்தின் மையப்பள்ளி என்ன வெனில், அரசு கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சிறப்புரிமைகளைப் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு வழங்குவதும் அனைத்தையும் தனியார் மயப்படுத்துவதுமாகும். பொதுமக்கள் நலன், மருத்துவ சேவைகள், கல்வி, தொழில் பாதுகாப்பு, தொழிற்சங்க உரிமைகள், தொழிலாளர் நலன், சுற்றுச்சூழல் போன்ற பல அம்சங்களில் அரசாங்கங்கள் பொதுமக்களுக்குச் சார்பான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதைத் தடுக்கிற அதிகாரம் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. FTAA உடன்பாட்டின் பதினோராம் அத்தியாயத்தின்படி உடன்பாட்டை மீறும் அரசுகள் மீது வழக்குத் தொடுப்பதற்கான அதிகாரமும் உரிமையும் கூட்டுத் தாபனங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. கட்டற்ற முறையில் எல்லைகளைத் தாண்டி மூலதனம் சஞ்சாரம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிற அதே வேளை, தொழிலாளர்களுக்கு - குறிப்பாக உடலுழைப்பை நம்பியிருப்பவர்களுக்கு - கட்டற்ற முறையில் தேசிய எல்லைகளைத் தாண்டி வேலை தேடிச் செல்லும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. மலிவான உடலுழைப்பை வறிய நாடுகளின் எல்லைகளுக்குள்ளே மடக்கி விடுவதும், பின்னர் அந்த நாடுகளுக்கு, கட்டற்ற வர்த்தக உடன்பாட்டைப் பயன்படுத்திப் பெருந்தொழிற்சாலைகளையும் உற்பத்தி வலயங்களையும் நகர்த்தி விடுவதும் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்கள் கோடிக்கணக்கில் லாபமீட்ட வழிசெய்கின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்காவும் கனடாவும் மலிவான உடலுழைப்பையும் வளங்களையும் சுரண்ட மெக்ஸிக்கோவுக்கு ஏராளமான உற்பத்தி நிலையங்களை இடம் மாற்றியுள்ளன. இதனால் அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் தொழிற்சங்கங்கள், தொழிலாளர்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்படுவதோடு அவர்களுடைய நாளாந்தச் சம்பளத்தையும் குறைக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. பலம்வாய்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கிற நாடுகளில் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை செயலிழக்கச் செய்ய இந்த நடைமுறை வாய்ப்பாக உள்ளது.

உயிரியல், தொழில்நுட்பம், விவசாயம், பயிரியல், மருத்துவத்துறை, மருந்து உற்பத்தி ஆகிய துறைகளில் வட அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பியப் பெருநிறுவனங்களுக்கு அடிப்படை உரிமை வழங்கப்படுவதைக் கட்டற்ற வர்த்தகம் உறுதி செய்கிறது. அறிவியல் சொத்துரிமை என்று வழங்கப்படக் கூடிய Intellectual Property Rights, FTAA மாநாட்டின் முக்கியமான ஒரு கூறாகும். உலகெங்கிலும் இருக்கக் கூடிய பயிர் வகைகள், உயிர் வகைகள், உணவு வகைகள் முதல் இயற்கை மருத்துவம், எண்ணெய் போன்ற ஏராளமான பொருட்களுக்குரிய அறிவியல் சொத்துரிமையை பெருநிறுவனங்கள் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு விடுவதற்கு FTAA வழி அமைக்கிறது. உதாரணமாக பல்வேறு வகையான நெல்லினங்களுக்கான உரிமை அவர்களிடமும் இருக்கும்.

புலம்பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

ஆழியாள்

புலம்பெயர் இலக்கியம், புலம்பெயர் படைப்பு, புகலிட இலக்கியம் போன்ற சொற்றொடர்கள் இப்போது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பாவிக்கப்பட்டு வரும் சொற்றொடர்களாகும். புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப்பு என்றதும், அது தன்புலத்திலிருந்து பெயர்ந்த படைப்பாளியால் ஆக்கப்பட்ட படைப்பு என உலகப்படத்தில் எல்லைகளைக் கடக்கும் ஒரு சடங்காக, வெறும் புவியியல்பரப்பு சார்ந்த விடயமாக மட்டும் பார்ப்பதை விட, பெயர்ந்திருக்கும் புலத்தின் பண்பாட்டை, பன்முகப்பாட்டை, மொழி வழக்குகளை, அதன் கலாச்சாரத்தை எவ்வாறு கிரகித்து இப் புலம்பெயர் இலக்கியம் தமிழ்ச் சிந்தனைப் புலத்துக்கு அளித்திருக்கிறது என்று பார்த்தல் நலம். ஏனெனில் அவ்வாறான பார்வையே தமிழ்ச் சமூகத்தின் அசைவியக்கத்திற்கு புலம்பெயர் இலக்கியம் எவ்வளவு தூரம் துணை போயிருக்கிறது அல்லது நமது பண்பாட்டுப் பாதைகளை அது எவ்வளவு தூரம் அகலித்திருக்கிறது போன்ற கண்ணோட்டங்களுக்கு வழிகோலும். இதையே தமிழவன் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“புலத்தை விட்டுப் பெயர்ந்த என்ற அர்த்தத்தை விட, பெயர்ந்த பிறகு வசிக்கிற இடம் எது, அதன் பண்பாடு, மரபு எந்தளவு நமக்குள்ளே புகுகிறது என்பதுதான் இதில் (ல) முக்கியம். எனவே தமிழ்த்தன்மை என்ற ஏதோ ஒன்றோடு (ட) வருகிற ஒருவர் தமிழுக்கு புறமான இன்னோரு தன்மையோடு (ட) எப்படி இணைகிறார் என்பது முக்கியமாகிறது.”¹

இந்தப் புலம் பெயர்வு கிட்டத்தட்ட 1956களிலிருந்து தொடங்குகிறது. இக்காலகட்டத்தில் குறிப்பாக இங்கிலாந்துக்கு புலம்பெயர்ந்தோர் இலங்கைச் சமூகத்தில் பெரும்பாலும் - வர்க்கரீதியிலும், சாதியிலும், ஆங்கிலப் புலமையிலும் (எமது சமூகத்தின் காலனித்துவ ஊறல், ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை ஒரு மேட்டிமைப் போக்காக இன்றும் கருதுகிறது) மேல் தட்டிலிருந்தவர்களே.

பின் 1960களின் இறுதி தொடக்கம் 1983 வரை, தொழிலாள வர்க்கத்தினர் பலர் மத்தியகிழக்கு

நாடுகளுக்கு பொருள் ஈட்டிச் செல்லும் நிலை தொடர்கிறது. 1984 க்குப் பின், குறிப்பிட்ட நாடுகளை நோக்கி பயணிக்காமல் கண்டங்கள் நோக்கி, கண்டங்கள் தாவி பயணிக்கும் நிலைமையும், எந்த நாடு என்றில்லாது ஏதாவது ஒரு நாடு என்ற நிலைமையும் புலம்பெயர்வில் ஏற்படுகிறது.

அத்துடன் இப் பயணங்களின் போது பொதிகள் காவப்படுகின்றன. உடல்ரீதியாக பெட்டிகளைக் காவுவதுடன் உளரீதியாக கலாச்சாரப் பண்பாட்டுப் பொதிகள் - உணவுப்பழக்கம் முதல் மொழிக் கையாள்கை, நாட்டியம், இசை, நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், நமது சமுதாயத்தில் புரையோடிக் கிடக்கும் அதிகார சாதியக் கட்டமைப்பு, பிற்போக்கான பிரதேச குழுவாதக் கூறுகள், தமிழ்ப்பண்பாடு பற்றின ஒற்றைப் பரிமாணக் கூறுகள் என அனைத்துமே காவப்படுகின்றன. இது மேற்கூறப்பட்ட மூன்று காலகட்டங்களுக்கும் பொதுவான போக்கு.

இந்தப் பயணங்களின் தற்காலிக நிறுத்தம் பயணிகளின் (பொதி காவிகளின்) நாட்டிடி வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தை இயக்கத்துக்குள்ளாக் குகிறது. இவ்வியக்கத்தினதும் பெயர்ந்திருக்கும் புதிய புலத்தினதுமான ஊடாட்டத்திலும், விலகலிலும் ஏற்படும் அதிர்வுகளின் விளைவே புகலிடச் சமூகம், புகலிட இலக்கியம் என்பன.

இவ்வாறு பார்க்கையில் ஈழத்துத் தமிழரசியலுடைய தர்க்கரீதியான தாக்கம் புகலிட இலக்கியம், புலம்பெயர் படைப்பு போன்ற சொல்லாடல்களை தவிர்க்க முடியாமல் ஈழத்தமிழர்களை நோக்கியே குவிய வைக்கிறது. மேற்கூறப்பட்ட அவதானிப்புகளை மையமாகக் கொண்டே புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றி - இக்கணத்தில் சிறுகதைகள் பற்றி பேசுவோ கருத்துக்களை முன்னெடுக்கவோ முடியும்.

புகலிட தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலும் பொருளாதார சிக்கல்களை முகங்கொள்ளல், உள் பற்றின உன்னத நினைவு, போராட்ட முரண்பாடுகளிடையே நிகழ்ந்த ஜனநாயக மறுப்புக் கொலைகளைப் பற்றிப் பேசல், பெண் பற்றிய பிரக்ஞை என பல்வேறு

கருப் பொருட்களைக் கொண்டிருந்தாலும் - அடிப்படையில் அவையாவும் விட்டு வந்த மண்ணை மையமாகக் கொண்டும், விட்டுவந்த மண்ணை நோக்கியதாகவுமே காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் புலம்பெயர் படைப்பாளிகளுக்கு "எழுத்து என்பது கவலையுள்ள பெண்ணுக்கு அழுவது போல் - ஒரு வடிவாக அமைகிறது. இப் புலம்பெயர் எழுத்துக்கள் வெறும் இலக்கியம் மட்டுமல்ல, அதுவொரு உணர்ச்சி வடிவாகவும் கூட" என்கின்றார் பேரா. சிவத்தம்பி.

விட்டு வந்த மண்ணைப் பற்றி மேலும் கூறுவதானால் அது இரு வகையாக இக்கதைகளில் வெளிப்படுகின்றது. சில சிறுகதைகள் விட்டு வந்த மண் பற்றின இரை மீட்டல்களாகவும், வேறு சில விட்டு வந்த மண்ணையும், தற்போது பெயர்ந்திருக்கும் புலத்தையும் பற்றின ஒப்பீடாகவும் காணப்படுகின்றன. ஏலவே காவி வந்த பொதிகளுடன் இவ்இரை மீட்டல்களும், ஒப்பீடுகளும் தத்தம் அனுபவத்தளத்துக்கேற்ப, தத்தம் தேடுதலுக்கேற்ப கதைகளில் வெளிப்படுகின்றன.

வசந்தி-ராஜாவின 'சதுரங்கம்' சிறுகதையில் திருமண நிமித்தம் கல்பனாவை கனடாவுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். ஆரம்பம் முதலே கணவன் சுரேஸின் ஆடம்பரப்போக்கில் அவளுக்கு ஈடுபாடில்லாமல் இருக்கிறது. அவளின் மனமோ ஆறுதலைத்தேடி விட்டுவந்த மண்ணின் பல்கலைக்கழக வாழ்வை நோக்கியே ஓடுகிறது.

'உருவ ஓவியங்கள்' என்ற சி.சிவபாலனின் சிறுகதையில் கனடாவில் விதானை வன்னியசிங்கத்தார் இறந்ததும் அரவிந்தனின் தாய் தந்தையர் மரணவீட்டுக்குப் போகிறார்கள். மரணவீடு என்பதற்கான எவ்வித அடையாளங்கள் இல்லாதிருப்பதையும், வன்னியசிங்கத்தாரின் உடல் ஆஸ்பத்திரியிலேயே வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவர்கள் அறிய வர,

"என்ன நாசங் கட்டின ஊரப்பா இது. பெத்து வளத்த மனிசனை ஆசுப்பத்திரியிலை கொண்டு போய் எறிஞ்சாச்சு... ஊரிலையெண்டால் வீட்டிலை வைச்சு எத்தினை பணிவிடைகள் செய்வம்"

என்று அரவிந்தனின் தாயார் விட்டு வந்த மண்ணையும், புலம்பெயர் மண்ணையும் ஒப்பிட்டு அழுகிறார். பின் இந்நிகழ்வு அரவிந்தனின் தாய், தந்தையை உலுக்கி இருவரும் விட்டு வந்த மண்ணை நோக்கிப் போவதையே தம் முடிவாகக் கொள்கிறார்கள். இந்நிலையில் அரவிந்தன் போன்ற புலம்பெயர் தமிழ் இளைஞர்களின் மனோநிலை மற்றும் பொருளாதாரநிலை என்பன வாழ்க்கைச் சிக்கல்களுக்கும், மனக்குழப்பங்களுக்கும் இட்டுச் செல்லும் நிலைமையையும் நாம் இங்கு குறித்துக் கொள்வது அவசியம்.

சி.புஷ்பராஜாவின 'பூச்சியும் நானும் கொலையும்' சிறுகதை கரப்பான் பூச்சிகளை பெருக விடாமல் பூச்சி மருந்து மூலம் தடுப்பது பற்றியது. அதில் வரும் பிரதான கதாபாத்திரம் ஜெகனின் பூச்சித்தடுப்பு

நடவடிக்கைகளை, வேறு சில நண்பர்களின் குரல்கள் மற்றும் அறிவுரைகள் வழிநடத்துவதாக கதை புனையப்படுகிறது. கதையின் இறுதியில் பூச்சியைக் கொல்லப்போகும்போது வாசகர்களுக்கு புதிய குரலாகவும், ஜெகனுக்கு இரை மீட்கப்படும் பழைய குரலாகவும் பழைய நினைவாகவும் கதையோட்டம் இவ்வாறு சுழல்கிறது.

"ஜெகன் என்னடா யோசிக்கறாய்.... போட்டா அவனை, காதுக்குள் கிசகிசுத்தான் மேற்பட்ட தோழன்.... அன்று மட்டும் சமார் இருபத்தியிரண்டு பேருக்கு நெற்றியிலும், பிடரியிலும், நெஞ்சிலும் பொட்டு வைக்கப்பட்டது. மேலிட்டு உத்தரவு"

இந்த நினைவுச் சுழிவின் பின்னர் ஜெகனால் கரப்பான் பூச்சியை கொல்ல முடியவில்லை. "இனிமேல் நான் கரப்பான் பூச்சிகளைக் கொல்ல மாட்டேனா?" என்ற கேள்வியுடன் கதை முடிகின்றது. தமிழ்த்தேசியப் போராட்ட வரலாற்றில் மறுத்தோடிகள் அல்லது மாற்றுக்கருத்துக் கொண்டவர்களை எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி கொலை செய்யும் போக்கை இரை மீட்டலின் மூலம் சாடுவதாகவே இக்கதை வெளிப்படுகிறது.

கலாமோகனின் 'தெரு' சிறுகதை பல்வேறு தெருக்களில் நடக்கும் சம்பாஷணைகளினதும், நடப்புகளினதும் தொகுப்பாக அமைகிறது. புலம்பெயர் தெருக்களும் சொந்த மண் தெருக்களும் கலாமோகனின் மனக்கண்ணில் வந்து போகின்றன. சொந்த மண்ணின் தெருக்களோ இன்று சிறு புள்ளியாக.... தூரமாகிப் போயிருக்கின்றன. கலாமோகனை எடுத்துக் கொண்டால் பரதேசியைப் போல் பிரான்ஸில் புனித டேனீஸ் வீதி, ஹொலண்டில் டென்ஹாக் நகரின் ஒதுக்குப்புற வீதி, அம்ஸ்டர்டாம் ஆற்றங்கரை, ஜெர்மனியின் நூரெம்பேர்க், யாழ்ப்பாணத்தின் தெருக்கள் என்று அலைந்து திரிகிறார். இவ்வாறான பரதேசத்தன்மையை/ அகதித் தன்மையை உணரும் போது தேசம் பற்றிய நினைவுகள் அவருக்கு எழுகின்றன.

"தேசத்தில் நான் கழித்த இளமை வாழ்வை அசைபோடும் போது(ம்) என்னை இனம் புரியாத கவலை கவலுகிறது.... என்னிடம் எனது தேசம் பற்றியும், என்னைப் பற்றியும் கேட்காதே"

என்று அவரிடம் வினா எழுப்பிய ஒருத்திக்கு பதில் கூறுகிறார்.

இச் சிறுகதைகள் இவ்வாறு மண்ணை நோக்கி பயணிப்பதின் காரணம் மண்ணின் வேர்கள் தரும் தமிழ் அடையாளமாகும். இவ் அடையாளம் குழு மனப்பாங்கு, பாதுகாப்புணர்வு என்பன கிட்ட வழி செய்கிறது. ஆக தேசம் இழந்ததாக கருதப்படும் போது பாதுகாப்புணர்வு, குழும உணர்வு ஆகியன சிதைகின்றன. இச் சிதைவில் அடையாளங்கள் தொலைகின்றன. இதுவே "எனது தேசம் பற்றியும், என்னைப் பற்றியும் கேட்காதே" என்கிற கலாமோகனின் தொனி.

சக்கரவர்த்தியின் 'எண்ட அல்லாஹ்' 'படுவான்கரை' ஆகிய இரு சிறுகதைகளும் பொது மக்கள் குரலாக ஒலிக்கிறது. முஸ்லிம், தமிழ் பொது மக்கள் தமிழ்த்தேசியப் போராட்டத்தில் நேரடியாகப்

பங்கு கொள்ளாவிட்டாலும் கூட ஏதோ ஒரு வகையில் அச்சுமூலின் நெருக்குவாரங்களில் அகப்பட்டு தத்தளிக்கிறார்கள், உயிர் விடுகிறார்கள். உதாரணமாக 'எண்ட அல்லாஹ்'வில் தங்கராசா ஹாஜியாரின் அப்பாவி மகன் முஸ்தபாவின் உயிர், கணபதி சொன்ன பொய்யால் போராளிகளால் பறிக்கப்படுகிறது. 'படுவாண்கரை' சிறுகதையில் சிங்கள அரசபடைக்கும், தமிழ்ப் போராளிகளுக்கும் இடையே பகடைக்காயாக உருட்டப்படுகிறது சரசுவதி குடும்பம். இக்கதைகள் போருக்குள் தொலைந்து போன மனிதநேயத்தை தேடுவதோடு, சுயநலங் கொண்ட மனித இதயங்களை சாடுகின்றன. மட்டக்களப்பு கிராமியப் பேச்சு வழக்கும், கிராமிய வாழ்வியலும் எளிமையான மொழிக் கையாள்கையுடன் இயல்பாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படையில் இரு கதைகளும் மண் பற்றிய இரைமீட்டலாகவே காணப்படுகின்றன.

அவுஸ்திரேலிய தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரை முருகபூபதியின் 'அழியாதசுவடுகள்'⁸ இளைய தலைமுறையின் கருத்தை முதிய தலைமுறைக்கும், முதிய தலைமுறையின் அனுபவச் செறிவை இளைய தலைமுறைக்கும் பரிமாற்றம் செய்யும் சிறுகதையாக அமைகிறது. மாவை நித்தியானந்தன் புலம்பெயர் நாடுகளின் அத்தியாவசியத் தேவைகளுள் ஒன்றான மோட்டார் வாகனம் பற்றி தனது 'கார் வாங்கல்'⁷ கதையில் குறிப்பிடுகிறார். வீரசிங்கம் வசந்தனின் 'அனாதை'⁸, யோகனின் 'அம்மாவின் கடிதம்'⁹ போன்ற சிறுகதைகள் மண் பற்றிய இரை மீட்டல்களாக ஏற்கனவே உள்ள புலம்பெயர் சிறுகதைப்

போக்குடன் ஒத்து ஓடுகின்றன.

புலம்பெயர்வு, பெண்ணியம் பற்றி ஏற்கனவே ஓரளவு ஆரம்ப கட்டங்களிலிருந்த சிந்தனைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஒரு வாய்க்காலாக அமைந்திருக்கிறது. பெண்ணின் மொழி, உடல், உழைப்பு, தனிப்புகள் என பல்வேறு பார்வைகளிலும் வேறுபட்ட பெண்ணியக் கருக் கொண்ட முகங்களை இச் சிறுகதைகளில் தரிசிக்க முடிகின்றது. புலம்பெயர் நாடுகளில் ஏற்கனவே உள்ள கலாச்சார விழுமியங்களுடன், மூல இலக்கியப் படைப்புகளுடன் அல்லது மொழிபெயர்ப்புகளுடன் ஏற்பட்டிருக்கும் பரிச்சயமும் இதற்கான குறிக்கத்தக்க காரணங்கள் எனலாம். மிகச் சில உதாரணங்களாக தயாநிதியின் 'சிறுதுளி'¹⁰, அ. முத்துலிங்கத்தின் 'கொம்புளானா'¹¹, வினோதனின் 'அம்மாவின் நண்பன்'¹², உமாவின் 'சாசனம் அல்லது நானே வருவேன்'¹³, பிரதீபா தில்லைநாதனின் 'காய்ச்சலில் சோகைபிடித்த'¹⁴, அருண்விஜயராணியின் 'கன்னிகாதானம்'¹⁵, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'நாலாம் உலகம்'¹⁶ போன்ற கதைகளை கூறலாம்.

புலம்பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் மண்ணை நோக்கியவையாக, மண் பற்றின இரை மீட்டல்களாக, மண்ணைத் தளமாகக் கொண்ட ஒப்பீடுகளாகக் காணப்படுவதால் 'மண்' என்றால் அது எதைக் குறிக்கிறது என்று பார்ப்பதுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம். மண் அன்பை, குளிர்ச்சியை, உரித்தை, அன்னியோன்னியமான பரிச்சயத்தை அளிப்பதுடன், வந்து அடைவதற்கான வீடாக தொழிற்படுகிறது. அது மனிதருக்கு பாதுகாப்பையும் அடையாளத்தையும், ஒருமைப்பையும் உணர்வையும் அளிக்கும் இடம்: அதனை புவியியல் பரப்பாகக் கொள்வதிலும் விட உள்மனம் தேடும்/ உள்மனம் விரும்பும் உணர்வுசார் அமைவிடமாகவே கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை:

- I. உயிர் நிழல், Vol II, No.1, 1999 பக்.21
- II. முன்றாவது மனிதன், இதழ் 09, 2000 பக்.31.

எடுத்துக்கொண்ட படைப்புகள்:

1. உயிர் நிழல், Vol II, No.2, 1999 பக்.12-14.
2. உயிர் நிழல், Vol II, No.6, 1999 பக்.61-65.
3. உயிர் நிழல், Vol III, No.2, 2000 பக்.62-64.
4. நிஷ்டை, க.கலாமோகன், எக்ஸில் வெளியீடு (1999)- பிரான்ஸ், பக்.90-99.
5. யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம், சக்கரவர்த்தி, எக்ஸில் வெளியீடு (2000) - பிரான்ஸ், பக்.23-34, பக்.35-50.
6. எங்கள் தேசம், முருகபூபதி, முகுந்தன் பதிப்பகம், அவுஸ்திரேலியா, பக்.135-144.
7. அம்மா: அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழ், இதழ் 10, 1999, பக். 11-13.
8. அதே நூல், பக்.07-08.
9. அதே நூல், பக்.09-10.
10. உயிர் நிழல், Vol III, No.4, 2000 பக்.28-30.
11. உயிர் நிழல், Vol III, No.1, 2000 பக்.27-30.
12. உயிர் நிழல், Vol II, No.4, 1999 பக்.38-40.
13. உயிர் நிழல், Vol II, No.5, 1999 பக்.47-49.
14. அதே நூல், பக்.14-18.
15. கன்னிகாதானங்கள், அருண் விஜயராணி, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை (1990) பக்.11-19.
16. நாளைக்கு இன்னொருத்தன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், பாரி நிலையம் (1997) பக்.108-121

(இக்கட்டுரை மெல்பேன் நகரில் நடந்த எழுத்தாளர் விழா 2001 இல் வாசிக்கப்பட்டது)

தில்லை அம்மலயம் யிள்ளையார் கொயில்

அ. முத்துசூன் ஸ்ரீகமீ

எ

ங்கள் வேலைக்காரச் சிறுமி ஓடிவிட்டாள். நான் சிறுவனாயிருந்தபோது நடந்த மறக்கமுடியாத சம்பவங்களில் இதுவும் ஒன்று. இப்படி அவள் அடிக்கடி ஓடினாள். அவளுக்கு அது பழகிவிட்டது. எங்களுக்கும் பழகிக்கொண்டே இருந்தது. எங்கள் தகப்பனார் எங்களிலும் பார்க்க ஏழ்மையான ஒரு கிராமத்திற்குப் போய் எங்களிலும் பார்க்க ஏழையான வீட்டில் அவளைப் பிடித்து வந்திருந்தார். இங்கிலீஸ்காரன் எங்களை ஆண்டு கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே அவளுக்கு விலையாக ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் படம் போட்ட ரூபாத்தாள்களில் அறுபது எண்ணிக் கொடுத்திருந்தார். மாதம் இரண்டு ரூபா வீதம் சம்பளம் பிடிப்பதாக ஏற்பாடு. இவள் மூன்றாவது தடவையாக இப்படி ஓடியபோது அந்தக் காசு அரைவாசிகூடக் கழிந்திருக்கவில்லை. ஐயா வழக்கம்போல தனது படைகளை ஏவி விட்டார். சின்னமாமா பெரிய கடைப்பக்கம் புறப்பட்டார். அவரிடம் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் இருந்தது. இடிமுழக்கத் துண்டுகளைக் கட்டியிழுப்பதுபோல சத்தம் போட்டுக்கொண்டே வருவார். இப்படியான ஒரு காரியத்துக்காகவே காத்திருந்தவர்போல அதில் கம்பீரமாக ஏறி தேவைக்கு அதிகமான வேகத்தில் வெளிக்கிட்டார். இன்னும் மற்றவர்கள் அவரவர் தகுதிக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்ற வகையில் திசைமாளியில் இருக்கும் அத்தனை திசைகளிலும் கிளம்பினார்கள். சீதையைத் தேடி வானர சேனை புறப்பட்டமாதிரி இதுவும் இருந்தது.

அம்மாவின் கையிலே பிறந்த மூன்று மாதமேயான குழந்தை ஒரு ராட்சதத்தனமான கறுத்த பூழுபோல நெளிந்து கொண்டிருந்தது. பேர் என்னவோ தில்லைநாயகி என்று வைத்திருந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் இருந்தது. தில்லை அம்பலப் பிள்ளையாருக்கு நேர்ந்து பிறந்த பிள்ளை. பிரசவம் சுகமாயிருந்தால் வெள்ளியில் தொட்டிலும் பிள்ளையும் செய்து தருவதாக பிரார்த்தனை. அந்த நேரத்திக் கடனைத்தான் இன்னும் இரண்டு நாளில் சென்று நாங்கள் நிறைவேற்றுவதாக இருந்தோம்.

அதற்கு பதின்மூன்று வயதுகூட தாண்டாத இந்த வேலைக்காரியால் ஆபத்து வந்திருந்தது. அவளைச் சுற்றித்தான் எங்களுடைய வீடு சுழன்று கொண்டிருந்தது. அம்மாவின் வேலைகள், ஐயாவின் ஆணைகள், சின்னமாமியின் மேற்பார்வைகள், என்னுடைய ஆக்கினைகள் என்று பலதை அவள் சமாளித்தாள். அபார ரூபகசக்தி அவளுக்கு. எது தொலைந்தாலும் அவள்தான் எடுத்து தந்தாள். எடுத்ததை தொலையாமல் பாதுகாத்தாள். வீட்டைப் பெருக்கினாள். தண்ணீர் இறைத்தாள். உணவு சமைத்து, துணி துவைத்து, பாத்திரம் கழுவினாள். இன்னும் நேரம் எஞ்சி இருந்தால், அடுப்படியில், நெருப்புத் தண்டல் அணைந்துபோன விறகு அடுப்புக்குப் பக்கத்தில், படுத்தாக்கொண்டாள்.

எனக்கு பெரிய சங்கடம் இருந்தது. இவளை எப்படியாவது பிடித்து வராவிட்டால் எங்கள் தில்லை அம்பலப் பிள்ளையார் கோயில் பயணம் தள்ளி வைக்கப்பட்டு விடும். இந்தச் செய்தியை ஐயா ஏற்கனவே அறிவித்திருந்தார். இது எனக்கு பெரிய அசௌகரியத்தை பள்ளிக்கூடத்தில் ஏற்படுத்தும்.

என்னுடைய தம்பி கவலைகளுக்கு அப்பாற்

பட்டவன். இரண்டு மாபிள்களை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அதில் ஒரு மாபிள் அழர்வமாக இருந்தது, ஆகாய நீலத்தில் வெள்ளைப் பூ வைத்து. அவற்றை உருட்டியும் எறிந்து பிடித்தும் விளையாடினான். அந்த மாபிள்களை நான் அபகரிப்பதற்கு பலமுறை முயன்றும் தோல்வியுற்றிருந்தேன். எனக்கு எரிச்சலாக வந்தது.

“அண்ணா வா மாபிள் விளையாடுவோம்” என்றான். இவனுக்கு அது விளையாட வராது. ஆனாலும் ஆசைப்படுவதை மட்டும் நிறுத்த மாட்டான்.

“நீ சின்னவன். உனக்கு மாபிள் ஏன்? அண்ணாவுக்கு தா. நல்ல பிள்ளை” என்றேன்.

அவன் காதுகளைப் பொத்தியபடி, “ஐயோ அண்ணா! அதைமட்டும் கேட்காதே!” என்று கெஞ்சினான். பரோபகார சிந்தை அந்தச் சமயம் என்னிடம் வழிந்து ஓடியபடியால் நான் அவனை போகட்டும் என்று விட்டுவிட்டேன்.

அம்மா காலை மடித்து தலையிலே கை வைத்தபடி உட்கார்ந்திருந்தாள். பக்கத்திலே ஒரு தடுக்கில் கறுப்பு பூழு கிடந்தது. அதற்கு அருகில் போனால் வேப்பெண்ணெய் மணம் வரும். அம்மாவின் சமீபமாகப் போக இது நல்ல சமயம் அல்ல என்று எனக்குத் தோன்றியது. என் கவலை முழுக்க பொன்னியில் இருந்தது. ஒருவரும் அறியாமல்

தில்லை அம்பலப் பிள்ளையாருக்கு அவள் விரைவில் பிடிபட வேண்டும் என்று என் கணக்கில் ஒரு நேரத்திக்கடன் வைத்தேன்.

என் பிரார்த்தனைகள் தவறாமல் பலித்த காலம் அது. அன்றிரவே பொன்னியை பிடித்து விட்டார்கள். சின்னமாமாதான் இதைச் சாதித்தார். பெரியகடை தெருக்களில் அலைந்து கொண்டிருந்தாளாம். கையிலே காசு இல்லாமல் அவள் அவ்வளவு தூரத்தையும் எப்படிக்கடந்தாள் என்பதை வியந்து வியந்து பேசினார்கள்.

அம்மாவுக்கு உள்ளூர் சரியான சந்தோஷம். ஆனால் அதை வெளியே காட்டவில்லை. பொன்னியை திட்டியபடியே இருந்தாள். அவள் ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. சூடாக்கிய உலோகம் போல அவள் தேகத்திலிருந்து ஒரு விதமான நெடி வந்து கொண்டிருந்தது. தலையிர் அவிழ்ந்து குலைய முழங்கால்கள் கண்களை மறைக்க கைகளைக் கட்டி குறுகிப்போய் உட்கார்ந்திருந்தாள். அவளிடம் உயிர் இருப்பது இருபது விநாடிக்கு ஒரு முறை வந்த கேவலம் மட்டும் தெரிந்தது.

எப்படி ஓடினாள்? யார் சொல்லிப் போனாள்? எவர் ஆசை காட்டியது? என்றெல்லாம் துருவினார்கள். அவள் வாய் திறக்கவில்லை.

“பசிக்குதா? சாப்பிடுவியா?” என்று அம்மா கேட்டதற்கு மட்டும் தலையை ஆட்டினாள். அம்மா போட்டுக் கொடுக்க சாப்பிட்டாள். ஒரு பெரிய வெண்கல செம்பா நிறைய சோறும் கறியும் போட்டு பிசைந்து பிசைந்து உண்டாள். அவ்வளவு உணவையும் ஒரே அமர்வில், ஒரே தரத்தில் ஒருவர் சாப்பிட்டதை தன் சீவியத்தில் தான் பார்க்கவில்லை என்று அம்மா வாய்விட்டு சொன்னாள். நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன்.

ஐயா சாப்பிட்டபின் சுருட்டு புகைத்தபடி சின்னமாமாவிடம் பேசினார். அடுத்து வரும் திங்கட்கிழமை தில்லை அம்பலப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு போவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. சின்னத்தம்பியின் காருக்கு சொல்லும்படியும் ஐயா நினைவூட்டினார். திங்கட்கிழமை பள்ளிக்கு மட்டம் போடலாம் என்பதில் எனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. அதற்குப் பின் வந்த பல இரவுகள் எனக்கு தூக்கமின்றி கழிந்தன.

எல்லோரும் இவ்வளவு சீக்கிரம் எழுந்து விடுவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் விழித்தபோது நடுச்சாமம் போல இருந்தது. தம்பியைப் பார்த்தால் அவன் எனக்கு முன்பாகவே எழுந்து குளித்து வெளிக்கிட்டுத் தயாராக இருந்தான். இவனை விடக்கூடாது என்று பட்டது.

மெதுவாக அவனுடைய பழைய சட்டையில் தேடிப் பார்த்தேன். மாபிள்களை ஞாபகமாக எடுத்துவிட்டான். அவனுடைய புதுச்சட்டையில் அவை கர்ணகரோமாக கிலுங்கி ஒலி செய்துகொண்டு இருந்தன.

அன்பொருட்கு, "தம்பீ!" என்று கூப்பிட்டேன். நான் கேட்கப் போவதை எப்படியோ முன்சூட்டியே உணர்ந்து, "ஐயோ அண்ணா!" என்று அவன் காதுகளைப் பொத்தினான்.

அம்மாவிடம் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. அங்கே கறுப்பு புழுவுக்கு பாலாபிஷேகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. என்னைக் கண்டதும், "பழிகாரா, இன்னும் நீ உடுக்கவில்லையா? கார் வரப்போகுது. ஓடு! ஓடு!" என்றான்.

பொன்னியை சுற்றி பல பாத்திரங்களும் சாமான்களும் இருந்தன. வெண்கல அண்பா. சருவச்சட்டி, புதுப்பாணை, அரிசி, சர்க்கரை, பருப்பு, என்று. ஓர் உலோபி காசு எண்ணுவதுபோல் அவள் அவற்றைத் திருப்பித் திருப்பி எண்ணிக்

கொண்டிருந்தாள். அவள்கூட பச்சைத் தாவணியும் வேறு யாருக்கோ அளவெடுத்து தைத்தது போல கைவேலை செய்யப்பட்ட மேலாடையும் அணிந்திருந்தாள். நாடா வைத்து இடையிலே இறுக்கிக் கட்டிய சீத்தைப் பாவாடை கஞ்சி போட்டு மொடமொடவென்று அவள் உதவி இல்லாமல் தனியாக நிற்கும் வல்லமை கொண்டதாகத் தெரிந்தது. கரும்பழுப்பு நிறத்தில் அவள் முகம் இயல்பை விட ஆழமாக மினுமினுத்தது. என்னைக் கண்டதும் அண்டரண்டப் பட்சி செட்டை விரிப்பதுபோல கைகளை அகட்டி வீசி வீசி துரத்தினாள். அவளுடைய கணக்கை பிறகு தீர்க்கலாம் என்று குறித்து வைத்துக் கொண்டேன்.

அந்தக் காலத்தில் எங்கள் ஊரில் வாடகைக்கு இரண்டு கார்கள் கிடைக்கும். சின்னத்தம்பியின் காருக்கு ஐயா சொன்னதில் எனக்குப் பரம சந்தோசம். அது ஒஸ்டின் செவன் பெட்டி வடிவக் கார். பல மாதங்களாக அதன் மகிமைகளை எங்கள் ஊர் பேசிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அதைப் பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கு முதன்முதல் அப்போதுதான் கிடைக்கப் போகிறது.

கார் வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டு படலைக்கு ஓடினேன். எனக்கு முன்பாகவே அங்கே காரை சுற்றி கூட்டம் சேர்ந்து விட்டது. சின்னத்தம்பி மிகுந்த மதிப்புக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு விளிம்பு வைத்த தொப்பியை அணிந்திருந்தார். என்னுடைய எதிர்பார்ப்புக்கு ஒத்துவராததாக ஒரு வேடிக்கைத்தன்மையுடன் அது இருந்தாலும் ஒரு ஒஸ்டின் செவன் பெட்டி வடிவக் கார் சாரதிக்கு அது

பொருத்தமானதாகவே காணப்பட்டது. கழுத்திலே தலை இருக்கும்வரை அவர் அதைக் கழற்றுவிடவில்லை என்று பேசிக் கொண்டார்கள். அவர் குளிக்கும்போதும்

சயனிக் கும்போதும் என்ன சாகசம் செய்து அதைக் காப்பாற்றுவாரோ தெரியாது. நான் பார்த்தபோது வெளியே நின்று காரிலே சாய்ந்தபடி பீடி பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். நான் எப்பொழுதாவது கார் ஓட்டினால் அப்படி ஒரு தொப்பி அணிந்து சாய்ந்து நின்று பீடி குடிக்க வேண்டும் என்று உடனேயே தீர்மானம் செய்தேன்.

காரைப் பார்த்தும் எனக்கு மெய் சிலிர்த்தது. கோபத்துடன் உறுமியபடி ஆயத்தமாக எழுந்த ஒரு பெண் சிங்கம் போல் அது நின்றுது. முன்புறம் நிமிர்ந்து வளைந்த மட்கார்டுகளில் இரண்டு பெரிய லைட்டுகள் ஒளியைப் பாய்ச்ச தயாராக இருந்தன. கால் வைத்து ஏறுவதற்கு ஏதுவாக இரண்டு கரையிலும் வுட்போட்டு இருந்தது. சுருட்டி விடும் எஞ்சின் முடிகள். கவனக் குறைவாகப் படைத்ததுபோல் ஹோர்ன் என்னும் ஒலிப்பான் பந்துபோல உருண்டை வடிவில் காருக்கு வெளியே இருந்தது, ஒரு தனி உறுப்பாக. மினுங்கும் கறுப்பு வர்ணத்தை புழுதி முடியதால் வெண்சாம்பல் நிறமாக மாறிய கார் பெற்றோலும் புழுதியும் கலந்த ஒரு அபூர்வ மணம் சூழ நின்றுது.

கால் பெருவிரல்களை ஊன்றி உள்ளுக்கு எட்டிப் பார்த்தேன். சாணிக்கலரில் அகலமான இருக்கைகள். மற்றவர்களும் அப்படியே பார்க்க முயற்சித்தபோது அவர்களை விரட்டினேன். கார் பின் கண்ணாடியில் படிந்திருந்த தூசியில் யாரோ 'வதனி' என்று சிறு விரலினால் எழுதியிருந்தார்கள். வதனி என்னுடன் ஒரே வகுப்பில் படிப்பவள். அவளுடனான என் சிநேகிதத்தை மிகவும் ரகசியமாக அதுவரை பாதுகாத்து வைத்திருந்தேன். அப்படியும் அது வெளியே தெரிந்துவிட்டது. எழுதியவன் யார் என்பதை, அன்று முழுவதும் யோசித்தும் என்னால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

சாரதியைத் தவிர்த்து, அந்தக் காரில் ஒன்பது பேர் பிரயாணம் செய்வதாக இருந்தோம். முன்சீட்டில் மூன்று. பின்சீட்டில் ஐந்து. வுட்போட்டில் சின்னமாமா என்பது கணக்கு. நான் காருக்குள் ஏற வந்தபோது எல்லோரும் ஏற்கனவே இடம்பிடித்து விட்டார்கள். பேராசைக்காரர்கள். அம்மா, சின்னமாமி, மணி, பொன்னி, தம்பி.

அந்தக் காருக்கு சன்னல் கண்ணாடிகள் இல்லை. சுருட்டி விடும் கன்வஸ் திரைகள்தான். சன்னல் பக்கத்தில் பொன்னி இருந்தாள். அவளின் மடியில் தம்பி இருந்து குற்ற உணர்வோடு என்னைப் பார்த்தான். இவன் எப்படி என்னுடைய சன்னல் கரையை எடுக்கலாம். அப்பாவின் காதுக்குக் கேட்காமல் "இறங்கடா!" என்றேன். பொன்னி அவளை இறுக்கிப் பிடித்திருந்தாள். "அண்ணா" என்று விசம்ப ஆரம்பித்தான். "இறங்கடா படுவா!"

நீண்ட விவாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. "அண்ணா போகும்போது நீ இரு. திரும்பி வருக்போது என்னை விடு" என்றான். அப்படியே நான் ஏறிக் கொண்டேன். அப்பாவும் முன்சீட்டில் அமர்ந்தார்.

இதற்காகவே காத்திருந்ததுபோல சின்னத்தம்பி பானா வடிவத்துக்கு கைப்பிடிகள் வைத்ததுபோல காணப்பட்ட ஒரு இரும்புத்தண்டை காரின் முன் துளையில் நுழைத்து இரு கைகளாலும் பிடித்து தன் பலம் கொண்ட மட்டும் சுழற்றினார். கார் இரண்டு பக்கமும் அசைந்து குலங்கியது. பொன்னி வாயை அகலத் திறந்தாள். தம்பி "கிக்கீ" என்று சிரித்தான். முன்றாவது குலக்கலின்போது கார் தன் இயல்பான ரீங்கார ஒலியை எழுப்பிக் கொண்டு எட்டார்ட் ஆகியது. டிரைவர் கம்பியை வைத்துவிட்டு உள்ளே ஏறினார். சின்னமாமாவும்

வுட்போட்டில் தொற்றினார். கார் புறப்பட்டது.

உலகம் எல்லாம் எனக்குப் பக்கத்தால் உருண்டு ஓடுவதை நான் கண்டேன். எனக்கும் பொன்னிக்கும் இடையில் தலையைக் கொடுத்து தம்பியும் எட்டிப் பார்த்தான் ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறான். ஒரு குட்டு வைத்தேன். உலகம் நேராணது.

ஒருவருக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்காமல் அந்த வேக சுகத்தை நான் அனுபவித்தேன். அப்பா முன் சீட்டில் இருந்து சுருட்டை பற்ற வைத்தார். வுட்போட்டில் நின்றபடி, ஒரு கை உள்ளே பிடிக்க, மறு கை வெளியே தொங்க, சின்னமாமா சிகை கலைய, அங்கவஸ்திரம் மிதக்க ஒரு தேவதூதன்போல புறந்து வந்தார். அந்தத் தருணத்தில் எனக்குச் சின்னமாமாவிடம் இருந்த மதிப்பு பன்மடங்கு பெருகியது.

காரைக் கண்டதும் கட்டை வண்டிகள் எல்லாம் ஓரத்தில் நின்றன. சைக்கிள்காரர்கள் குதித்து இறங்கி வழிவிட்டனர். முட்டை சமப்பவர்களும் பாதசாரிகளும் வேலிக்கரைகளில் மரியாதை செய்து ஒதுங்கினார்கள். இன்னும் பலர் வாயை ஆவென்று வைத்துக்கொண்டு காரின் திசையை அது போய் பல நிமிடங்கள் சென்ற பின்னும் பார்த்தபடி நின்றார்கள். டிரைவர் பல சமயங்களில் பாதசாரிகளின் வேகத்தை ஊக்குவிக்கு முகமாக பந்துபோல உருண்டிருக்கும் ஒலிப்பாணை அழுக்கி ஓசை உண்டாக்கினார்.

கோயில் வந்தபோது எனக்கு ஒரு பெரிய ஏமாற்றம் காத்திருந்தது. அது ஒரு சிறிய கோயில். ஒரு குருக்களும், ஒரு மாடும், ஒரு சொறி நாயும், இரண்டு பிச்சைக்காரர்களும்தான் அதன் சொந்தக்காரர். பூஜை நேரம் இன்னும் ஆட்கள் வருவார்கள் என்று சொல்லி எங்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். அம்மாவுக்கு கறுப்புப் புழுவுடன்

நேரம் போனது. அதனால் சின்னமாமியும் பொன்னியும்தான் கோவில் வேலைகளைக் கவனித்தார்கள். பொங்கிப் படைத்து வடைமாலை சாத்த மதியம் ஆகிவிட்டது. பூஜை சமயம் இன்னும் சில கிராமத்து ஆட்கள் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள். அந்த இடத்துக்கு முற்றிலும் பொருந்தாத வகையில் சரிகை வைத்த மஞ்சள் பட்டுப் பாவாடையும் அரக்கு கலர் மேற்சட்டையும் அணிந்தபடி ஒரு சிறுமி வந்தாள். கொலுசுக் கால்கள் சப்திக்க இங்குமங்கும் ஓடினாள். அவளுடைய அம்மா வைத்த அதே அளவு மல்லிகைப்பந்தலை அவளும் தலையிலே சூடி இருந்தாள்.

பெற்றோர் பார்க்காத சமயத்தில் அவள் கோயில் நாயிடம் விளையாட நெருங்கினாள். அது 'உர்ர்' என்று அதிருப்தியாக உறுமியது. சிறிது பின் வாங்குவதும் அணுகுவதுமாக இருந்தாள். அவளுடைய கெண்டைக்கால்களை நாயினுடைய கூரிய பற்கள் சந்திக்கும் தருணத்திற்காக நான் ஆவலுடன் காத்திருந்தேன். அந்தக் குட்டி சந்தோசமும் அவளுடைய தகப்பன் திடீரென்று நாயை விரட்டியதால் கெட்டுப் போனது. கோயில் தளிசையை மட்டுமே தின்று வளர்ந்த அது. தன்னுடைய விசுவாசத்தை நிலைநாட்ட சிறிதுகூட பிரயாசை எடுக்காமல் மெதுவாக எழும்பிப் போனது எனக்கு மீளாத ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது.

ஐயாவும் அம்மாவும் அர்ச்சனை தட்டில் வைத்து சுத்த வெள்ளியில் ஆசாரியிடம் சொல்லிச் செய்த தொட்டிலையும் பிள்ளையையும் குருக்களிடம் கொடுத்தார்கள். நானும் தம்பியும் முறை வைத்துக்கொண்டு கோயில் மணியை அடித்தோம். பூஜை முடிந்ததும் மண்டபத்திலேயே வாழை இலை பரப்பி பொங்கல், வடை என்று பரிமாறினார்கள்.

பொங்கல் விழுந்ததும் வாழை இலையின் நிறம் கறுப்பாக மாறியது. ஓரத்தில் ஆரம்பித்து பொங்கலை ஊதி ஊதி திருப்தியாக சாப்பிட்டோம். வெய்யில் ஆறியவுடன் திரும்பலாம் என்று ஐயா யோசனை கூறினார்.

அம்மா முகத்தில் இப்போதுதான் பல நாட்களுக்கு பிறகு சந்தோஷம் தெரிந்தது. மடத்தின் குளிர்ச்சியான திண்ணையில் காலை நீட்டி உட்கார்ந்து வெற்றிலை போட்டாள். சின்னமாமி பக்கத்தில் இருந்தாள். வெற்றிலை போட்ட அம்மாவின் வாய் சிவப்பாக இருந்தது. என்னைப் பார்த்தும் “என்னடா பழிகாரா, வா” என்று அன்பாகக் கூப்பிட்டாள். ஆமை தலையை நீட்டுவதுபோல் அம்மா ஒருவித தந்திரம் செய்து தன் கழுத்து நீளத்தை கூட்டவும் குறைக்கவும் செய்வாள். அன்று நீளமாகிய கழுத்து அலங்காரமாக ஆடியது. அவசரம் காட்டாத புன்னகை ஒன்று அவளிடம் அப்போது தோன்றியது. அது விரிந்து ஒரு முடிவை அடையமுன் நான் மடத்தை விட்டு கீழே இறங்கிவிட்டேன்.

ஆலமரத்தின் கீழே சின்னமாமா ஒரு மூன்று பரிமாண தேசப்படம் போல கால்களை மடித்து கைகளை விரித்துப் படுத்திருந்தார். அவருக்குப் பக்கத்தில் இருந்து ஐயா சுருட்டு பிடித்தார். அவருடைய கண்கள் மேலே போய் சொருகி இருந்தன. தேசிக்காய் துவாரங்கள் போல அவர் முக்கில் பல சிறு துவாரங்கள் தென்பட்டன. ஒரு நாகத்தின் பிளவுபட்ட நாக்கு போல முக்கிலிருந்து மெல்லிய நீலப் புகை இருபக்கமும் பிரிந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

முகத்தை அப்பாவித்தனமாக மாற்றிக்கொண்டு பொன்னியிடம் போனேன். அவள் பாவாடையை தொடை மட்டும் இழுத்து சுருக்கிக்கொண்டு குந்தியிருந்தாள். அவள் முகம் உப்பி அசைந்தது. தூரத்தில்

இருந்து பார்த்தபோது ஒரு தவளை கால்களை அகட்டி வைத்து இளைப்பாறுவதுபோல காணப்பட்டாள். ஆனால் நெருங்கியபோது அவள் வாய் முணுமுணுப்பது தெரிந்தது. சத்தம் வந்தது. ஆனால் வார்த்தை தெரியவில்லை. இன்னும் உற்றுக் கேட்டால், அது அவள் அடிக்கடி பாடும் அந்தக் காலத்தில் பிரபலமான ஒரு நாடகத்தில் வரும் பாட்டு. *காதுமணி களவெடுத்தேன் காதுமணி களவெடுத்தேன் கருணை புரியும் எங்கள் மருதடிப் பிள்ளையாரே காதுமணி களவெடுத்தேன் முன்னையும் ஒரு நாள் முக்குத்தி எடுத்தேன் முத்தாம்பி பெண்டிலின்றை முக்கையும் கடித்தேன் காதுமணி களவெடுத்தேன்*

இப்படியே திருப்பித் திருப்பிப் பாடினாள். அலுக்காமல் வேலை முடியும்வரை பாடுவாள்.

குழந்தைகளைக் குளிப்பாட்டுவது போல ஒருவித வாஞ்சையுடன் பாத்திரங்களை ஒவ்வொன்றாக அலம்பினாள். அவளுடைய நகங்கள் பிறைச்சந்திர வடிவமாக எதிர்த்திசையில் தேய்ந்துபோய் இருந்தன. என்னைக் கண்டதும் புதிதாக ஒரு கோபம் கிடைத்ததுபோல் முகத்தை உம்மென்று நீட்டினாள். முழுங்கால் முட்டில் ஏற்பட்ட பாவாடை நக்கலுக்குள் நான் பார்த்துவிடாமல் இருக்க தன்னுடைய பின்பக்கம் என்னுடைய முகத்துக்கு நேராக வரும்படி பிரயத்தனமாக திருப்பி வைத்தாள்.

“பொன்னி நீ இனி எப்ப டவுனுக்கு ஓடப்போறாய்?”

அவள் திரும்பினாள். அந்தப் பார்வை சீறி என்னைத்தொட முன் நான் எங்கள் இடைவெளியை அகலமாக்கினேன்.

மகரந்தத் தூள்களை குவித்ததுபோல் மணல் பரவிக்கிடந்தது. கால்களை வைத்தபோது விரல்கள் எல்லாம் புதைந்தன. சூரிய ஒளியில் மினுங்கி மினுங்கி ஒளிவிட்டன. வீரம் மீண்ட சொறி நாய் நீர்ப்பறவை ஒன்றைத் தூரத்தியது. அது எம்பி உயர்ந்து வானத்தை துடைத்து துடைத்து பறந்தது. எவும்பிலிருந்து தசைகளை தொங்கவிட்ட ஒரு பிச்சைக்காரன் இடது கையை தாமரைமலர்போல விரித்து அதிலே வாழை இலையை வைத்து தனது மதிய போசனத்தை வலது கையால் தின்றான்.

அந்த அருமையான பகல் பொழுது இப்படி வீணாவதை என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. கோயில் திண்ணையில் தம்பி மாபிள் உருட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். கிட்டப் போய் கைகளைப் பின்னே கட்டிக்கொண்டு, “வா” என்றேன். ஏதோ புதையல் எடுக்கக் கூப்பிட்டதுபோல் சடாரென்று மாபிள்களை எடுத்து பையிலே வைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அவன் கண்கள் ஆவலாக பரபரத்தன.

“அண்ணா எங்கை போறம், சொல்லு அண்ணா?”

“அருமையான இடம்”

“ஐயோ! அருமையான இடம்” கால்சட்டைக்குள் மாபிள்கள் ‘கிலுங், கிலுங்’ என்று சத்தம் போட அவசரமாக நடந்து வந்தான். அவன் அணிந்திருந்த நீல வார்ச்சட்டை காற்றிலே பாய்மரம் போல விரிந்தது. சிவப்பான கொழுத்த கன்னங்கள். கறுத்த பெரிய

பொட்டு, ஏதோ பெரிதாக
சாதிக்கப் போவதுபோல
விரைந்தான்.

திடீரென்று நான் நின்றேன்.
அதட்டும் குரலில்
“சொல்லுவியா?” என்றேன்.

“மாட்டன்”

“சொல்லுவியா?”

“மாட்டன்”

எதற்கும் பாதுகாப்பாக
இருக்கட்டும் என்று அவனுடைய
தலையிலே ஒரு குட்டு
வைத்தேன். அவன் “ஆ! ஆ!”
என்று அழத் தொடங்கினான்.
“சரி! சரி! சனியன் திரும்பிப்போ”
என்றேன். “இல்லை அண்ணா,
இல்லை” என்று கெஞ்சினான்.
அவன் குரல் உருக்கமாக
இருந்தது.

தலையைக் கீழே
போட்டுக்கொண்டு கொஞ்ச
தூரம் ஆழமாக யோசித்தபடி
நடந்தான். பிறகு “இஞ்சை பார்”
என்று சிரித்தபடி நின்றான்.
விரித்த அவன் கைகளில்
இரண்டு மாபிள்கள் இருந்தன.
அதை என்னிடம்
முழுக்கையையும் நீட்டிக்
கொடுத்தான்.

“உண்மையாகவா!” என்றேன்.

“மெய், மெய். உனக்குத்தான்
வைத்திரு” என்றான்.

“பிறகு திருப்பிக்
கேட்கமாட்டாயே?”

“மாட்டன்” உறுதி கூறினான்.

கர்ணன் போர் உக்கிரத்தில்
கவச குண்டலங்களை கழற்றி
தானம் செய்ததுபோல இவனும்தான்.
இன்னும் சரியாக ஒரு
நிமிடத்தில் இவன் இறந்து
விடுவான் என்பது தெரியாமல்
நான் அந்த மாபிள்களை வாங்கி
என்னுடைய பக்கட்டில்
பத்திரமாக வைத்துக்
கொண்டேன்.

குளம் வந்ததும் நான் கால்களை
நனைத்தேன். அவன்
எட்டியிருந்து பார்க்கலாம் என்று
அனுமதித்தேன். அவனும்தான்
அப்படியே செய்தான்.

“கிட்ட வராதே!”

“வர மாட்டன்”

“அண்ணா! நீ நீந்துவியா?”
என்றான் திடீரென்று. உலகத்தில்
உள்ள சகல கலைகளிலும் நான்
தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும்
என்று அவன் நினைத்தான்.

அந்தக் கேள்விக்கு நான்
நேராகப் பதில் சொல்லவில்லை.
“இந்தக் குளம் ஆழம் காணாது”
என்றேன்.

“கிட்ட வராதே”

“கொஞ்சம் காலை வைக்கிறன்,
அண்ணா!”

அப்படித்தான் அவன் காலை
நனைத்தான். சதித்தனமாக
குளத்தில் இறங்கிவிட்ட
பெருமை கண்களில் தெரிந்தது.

“அண்ணா! என்னைப்பார்,
என்னைப் பார்” என்றான்

எனக்கு கோபம் வந்தது. இவன்
அளவுக்கு அதிகமாக குளத்தை
அனுபவிப்பதை நான்
விரும்பவில்லை. இவன்
செய்வதிலும் பார்க்க கூடுதலான
ஒரு யுக்தியை நான்
செய்துகொண்டே இருக்க
வேண்டும். “இதோ!” என்றேன்

அப்போது என் கண்முன்னே
கணுக்கால் வெள்ளத்தில் அவன்
சரிந்து கொண்டிருந்தான்.
கனவிலே நடப்பதுபோல
ஈர்க்கப்பட்டு அதையே பார்த்துக்
கொண்டிருந்தேன். அவன்
அப்படித் தத்தளித்தபோது எட்டி
கைகளைக்

கொடுத்திருந்தாலோ சத்தம்
எழுப்பி இருந்தாலோ போதும்
நான் செய்யவில்லை.
விறைத்துப்போய் ஒரு நிமிடம்
வரைக்கும் அசையாமல் அங்கே
தோன்றிய நீர்ச்சுழலைப்
பார்த்தவாறு நின்றேன். ஒரு
மந்திரம்போல அவன் சிரித்தபடி
கைகொட்டி எழும்புவான் என்ற
நினைப்பு எனக்குள் இருந்தது.
அதற்குப் பிறகுதான் ஓவென்று
கத்திக்கொண்டு அம்மாவிடம்
ஓடியதாக ஞாபகம்.

தம்பியை மல்லாக்காக
தூக்கிக்கொண்டு ஐயாவும்

அம்மாவும் சின்னமாமியும்
காரிலே ஏறி ஆஸ்பத்திரிக்கு
ஓடினார்கள். சின்னமாமா
எங்களை எல்லாம் திரட்டி
சாமான்களை முட்டை கட்டி
தலையிலே சுமத்தி பஸ்ஸிலே
கூட்டிக்கொண்டு ஊர்
திரும்பினார்.

நாங்கள் வீடு திரும்பி சில மணி
நேரத்திலேயே காரும் வந்து
சேர்ந்தது. ஊர்ச்சனம் எல்லாம்
எங்கள் வீட்டை எப்படியோ
நிறைத்து விட்டார்கள். முதலில்
ஐயா இறங்கினார். பதப்படுத்திய
பலாமரத்தில் கடைந்தெடுத்த
வீணையை பக்குவமாக ஒருவர்
தூக்குவதுபோல தம்பியை
பக்கவாட்டில் இரண்டு
கைகளிலும் ஏந்தியபடி அவர்
நடந்து வந்து, நடு அறையில்
நடுக்கட்டிலில் கிடத்தினார்.
திடீரென்று அந்த அறையில்
இருந்த காற்றை யாரோ அகற்றி
விட்டார்கள். நான் வெளியே ஓடி
வந்து முச்சை விட்டேன்.

என்னுடைய ஐயா அம்மா
நல்லவர்கள். கடைசிவரைக்கும்
என்ன நடந்ததென்று என்னைக்
கேட்டுத் துளைக்கவில்லை.
அதனால் அந்த மரணத்துக்கான
காரணத்தை சொல்லும்
வாய்ப்பை நான் இழந்து
விட்டேன்.

தன்பாட்டுக்கு மாபிள்களுடன்
விளையாடிக்
கொண்டிருந்தவனை
ஆசைகாட்டி குளத்துக்கு
கூட்டிக்கொண்டு போனதையோ,
கணுக்கால் அளவு தண்ணீரில்
அவன் அமிழ்ந்தபோது
கைகளை எட்டி
நீட்டாததையோ, வட்ட வட்ட
குமிழிகள் எழும்பியபோது
புதினமாக பார்த்தவாறு
நின்றதையோ நான்
ஒருவருக்கும் கூறவில்லை.

சுருட்டிவிடும் கண்வஸ் திரைகள்
கொண்ட ஓஸ்டின் செவன் பெட்டி
வடிவக் கார் சன்னல் கரை
இருக்கையை திரும்பி
வரும்போது தருவதாக
அவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கை
நான் காப்பாற்ற முடியாததையும்
சொல்லவில்லை.

போர்னோகிராபி இலக்கியம் பீடபைல் ***

பீடபைல்கள் பற்றிய விவாதமும் குழந்தைகளுக்கு எதிரான அவர்களது பாலுறவுக் குற்றங்கள் மீதான விழிப்புணர்வும் ஐரோப்பிய சமூகங்களில் சமீப காலத்தில் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக ஆகி வருகிறது. பிரான்ஸில் தமிழ்ப் பெண்குழந்தையொன்று இவ்வகையில் கொல்லப்பட்டதன் வேதனை அலைகள் இன்னும் நமது நினைவை விட்டு அகலவில்லை. இங்கிலாந்தில், குழந்தைகளுக்கு எதிரான, இம்மாதிரியான பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்கள் அதிகரித்ததை அடுத்து ஒரு பெண் பத்திரிகையாளர் மேற்கொண்ட முயற்சியைத் தொடர்ந்து பீடபைல்கள் மீதான தண்டனையை வெகுஜனங்களே காட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய அளவு நிலைமை மோசமாகியது. அவசரத்தில் சில சந்தேகத்திற்குள்

எனான அப்பாவிகள் கூட அடிக் கப்பட்டார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து மனித உரிமையாளர்களும்

தாராளவாதிகளும் இப்பத்திரிக்கையாளரின் சுயாதீன நடவடிக்கையைக் கண்டித்தார்கள். இத்தகைய விவாதங்களின்போது ஒரு விஷயம் தெளிவாக வலியுறுத்தப்பட்டது; குழந்தைகளின் மீதான பாலுறவுக் குற்றம் புரிபவர்களை மனோநல மருத்துவ சிகிச்சைக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பதுதான் அது. இவர்களில் எவரும் குழந்தைகளின் மீதான பாலியல் குற்றம் புரிபவர்களை மனரீதியிலான சமநிலை கொண்டவர்களாக ஒப்பவில்லை என்பதை இங்கு கவனம் கொள்வது நன்று.

போர்னோகிராபிக்கும் போலி தலித்தியத்துக்கும் அபத்த உரிமைகோரல்களுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறித்து சில அடிப்படைகளை விவாதிப்பது இங்கு எனது கட்டுரையின் நோக்கம்:

1. பாலியல்பு குறித்த தீவிர கலைக்கும் போர்னோகிராபிக்கும் இடையிலான படைப்பியல் நோக்கிலான எல்லை குறித்த பிரச்சினை.
2. குழந்தைகளின் மீதான பாலியல் வன்முறை குறித்து உலகளவில் ஏற்பட்டுவரும் விழிப்புணர்வும் குழந்தைகளுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறையாளர்களின் தந்திரோபாயங்களும் குறித்த உளவியல் பகுப்பாய்வு.
3. தேசியம் குறித்த கருத்தியல் மரணம்-

விமர்சன விழிப்பு அழிந்த நிலை- போர்னோகிராபியில் கரைகிற அவர்தம் பரிதாபம் குறித்த அவல நாடக விவாதம்.

4. பாலியல் தொழிலாளர்கள், திருடர்கள், மின்கம்பக் கொலைகள் - விமர்சனரீதியிலான ஆனால் சரக்குவகை வழிபாட்டுக்கெதிரான குறித்ததொரு அறவியல் விசாரணை

5. உன்னத சங்கீதம் என தன்னைக் கோரிக் கோள்ளும் போர்னோகிராபி எழுத்து - ஒரு பீடபைலின் உளவியலை சரக்குவழிபாடாக்கும்-பிரதி பற்றிய பதிவுகள்.

பாலுறவைச் சித்தரித்த இலக்கியங்களில் பெரும் அதிர்ச்சியை உருவாக்கிய இரண்டு நாவல்கள், டி. எச். லாரன்ஸின் 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்'

மற்றும் விளாதிமிர் நபொக்

கோவின் 'லோலிடா'

போன்றவையாகும்.

சிந்திக்கிறவர்களிடம்

மிகப் பெரும் சர்ச்சைக

ளைத் தோற்றுவித்த இரண்டு உலக

சினிமாக்களைச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஐப்பா

னிய இயக்குனர் நகிசா ஒஸிமாவின் 'அய்டோ கோரா'வையும் பெர்னார்டோ பெர்ட்டுவூசியின்

'லாஸ்ட் டேங்கோ இன் பாரிஸ்' படத்தையும் குறிப்பிடலாம். 1958ம் ஆண்டு புத்தகமாக வெளியா

கிய நபக்கோவின் 'லோலிடா' நாவல் அறுபதுகளில் சிறந்த கலைஞனான ஸ்டான்லி குப்ரிக்கினால்

திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. அதே படம் தொண்ணூறுகளின் இறுதியில் 'பேஸிக் இன்ஸ் டிங்ட்' மற்றும் 'பேட்டல் அட்ராக்கஸன்' போன்ற

ஹொலிவுட் கமர்ஷியல் படங்களைத் தயாரித்த அட்ரியன் மிட்சலினால் மறுபடியும் தயாரிக்கப்

பட்டது. 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' நாவல், பிரெஞ்சு

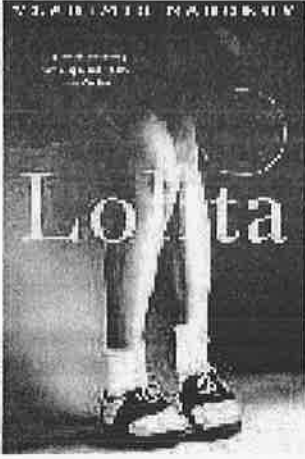
ஸாப்ட் போர்னோகிராபி பட நடிகையும் இம்மானு வெல் எனும் தொடர்நிலப்படங்களின் நாயகியுமான

ஸில்வியா கிரிஸ்டல் நடிகை தயாரிக்கப்பட்டது. அகனக இன்னொரு வடிவம் ஆங்கில இயக்குனர்

கென் ரஸ்ஸலினால் இயக்கப்பட்டது.

'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' நாவல் அடிப்படையில், மனோமுதிர்ச்சி பெற்ற ஆண் பெண்களுக்கிடையில் நிகழும் திருமணம் மீறிய பாலுறவை மிக வெளிப்படையாகச் சித்தரித்தது. அன்று

யமுனா ராஜேந்திரன்

நதித்துறையின் கண்டிப்புக்கும் தணிக்கைக்கும் ஆளான இந் நாவல் இன்று மேற்கத்திய சமூகத்தின் அன்றாடம் நிகழும் பிரச்சினைகளைப் பேசும் ஒரு சாதாரண நாவலாக ஆகிவிட்டது. 'அய்லோ கோரா' படம் போர்க்காலங்களின் வன்முறைக்கும் ஐப்பானிய கெய்ஸா விடுதிக் கலாச்சாரத்துக்கும்

மட்டுமீறிய பாலுறவு வேட்கைக்கும் இடையிலான சிக்கலை வரலாற்று உளவியல் பின்னணியில் ஆய்வு செய்ய முற்பட்டது. ஒலிமா உலகப் புரட்சிகளை ஆதரித்த மார்க்கஸிட் புரட்சியாளராகவும் திகழ்ந்தார். மனோவளர்ச்சி பெற்ற ஆண் பெண்களுக்கிடையில் நிகழும் மிக நேரடியான பாலுறவுச் சித்தரிப்புகள் இப்படத்தில் இடம் பெற்றன. 'லாஸ்ட் டேங்கோ இன் பாரிஸ்' படம் சாவும் துயரமுமான பின்னணியில் இரண்டு மனோ முதிர்ச்சியுற்ற, முற்றிலும் அன்னியர்களுக்கிடையில் நிகழும் மதிப்பீடுகள் அற்ற காதலில் விளையும் உடலின் விகசிப்பைச் சித்தரித்தது. மிக வெளிப்படையான உடலுறவுக் காட்சிகள் படத்தில் இடம் பெற்றன. இந்த நாவல்களும் படங்களும் சிந்திக்கிறவர்களிடம் எழுப்பிய கேள்விகள் சமூக அறவியல் சார்ந்தவை. மனோமுதிர்ச்சியுற்ற ஆண் பெண்களின் பாலுறவு வேட்கைகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் தொடர்பானவை. 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' நாவலில் சொல்லப்படும் பாலுறவு வேட்கையையும் மீறலையும் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மிக எளிதாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். டி. எச். லாரன்ஸின் தொழிலாளி வர்க்க வாழ்பனுவலும் அவரது பெற்றோருக்கிடையிலான உறவு குறித்த அவரது விமர்சன உணர்வையும் கோபத்தையும் அவரது பாலுறவுச் சித்தரிப்புகளில் காணமுடியும். அவரது தாய் மேல் மத்தியதர வர்க்கத்தையும் தந்தை தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் சார்ந்தவர்கள். அவரது தாய், அவரது தந்தையை வாழ்நாளெல்லாம் உதாசீனப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். விக்டோரியன் சமூகத்தின் இரட்டைநிலை மதிப்பீடுகள் மீதான மிக முர்க்கமான தாக்குதலைத்தான் நாம் 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்'இல் பார்க்கமுடியும். ஐரோப்பிய சமூகத்தில் மிக அதிகமான போர்னோகிராபி எழுத்துக்கள் விக்டோரியன் மதிப்பீடுகள் நிறைந்த காலத்தில்தான் வந்தன. ஆட்சி செலுத்திய வம்சத்தவரின் பாலுறவு விகாரங்கள் அன்று தலைவிரித்தாடியது. அதே வேளையில் மேட்டுக்குடி வர்க்கத்துக்குள் வம்சத்துக்குள் தூய பாலுறவை வலியுறுத்தியவர்களாகவும் அவர்களே இருந்தார்கள். ஆகவேதான் வர்க்கத்தைக் காறி உமிழ்ந்து பெருகும் உக்கிரமான உடலுறவையும்

அதிலிருந்து விளையும் காதலையும் அழுத்தமாக லாரன்ஸ் சித்தரித்தார்.

நபொக்கோவின் நாவல் எழுப்பிய பிரச்சினைகள் இத்தகைய படங்கள் நாவல்களில் இருந்து வித்தியாசமானவை. அந்நாவலின் பிரதான ஆண்குழந்தை. இவர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் பாலுறவை ஆணின் பார்வையில் - கனவானாக வாசக மனதில் தோற்றம் பெறுகிற - ஆணின் பார்வையில் விவரித்தது இந்நாவல். இந்நாவலின் மிக மிக குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சம் என்னவென்றால், இத்தகைய உறவினால் அந்த ஆணின் மனதில் ஏற்படும் குற்ற உணர்வையும் சந்தேகங்களையும் தற்சார்பான வாதங்களையும் உறவின் காரணங்களைக் கண்டடையும் அவனது எத்தனத்தையும் சந்தோஷத்தையும் துயரத்தையும் ஒரே தளத்தில் சித்தரித்தது. இந்நாவல் பல்வேறுபட்ட உணர்வு நிலைகளை, உளவியல் சார்ந்த நெருக்கடிகளை உளவியல் சார்ந்த மொழியில் விவரித்ததேயொழிய ஆண் பெண் உறுப்பு சார்ந்த உற்பவங்களைக் காட்சிப்படுத்தி விகாரப்படுத்தும் மொழிநடையில் சித்தரிக்கவில்லை. நபொக்கோவ் இந்நூலுக்கு எழுதிய பின்னூறையில் கூட உறுப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளைச் சித்தரிப்பதென்பது வியாபார நோக்கம் கொண்ட, கிளர்ச்சியூட்டும் நோக்கம் கொண்ட போர்னோகிராபிப் பண்பு என குறிப்பிடுகிறார். உடல் சார்ந்த நெருக்கடிகளை உளவியல் மொழியில் வெளிப்படுத்துவது இலக்கியத்தின் பண்பாக இருக்க உறுப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளை கள விளையாட்டாக்குவது போர்னோகிராபிக்குரிய பண்பாக ஆகிறது. போர்னோகிராபியின் நோக்கு ஒரு ஜீவியை தனக்குள் பாலுறவு அனுபவத்தை செயற்கையாக உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான கிளர்ச்சியை ஊட்டுவதுதான். பாலுறவு இங்கு ஒரு அனுபவமாக ஆவதில்லை. சரக்கின் தன்மையை ஒத்த ஐடத்தன்மையை அது அடைகிறது எனும் நபக்கோவ், இவ்வகையில் தன் எழுத்துக்கும் போர்னோகிராபித் தன்மைக்கும் இடையிலான இடைவெளியை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். 'லோலிடா' நாவலுக்கான அறிமுகம் எழுதிய வரும் நாவலில் ஒரு பாத்திரமாக வருபவருமான ஜான் ரே சொல்லும்போது சமூகத்தில் ஒரு ஆபத்தான போக்கை இந்நாவலின் பாத்திரங்கள் நமக்குச் சுட்டுகிறது என்கிறார்; சமூகம் ஒரு பொதுப் பாடத்தை இதிலிருந்து பெற இருக்கிறது என்கிறார்; சாத்தியமான எதிர்கால பயங்கரம் இந்நாவலில் இருக்கிறது என்கிறார்; பாதுகாப்பான உலகத்தில் ஒரு நல்ல தலைமுறையை உருவாக்குவது சம்பந்தமாக இந்த நாவல் நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது என்கிறார்; அது மட்டுமல்ல உளவியல் ஆய்வு வட்டாரங்களில் ஒரு மிக முக்கியமான case history ஆக இந்நாவல் இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். நாயகன் ஒரு பாலுறவு வெறியன் என்பதையும் நாகரிக சமூகத்தை உருவாக்கும் மதிப்பீடுகளை உருவாக்குவதற்கு இந்நாவல் நமக்கு வழிகாட்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

'லோலிடா' நாவலைத் திரைப்படமாக்கிய ஸ்டான்லி குப்ரிக் கின் படத்திலும் 13 வயதுப் பெண் குழந்தையின் உடல்வகையிலான உறவைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகளோ காமெராக் கோணங்களோ இல்லை. 'இன்ஃஸன்ட் புரபோஸல்' - ஒரு ராத்திரிக்கு அடுத்தவன் மனைவியோடு ஒரு தொழிலதிபர் படுத்துக் கொள்ள கோடிக்கணக்கான டாலர் கொடுக்கும் ஒப்பந்தம்- பேஸிக் இன்ஸ்டிடிட் - (சமப்பாலுறவுக் கொலைகாரி - பேட்டல் அட்ராக்ஸன் - குழந்தை பெறும் ஆசை கொண்ட விலைமாதா கொலைகாரியாக ஆகிறாள்) போன்ற படங்களை எடுத்த கழிசடை ஹொலிவுட் இயக்குனர் அட்ரியன் மிட்சலின் லோலிடாவில் அந்த 13 வயதுக் குழந்தை புஷ்டியான அமெரிக்கக் கிளர்ச்சி கொண்ட இளம்பெண்ணாகிறாள். அவளது உடலின் மீதான குளோஸப் காட்சிகள் காமெரா கோணங்கள் ஆகிறது. இதைப் போலவேதான் சில்வியா கிறிஸ்டல் நடித்த 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்' போர்னோகிராபிப் படமாகிறது. பெண்கள் பற்றி மிகக் கேவலமான அபிப்பிராயமும் சித்தரிப்பும் கொண்ட கென் ரஸ்ஸலின் படத்திலும் அது போர்னோகிராபியின் தன்மையைத்தான் பெறுகிறது. அதேவேளை வெளிப்படையான பாலுறவைச் சித்தரித்தாலும் கூட உளவியல் அதிர்ச்சிகளை கொண்டிருப்பதாக பெர்ட்டுவாசியினதும் ஒளிமாவின் படங்களும் அமைகிறது. விக்டோரியன் சமூகத்திற்கு 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' தந்த அதிர்ச்சி

இன்று அநேகமாக மறைந்துவிட்டது. திருமணம் மீறிய பாலுறவும் வர்க்கம், இனம் தாண்டிய பாலுறவும் இன்று அன்றாட வாழ்வாகிவிட்டது. அந்நாவலின் சமூக இருத்தலுக்கான காரணங்கள் அநேகமாக மேற்கில் அருகிப் போய்விட்டது. லோலிடா நாவல் பேசிய விஷயங்கள் இன்றளவும் சமூகப் பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் லோலிடாவின் அடிப்படை கொண்ட ஹொலிவுட் வியாபார சினிமா தொன்னூறுகளின் இறுதியில் வெளியானது. அது மட்டுமன்று இன்று குழந்தைகளின்மீதான பாலுறவுக் குற்றங்கள் அதிகரித்துவிட்ட கொடுமையும் நேர்ந்திருக்கிறது. குழந்தைகளோடு பாலுறவு கொள்ள நினைக்கும் நிறைய மேற்கு நாட்டவர்கள் இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குத்தான் செல்கிறார்கள். பிலிப்பைன்ஸில் பெண்குழந்தைகள் விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுவதும் இலங்கையில் சிறுவர்கள் விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுவதுமான கொடுமைகள் இன்று உலகின் மனசாட்சியை உலுக்கி வருகிறது. இந்தப் பின்னணியில்தான் லோலிடா நாவல் இன்றளவும் விவாதத்திற்கு உள்ளாகி வருகிறதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்நாவல் 50 - 60களில் எழுப்பிய தார்மிக உளவியல் சமூகப் பிரச்சனை இன்று பூதாகரமான சமூக பயங்கரமாகவும் கொலைகளாகவும் வளர்ந்திருக்கிறது.

பாலுறவுச் சித்தரிப்பிலும் கூட இவ்வகையில் எது படைப்புத் தன்மை கொண்டது எது, போர்னோகிராபித்தன்மை கொண்டது என்பதை நாம் வரலாறு நெடுக வரையறை செய்யமுடியும். மேற்கில் போர்னோகிராபி குறித்த விவாதங்களுக்கு ஒரு நீண்ட மரபு இருக்கிறது. ஸ்டான்லி குப்ரிக் கின் CLOCKWORK ORANGE படத்தை தடை செய்தது பிரிட்டிஷ் தணிக்கை அமைப்பு. ஆனால் இன்று சமீபத்தில் வெளியான ROMANCE எனும் பிரெஞ்சுப் படத்திற்கு சென்ஸர் போர்டு எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல் ஒரு வெட்டும் இல்லாமல் சான்றிதழ் வழங்கியது. சோடோமிஸக் காட்சிகளும் வன்முறையிலான பாலுறவுக் காட்சிகளும் கொண்ட அப்படத்தை ஒரு பிரெஞ்சுப்பெண் இயக்குனர் இயக்கியிருந்தார். இவ்வகையான படைப்பியல் விவாதங்கள் பற்றி எந்தவிதமான சம்சயமும் இல்லாமல் முற்றிலும் சுதந்திரமான சுயாதீனமான வகையில் இன்னொரு பிரதேசமும் உலகெங்கும் இயங்கிக் கொண்டதான் இருக்கிறது. அது முழுக்க முழுக்க வியாபார நோக்கங்களுக்காக இலாபத்தையும் கிளர்ச்சியூட்டுவதால் பெறப்படும் ஆதாயத்தையும் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் போர்னோகிராபிப் படங்கள். இந்தப் படங்கள் தயாரிப்பவர்கள் எவரும் அவற்றைக் கலைப்படப்புக்கள் என்று கோரிக்கொள்வதில்லை. மேற்கிலும் சரி, இந்தியாவிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி இந்த வகைக் காமக்கிளர்ச்சி வகை எழுத்துக்களுக்கு ஒரு நீண்ட பாரம்பரியம் இருக்கிறது. அறுபது எழுபதுகளில் பெண்களுர் சரோஜாதேவியின் போர்னோகிராபி நாவல்களைப் படித்து கிளர்ச்சி பெறாதவன் எவனுமேயில்லை எனச் சொல்லலாம். பிற்பாடு எண்பதுகளிலிருந்து இன்று வரை இத்தகைய ஒரு எழுத்து வகை வெகுஜன தளத்தில் நிலவித்தான் வருகிறது. மூக்குத்தி பத்திரிகையிலிருந்து விருந்து வரை இதற்கு சாட்சியங்கள் இருக்கிறது. மஞ்சள் பத்திரிகைக் கலாச்சாரம் என்பதும் இந்து நேஷனும் சிவப்பு நாடாவும் தமிழ் வெளியில் நிகழ்ந்த சமீபத்திய நிகழ்வுகள் தான். புஷ்பா தங்கதுரையும் பிரேமலதாவும் பால குமாரசும் அவர்தம் பாலுறவுக்கிளர்ச்சி எழுத்துக்களும் தமிழுக்குப் புதிதல்ல. புஷ்பா தங்கதுரையின் சிவப்புவிளக்குக் கதைகளுக்கெஜெயராஜ் போட்ட சித்திரங்களை பிக்காஸோ பெயருடன் போட்டால் எவனும் அதை உன்னதக் கலை என்று சொல்வான் என நான் நம்பவில்லை. ஆங்கிலத்தில் பிளேக் லேஸ் எனும் பதிப்பகம் வெளியிடும் போர்னோகிராபிப் புத்தகங்கள் இன்று வெகுஜன

கலாச்சாரத்தில் இலட்சக் கணக்கில் விற்கக் கூடிய புத்தகங்களாக இருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் ஹை ரிஸ்க் எனும் பெயரில் வரும் நீலப்புத்தகங்களும் இத்தகைய தரத்தனதான். ஆனால் இந்த பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் எவையும் தம்மை இலக்கியம் சார்ந்தவை என்றோ, தாம் செய்வது சமூகப்புரட்சி என்றோ, நிறுவாததற்கு எதிரானது அல்லது வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரானது அல்லது தலித்தியம் சார்ந்தது என்றோ, சின்னக் கதையாடல்கள் மற்றும் அதிகாரத்திற்கு எதிரானது என்றோ கோரிக்கொள்வதில்லை. ஏனெனில் உலகில் இவர்கள் எந்த மொழியில் எழுதினாலும் அதிர்ச்சி தருவதின் மூலம் கவனம் பெறுவதும், சமூகத்தில் இடம்கோருவதும், அதன்மூலம் இலாபம் பெறுவதும் தான் தமது நோக்கம் என்பது அவர்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியும். இன்னும் போர்னோகிராபி இன்று தாராள

வாத சமூகத்தில் மிகப்பெரும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரச் சரக்காகிவிட்டது. அதற்கென்றே தனித் தொலைக்காட்சிச் சானல்கள், பாலுறவுச் சிந்தனையாளர்கள் - விமர்சகர்கள் - நட்சத்திரங்கள் இருக்கிறார்கள். உலகளவில் நீலப்புத்தகங்களும் உருவாகிவிட்டது.

நாம் பேசிவந்த விஷயங்களிலிருந்து நாம் அடையக்கூடிய சில வெளிப்படையான செய்திகள் உண்டு. பாலுறப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளை கிளர்ச்சியின் நிமித்தம் மேற்கொள்கிற எந்த எழுத்தும் இலக்கியமாகாது. நாணயமாக அத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி இவர்கள் போர்னோகிராபிதான் என்று நேர்மையாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். இன்னும் இத்தகைய போர்னோகிராபிகளில் மனோ முதிர்ச்சியுடன் சொந்த விருப்பில் மேற்கொள்ளும் வயது முதிர்ந்த ஆண்பெண் உறவுகளாகவே பாலுறவு நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுகிறது. குழந்தைச் சித்தரிப்பையும் அவர்கள்மீது மேற்கொள்ளும் பாலுறவு விகாரங்களையும் போர்னோகிராபி இன்டஸ்ட்ரி சார்ந்தவனேசூட மேற்கில் பெரும் பாலும் படங்களில் சித்தரிப்பதில்லை. மனித சமூகத்தின் நாகரிகம் கருதி குழந்தைகளுக்கெதிரான பாலுறவு விகாரங்களை மேற்கத்திய சமூகங்கள் குற்றச்செயல்களாகவும் தண்டனைக்குரியதாகவும் குழந்தைகளை ஏமாற்றி வசீகரித்து அவர்களை மயக்கும் தந்திரப் பொறுக்கித்தனமாகவும் கருதுகின்றன. போர்னோகிராபியை அங்கீகரிக்கும் தாராளவாதிகள்சூட குழந்தைகள் மீதான பாலுறவு வேட்கை சார்ந்த விஷயங்களைக் கடுமையாகவே எதிர்கொள்கிறார்கள். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இவர்கள் ஆயுள் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இங்கிலாந்தில் நிரந்தரமாக மனிதர்கள் நடமாடும் இடங்களில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் உளவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படக்கூடியவர்களே ஒழிய பரிதாபத்துக்குரியவர்களோ படைப்பாளிகள் என்று அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கவர்களோ அல்ல. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மிகக் கொடுமான ஒரு ஆங்கிலக் கொலை காரன் தீட்டிய சாமர்த்தியமான வண்ண ஓவியங்கள் ஞாபகம் வருகிறது. இவனோடு ஒரே இரவில் பத்துமுறை உடலுறவு கொண்ட ஒரு பெண்ணின் சாகச அனுபவமும் இங்கிலாந்தில் தினத்தந்தியான ஸன் பத்திரிக்கையில் முகப்புச் செய்தியாக வந்தது. இயல்பாகவே அவனை ஓர் கலைஞன் என்று நினைப்பதையே மனம் ஒப்ப மறுக்கிறது.

சனதருமபோதினி தொகுப்பு தனது எழுத்துக்களை தேசியத்திற்கெதிரானதாகவும் தலித்தியத்திற்கு ஆதரவானதாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட சின்னக்குரல்களின் தொகுப்பு என்றும் கோரிக் கொள்கிறது. சாநியின் போர்னோகிராபி (சின்னக் கதையாடல் அல்ல, சின்னத்தனமான கதையாடல்) மற்றும் குழந்தையின் மீதான பாலுறவுக் குற்றத்தன்மை கொண்ட எழுத்தில் இத்தகைய கோருதல்களுக்கான எந்தத் தடத்தையும் காணமுடியவில்லை. இந்த இடத்தில் மிகப் பெரிய அவலம் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. தமிழீழப் போராட்டத்தின் மனித உரிமை மீறல்களின் பொருட்டும் தேசியம் பாசிசத் தன்மையை எய்தியதின் பொருட்டும் அதை நிராகரிப்பதாகக் கூறும் இவர்களது இந்தத் தொகுப்பில் அவ்வாறான புரட்சிக்குப் பிந்திய சமூகங்கள் குறித்த ஆய்வு எழுத்துக்களோ, இவர்கள் சம்மா மார்க்சியம் என்று சேம்பேறித்தனமாக நிராகரிக்கிற பின் சோசலிஸ்ட் சமூகங்களில் நடைபெற்று வரும் விவாதங்கள் குறித்த அனுபவங்கள் எதையுமோ பதியவில்லை. நிராகரிப்புகளிலிருந்து அந்தச் சமூக அனுபவங்களிலிருந்து இவர்கள் கண்டடைந்திருக்கிறதாக இவர்கள் கோரிக் கொள்வதெல்லாம் போலித் தலித்தியமும் யோனி மந்திரமும் தான். எந்த அதிகாரபீடங்களை எதிர்த்து இவர்கள் போரிடுவதாகக் கோரிக்கொள்கிறார்களோ அதே நரகல் குழிகளுக்குள் இவர்கள்

வீழ்ந்து கிடப்பது ஒரு முரண்நகை மட்டுமன்று; ஒரு மகத்தான அவல நாடகமும் ஆகும். எல்லா சனாதன வேளாளப் பழக்கங்களையும் தமது சொந்த வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கிற இவர்கள் அதற்கெதிராக எழுத்தால் மட்டுமே பாவ்லா காட்டுவது வேடிக்கை. எந்த அடிப்படையில் இவர்களது தேசிய எதிர்ப்பு விமர்சனமும் போர்னோகிராபியும் ஒரே தளத்தில் சந்திக்கிறது என்பதை இவர்கள் நிறுவ முயல்வது நல்லது. பொதுவாக பின்நவீனத்துவவாதிகள் நிறைய புரட்சிப்பற்றிப் பேசுவார்கள்; சமூக மாற்றத்தில் ஈடுபடுவதாகப் பாவ்லா காட்டுவார்கள்; நிறையப் பெயர்களை உதிர்ப்பார்கள்; ஆனால் அதிகார நிறுவனங்களை எதிர்த்து ஒரு மசிரும் புடுங்க மாட்டார்கள். அறுதியில் தனிநபர்த் திமிரும் தனிநபர்வாதமும் சொந்த இருத்தலும் தான் இவர்களது பிரச்சினையாக இருக்கும். இவர்களது அதிர்விர இடதுசாரி வேஷம் கடைசியில் அதிர்விர வலதுசாரி மேடையில் போய் நிற்கும். சே குவேரா பெயரை உதிர்ப்பதும் ஸ்டீபன் ஹொக்கின்பையும் முட்டாள்தனமாக ஒப்பிடுவதும் பெரியாரியத்தை இலக்கியத்திற்குக் கடத்துகிறேன் என்பதும் கடைசியில் அப்பட்டமாக குழந்தைக்குற்ற போர்னோகிராபியில் போய் நிற்பதும் அப்படிப்பட்ட சமாச்சாரங்கள்தான். பெண் உறுப்பை வழிபடுவதும் அவளது திரவங்களை ருசிப்பதும் அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துவது என்றும் இவன் மயக்கம் காட்ட விழைவான். துரதிருஷ்டம் என்னவென்றால் மூத்திரம் குடித்தவர் இந்தியப் பிரதமராகவே இருந்திருக்கிறார். உறுப்பு குறித்து மிகுந்த சோதனைகள் செய்த ரஜ்னிஷின் சோதனைகள் கூட பிற்பாடு அதிகாரவர்க்க அமைப்பாக இறுகிப் போனது வரலாறாக இருக்கிறது. இன்னும் நிர்வாண கம்ப்யூன்கள் குறித்து சோதனைகள் செய்த பல்வேறு ஆஸ்டிரிய மார்க்சீய அமைப்புக்களில் நிலவிய பாஹுவூச் சுரண்டலும் அதிகாரவர்க்க நிறுவன அமைப்பு குறித்த விமர்சனங்களும் நிறைய இருக்கிறது.

இந்தப் போலித்தனம், சித்தாந்த போலித்தனம் மட்டுமல்ல, இலக்கிய போலித்தனமாகவும் முகம் காட்டுவதற்கான ஆதாரம்தான் இந்த போர்னோகிராபி எழுத்து. இக்கதை சாப்பினின் இசைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கிறது. கலாண்டாகிஸின் நாவல்பற்றிப் பேசுகிறது. சாநி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் காலச் சுவட்டிற்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் செய்தியான, தான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நாவலைப் பேசுகிறது. கதை சுயவரலாற்றுக்கும் புனைவுக்குமான இடைவெளியை மயங்க வைத்து தனது சொந்த அனுபவமாக கோரிக்கொள்கிறது. புத்தமதம் பற்றி, முழுக்கிராமம் நிறைந்த தமிழ் விதவைகள் பற்றி, பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்ட தமிழ்ப் பெண்ணைக் கண்டு மனம் மாறும், பின்பு புத்த துறவியாகும் சிங்கள இராணுவத்தினன் பற்றிப் பேசுகிறது. ரொம்ப வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்திய ராணுவம் தனது சிங்கள கர்ப்பிணி மனைவியை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததனால் தான் யோன் கொத்தலவாலா இலங்கை ராணுவத்தில் சேர்ந்து தமிழர்களைக் கொல்கிறானாம். தமிழ் வீரர்கள் அவனது தாயையும் சகோதரியையும் கொன்றார்களாம் (fantastic சாநி - சிங்கள ராணுவத்தினர் தமிழ் மக்களைக் கொல்வதற்கான ராணுவ உளவியல் என்ன அம்புதமாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது) என்ன அம்புதமான வரலாற்று ஞானம்- குற்ற உணர்வில் துறவியாகும் சிங்கள ராணுவத்தினன் அப்புறம் சிங்களப்பெண்களை பலாத்காரப்படுத்திய ஐ. பி. கே. எப். சாநிக்கு ஈழம் குறித்த அறிவு புகட்டிய சகனுவையதும் ஷோபாசக்தியினுடையதுமான வரலாற்றுணர்வு நம்மை மெய்சிலிர்த்துச் செய்கிறது. அயோக்கியத்தனத்தின் உச்சம் இத்தகைய தந்திரங்கள். வரலாற்றுப் பொய்கள், கலாண்டாகிஸின் நாவல்கள் இந்த நூற்றாண்டு மனிதனின் ஆன்மீக நெருக்கடி பற்றிய சுயவிசாரணைகள். அவரது லாஸ்ட் டெம்டேஷன்ஸ் ஆப் கிரைஸ்ட் ஒரு மகத்தான நவீன காவியம். இசைக்கு மனம் பறி கொடுக்கும் மேதையாக பாவ்லா வேறு. கலாண்டாகிஸின் ஆன்மீக உன்னதம் பற்றி உணர்ந்ததாக பேத்தல். பௌத்த மேலாதிக்கத்தை புனிதப்படுத்தும் வரலாற்றுப்பொய். தமிழ்ப்பெண் பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டதை தான் கொடுமையாகப் பார்ப்பதாக கதையின் தீம் பேலன்ஸ் பண்ணும் தந்திரம். முழுக்க முழுக்க மிக நேரடியான போர்னோகிராபிக் நோக்கம் கொண்ட கிளர்ச்சி யூட்டும் பெங்களூர் சரோஜாதேவி எழுத்து வர்ணனை. இது இலக்கியம் என்று சொன்னால் தினமலர் வாசகனுக்கும் இந்தியா டூடே வாஸந்திக்கும் ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சு அல்லது ஐரோப்பிய இலக்கிய வாசனையும் அற்ற தேசியம் குறித்தும் பின்புரட்சி அனுபவம் குறித்தும் எந்த அறிதலும் அற்ற விடலை நம்புவான். சமகால அறிவுள்ள எவனையும் உலக இலக்கியத்தில் பரிச்சயமுள்ள எவனையும் ஏமாற்றமுடியாது.

இந்த போர்னோகிராபி பிரதியின் நாயகனோ அல்லது பிம்பமோ நிஜமாகக் கருதுகிற சாநி என்கிற பிரகிருதியோ எவ்வாறாயினும் அவன் ஒரு பீடபைல். குழந்தையை நைச்சியமாக ஏமாற்றுகிற பீடபைல். தான் செய்திருக்கக்கூடிய குழந்தையின் மீதான பாஹுவூ அத்து மீறலை, தாந்திரீக மந்திரவாதியோல, தாயே என விளித்து உலகின் சகல ஜீவராசிகளின் யோனியிலும் கலவி செய்வது ஒரே அனுபவம் போன்றதுதான் என்று கோருகிறவன் இவன். அது குழந்தையோ, கோழிக் குஞ்சோ, பொமரேனியன்

நாய்க்குட்டியோ, எதுவாயினும் ஒன்றே என்பதை இவன் அவ்வை நினைவு என்னுடைய சொல்ல முயலுவான். ஆனால் துரதிருஷ்டம் என்னவென்றால், இந்த போர்னோகிராபரின் ஸ்கான்டினேவியன் ஆசான்கள் நிஜமாகவே காட்சிருபமாகவே இதைக் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். உடலின் திரவங்களை விவரிப்பது இலக்கியம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதெனில் கழிவுகளை ருசித்தபடியில் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுவதையும் சித்தரிப்பதையும் நாம் இலக்கியம் என ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். தமிழனைப் பிடித்த துரதிருஷ்டம், தேசியம் குறித்த விமர்சனமற்ற விழிப்பழிவு மனம் இன்று போர்னோகிராபியில் தனது போலித் தலித்தியத்தை விடுதலைக் கருத்தியல் பொதிந்திருப்பதாக நம்மை நம்பக் கோருவது நம்மைப் பிடித்திருக்கும் அறிவுத் தரித்திரத்திற்கு ஒரு சான்றாகும்.

இந்தத் தொகுப்பில் நிச்சயமாகவே சில நல்ல தமிழக தலித்திய படைப்புக்களும் இருக்கின்றன. சதை என்னும் தய்கந்தசாமியின் கதை அவ்வகையிலான ஒன்று. நபக்கோவும் லோலிடாவும் சாநியிடம்தான் படாத பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், சேனனிடமும் படாத பாடுபடுகிறார்கள். அநேகமாக சனதருமபோதின் தொகுப்பாளர்களின் தலைமையில் பெண்குழந்தைகளை பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்துவதற்கும் அல்லது அந்தப் பிஞ்சுகளிடம் கல்யாண ஆசைகாட்டி (கல்யாண ஆசை காட்டி பாலுறவு கொள்வது சுலபம் என்பது சாதா தமிழ் கயவர்கள் மாதிரியே சாநிக் கும் தெரிந்திருக்கிறது - இன்னும் ஒரு சமாச்சாரம் இந்தப் பிரகிருதி தனது எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் நேர்முகங்களிலும் கதைகளிலும் - இந்தத் தொகுப்புக் கதையிலும் அழகு அழகு என்று சொல்லிக் கொண்டே போகிறது - எல்லாவற்றையும் கட்டுடைக்கும் போலி தலித்தியர்கள் இந்த அழகுச் சனியனையும் கொஞ்சம் கட்டுடைத்தால் நமது மண்டை சுக்குநூறாக உடையாமலிருக்கிற பாக்கியமாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்) பாலுறவு கொள்வதற்கும் ஒரு இயக்கம் தொடங்கினாலும் ஆச்சரியமில்லை. சேனனின் கதையில் மார்த்தா ஸ்லாவ்ஸ்கியை இந்தியப் பட்டேல்

22 உயர்நிலை □ மார்ச் - ஏப்ரல் 2001

நமக்கு உபதேசம் செய்கிறார். பென்குவின் வெளியீட்டுவதில் 19 மற்றும் 20 ஆம் பக்கங்களின் சாராம்சம் என்றும் சேனன் சில விஷயங்களைத் தருகிறார். துரதிருஷ்டவசமாக அப்புத்தகம் லோலிடா நாவல் தான். 1933 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலச் சட்டம் சனதரும போதினியில் 1993 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலச் சட்டம் என்று அச்சாபிடுக்கிறது. இது மிகப்பாரதூரமான ஒரு அச்சாபிடுபை. ஏனெனில் சமகாலத்திலும் இங்கிலாந்தில் இவ்வாறான நடைமுறைதான் இருக்கிறது என இது அர்த்தம் தந்துவிடக்கூடியது. இந்நாவல் வெளியான ஆண்டு 1958 ஆகும். இன்னும் விளாதிமீர் நபக்கோவின் வார்த்தைகள் என்றும் நிச்சயமாக இதைச் சொல்லமுடியாது. கதையின் நாயகனின் சுயசித்திரமாகத்தான் இந்நாவல் விரிகிறது. அவன்தான் இதைச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறான். அவன் அந்தப் பதின்மூன்று வயதுப் பெண்ணுடன் பாலுறவு கொள்வதற்கான நியாயங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு ஆதாரமான வாதங்களிலேயே இம்மாதிரி வரலாற்றுச் சான்றுகளை சொல்லிச் செல்கிறான். ஷேக்ஸ்பியரின் ஜீலியட்டுக்கு ரோமியோவுடன் காதல் உண்டாகும்போது வயது 13. அதைக் காவியம் என்று ஒப்புக் கொள்கிறவர்கள் ஏன் 13 வயதுப் பெண்ணுடன் 50 வயது ஆண் கொள்ளும் உறவைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் நாவலின் நாயகனுக்கு ஆதரவான விவாதங்களெல்லாம் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது..

பெண்ணிலைவாதிகளின் இலக்கியம் குறித்த அறிதல்களில் மிக முக்கியமானது வரலாறு முழுக்கவுமான இலக்கியங்களை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதுதான். லோலிடா பற்றிய அவர்களது அணுகுமுறை இவ்வகையில் அமைகிறது : பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் உடல்களின்மீதான ஆண்களின் அணுகுமுறையிலிருந்து பெறப்படும் அவர்களின் மதிப்பீடுகளில் இருந்து அத்தகைய பார்வையிலிருந்துதான் பெண்களின்மீதான பாலுறவுரீதியான அவர்களது பார்வைகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இதற்கு ஷேக்ஸ்பியரும் விதிவிலக்கில்லை; நபக்கோவும் விதிவிலக்கில்லை. 1940-50களில் நிலவிய அமெரிக்காவில் கன்ஸர்வேடிவ் கருத்துள்ள ஆண்களில் பலர் incest என்று சொல்லப்படுகிற குடும்பத்திற்குள்ளான பாலியல் உறவுகளை மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். (அமெரிக்காவின் பரபரப்பான தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் ஜெர்ரி ஸ்பிரிங்கரின் ஒரு நிகழ்ச்சி அமெரிக்காவில் இன்று - இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிநாட்களில்- தமது சொந்த மகன்களையே பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்தி அந்தப் பெண்குழந்தைகளின் சிசுப் பிண்டங்களை பிளாஸ்டிக் பைகளில் கட்டி குப்பைத்தொட்டியில் போடுவது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சியில் தமது தகப்பனின் குழந்தைகளையே பெற்று வளர்க்கிற சில பெண்குழந்தைகள் தமது சோகத்தைச் சொன்னபோது நெஞ்சே வெடித்து விடுகிற வேதனை ஏற்பட்டது) ஆனால் அதே

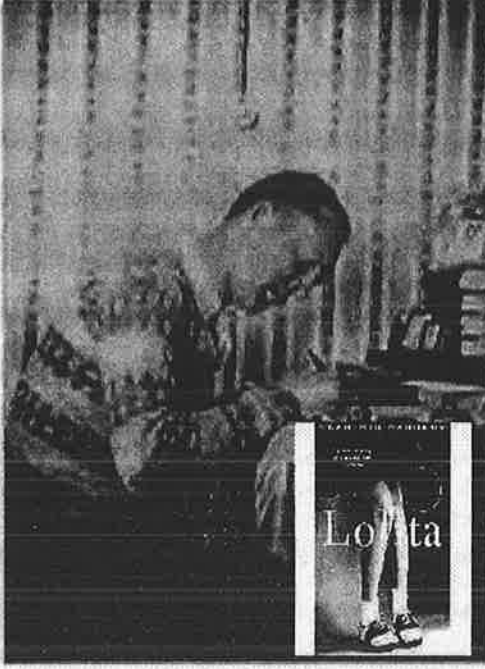
வேளை வெளியுலகிற்கு பாலியல் புனிதத்தைப் போதித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வகையில் லோலிடா நாவலை இத்தகையவர்கள் பற்றிய ஒரு நையாண்டியாகவும் சில விமர்சகர்கள் விளக்குகிறார்கள். குழந்தைகளின் மீதான பாலுறவு வேட்கை கொண்டவர்கள் சமப்பாலுறவாளர்களாக இருப்பார்கள் எனும் கூற்றை இன்று நிறைய சமப்பாலுறவாளர்கள் கடுமையாக மறுக்கிறார்கள். காரணம் குழந்தைகளோடு உறவு கொள்வதில் உள்ள அவலத்தை இவர்கள் உணர்ந்திருப்பதால்தான். இந்திய மரபிலும் தமிழகத்திலும் பாலியல் விவாகத்தையும் முதியவர்கள் சிறு பெண்களை மணந்து கொள்வதையும் காட்டுமிராண்டித் தனமானது என நாம் விமர்சித்து வந்திருக்கிறோம். சேகர் கபூரின் பண்டிட் குயின் படத்தில் வாலிபனுக்கு மண முடித்துக் கொடுக்கப்பட்ட சிறுமி பூலான்தேவியின் உடல்படும் வேதனையை நாம் கண்டுகொள்ளமுடியும்.

இன்னும் சிறுமிகளோடு உறவு கொள்பவர்களையும் குழந்தைகளைப் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்துபவர்களையும் பற்றிய மனோவியல் ஆய்வுகளில் இத்தகையவர்கள் சிறுவயதில் இவ்வாறான அனுபவங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்கிற காரணங்களும் சொல்லப்படுகிறது. போர்னோகிராபி பற்றிய விவாதங்களில் கூட பெண்களின் மீதான பாலியல் வன்முறைக்கும் போர்னோகிராபி பார்ப்பதற்கும் நேரடியான தொடர்பு இருப்பதாகச் சுட்டப்படுகிறது. போர்னோகிராபியை ஆதரிக்கிற பெண்ணிலைவாதிகளும் உண்டு. போர்னோகிராபி பெண்ணுக்கு உடலுறவு குறித்த மர்மங்களையும் பல்வேறு உடலுறவு சாத்தியங்களையும் விளக்குகிறது என்பதால் அதனை வரவேற்க வேண்டும் என்பது அவர்களது தர்ப்பு வாதமாக அமைகிறது. பாலியல் குறித்த மிக வெளிப்படையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய மேற்கத்திய சமூகத்திலேயே இத்தனை விவாதங்கள் நடந்து வருகிற சூழலில் - பாலியல் விழிப்புணர்ச்சியற்ற ஒரு சமூகத்தில், பாலுறவு குறித்த விஞ்ஞான யூர்வமான கல்வி இல்லாத ஒரு சமூகத்தில், சிறுமிகளின் மீதான பாலியல் வன்முறை குறித்த பிரக்கூயற்ற ஒரு சமூகத்தில், போலி தலித்தியர்கள் குழந்தை பலாத்கார போர்னோகிராபியை இலக்கியம் என்று சொல்லி விற்பது ஒன்றும் ஆச்சர்யமல்ல.

மானுடத்தின் சிக்கல்களைத் தேடல்களை விசாரணை செய்யும் வெளியான இலக்கியத்தில் அந்த விசாரணையின் தன்மை என்பது பல்லுக்குக் (multi faceted) கொண்டதாகவும் பன்முகப் பரிமாணங்கள் கொண்டதாகவும் அமையும். போர்னோகிராபியில் வரும் உடல்களுக்கு வரலாறு இருக்காது; அவர்களுக்கு உளவியல் சார்ந்த பரிமாணங்கள் இருக்காது; அவர்களுக்குக் கலாச்சாரக் கடந்த காலம் இருக்காது; குறிகள் கொண்ட திறந்த உடல்களாகவே அவர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் உடல் உறவு தவிர வேறெந்த பரிமாணத்தையும் பார்வையாளனுக்குத் தருவதில்லை. திரும்பத் திரும்பவும் அடுக்கடுக்கான தோற்றங்களில் அவர்கள் உடலுறவு கொண்டு கொண்டே இருப்பார்கள். உடலுறவின் திரவங்கள் பற்றிய வர்ணனைகளே அங்கு இடம்பெறும். சாநியின் கதையில் முன்பகுதிக் கதைக்கும் பின்பகுதிக் கதைக்கும் ஒருவர் மிகச் சாதாரணமாக இடைவெளியைக் காணமுடியும். பின்பகுதி அயோக்கியத்தனத்திற்கு ஒரு தார்மீகத் தன்மையையும் அறவியல் அடிப்படையையும் தரவே குற்றமனம் கொண்ட

புத்த துறவியையும் பாலியல் பலாத்காரத்தின் மீதான விமர்சன உணர்வையும் கொண்டிருப்பதான பால்லாவை திட்டமிட்டு சாநி உருவாக்குகிறார். சாநி எனும் நபர் மட்டுமே மையமானவனாகவும் தன் அனுபவச் சொல்லியாகவும் மனோரீதியிலான பரிமாணம் கொண்டவராகவும் (விமர்சனத்தின் பொருட்டு தனது விகாரத்தை வழிபடுவராகவும் எனச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்) இக்கதையில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற ஒரே ஒரு விஷயம் போதும் இந்தக் கதையின் ஒற்றைப் பட்டைத் தன்மையைச் சொல்லி விடுவதற்கு. இதன் போலித்தன்மையை உணர்ந்து கொள்ள இந்தச் சித்தரிப்பில் உள்ள வரலாற்றுப் பொய்மையை நாம் உணர்ந்து கொண்டாலே போதும். மனம்மாறும் சிங்கள ராணுவத்தினனும் சிங்களப் பெண்களை பலாத்காரப்படுத்திய இந்திய ராணுவத்தினரும் முழுமையான வரலாற்றுப் பொய்கள். இந்திய ராணுவத்தால் பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஈழத் தமிழ்ப்பெண்கள். சாநிக்கு ஈழமும் தெரியாது, மண்ணும் தெரியாது. மிக மோசமான ஒரு பொறுக்கித்தனத்தை உன்னதப்படுத்தவே வாக்கரின் சங்கீதம் குறித்த விவரணைகளும், சாப்பினின் சங்கீதம் குறித்த குறிப்புகளும், கஸான்டாகிஸின் பெயரும் அர்த்தமற்ற வகையில் போலியாகத் திட்டமிட்டு கையாளப்படுகிறது. இயற்கை உன்னத சங்கீதம் என்றும் யோனி தெய்வீகம் என்றும் அத்வைத நிலை நின்று (இந்திய தாந்திரீக மரபிலும் துறவிகள் புற்பல மிருகங்களுடன் யோனியிலும் புட்டத்திலும் உறவு கொள்வது குறித்து விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மண்புழக்கள், எறும்புகள் பாலுறவு கொள்வது குறித்து சாநி தனது கதையில் பிரஸ்தாபிப்பதை இங்கு ஒப்பு நோக்குவது நன்று) பிரபஞ்ச ரகசியத்தை விண்டு வைப்பதாக பால்லாக் காட்டும் இந்த எழுத்து அப்பட்டமான மானுட விரோத போலி எழுத்து என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை. (ஒரே ஒரு இடத்தில் தனது நோக்கம் தன்னையறியாமலே இந்தப்

பிரகிருதிக்கு வெளிப்பட்டுவிடுகிறது: கதை, தான் சமபாலுறவு உறவு கொள்ளும் ஜோன்ஸிடமிருந்து தான் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும் என்கிறார்). ஸில்க் ஸ்மிதா தன்னைக் காதலித்த இரண்டு அயோக்கியர்களும் தன்னை ஏமாற்றியதாலும், பொருளாதாரரீதியில் அவர்கள் சுரண்டியதாலும் தான் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அந்தப் பெண்ணைக் கனவிலும் நனவிலும் சதா நிர்வாணமாக உரித்துப் பார்த்த எந்த நாயும் அவளது இறுதிச்சடங்குக்குச் செல்லவில்லை. ஸில்க் ஸ்மிதா மீது மரியாதை காட்டுவதாகச் சொல்லும் - ஒரு புத்தகத்தை சமர்ப்பிக்கும் இந்தப் போலி - இதில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன் நிர்வாணமாடுகிற பெண்ணாகவும் கிறிஸ்து give me a hand என அவளை அழைப்பதாகவும் சித்தரித்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவ பாலுறவு அணுகுமுறை குறித்த நையாண்டியாக இதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாம். ஆனால் ஸில்க் ஸ்மிதா கனவுகளில் கூட நிர்வாணமாகத்தான் தோன்றுகிறார் என்பது வேதனையானது என்பது இந்தக் குறி ஸ்பெஷலிஸ்ட்டுக்கு புரியாததில் ஆச்சர்யமொன்றுமில்லை. மிஷேல் பூக்கோவின் பெயரெல்லாம் பாவிக்கப் படுகிறது. மிஷேல் பூக்கோவின் பிரசுரிக்கப்படாத எங்கோ ஏதோ ஒரு நண்பரிடம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் போர்னோகிராபி நாவல் பற்றிய வதந்திகளும் இருக்கிறது. ஆயினும், அவர் கூட பீடபைல்களை சிருஷ்டியாளர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார் என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

சனதருமபோதினி தொகுப்பின் சமர்ப்பணத்தில் இத்தொகுப்பு தமிழிழ விடுதலைப் போராளிகளால் மின்கம்பங்களில் கொல்லப்பட்ட பாலியல் தொழிலாளர்கள், திருடர்கள், மனநோயாளர் களுக்கு (defending சாநி) சமர்ப்பிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்

படுகிறது. இந்தச் சமர்ப்பணத்தில் மனிதனை நேசிக்கிற பூமிப்பந்தில் எங்கும் வாழ்கிற எவருக்கும் முரண்பட நியாயமில்லை. திருடர்களும், மனநோயாளர்களும், பாலியல் தொழிலாளர்களும் ஒடுக்கு முறைச் சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் தான். அந்தச் சமூகத்தின் மதிப்பீடுகளால் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் தான். ஆதலால் தான் மேற்கில் இருக்கிற பிராஸ்டிட்யூட் கலக்டிவைச் சேர்ந்த தோழியர்கள் ஆன்ட்டி காபிடலிஸ்ட் மார்ச்சில் (anti capitalist march) கலந்து கொண்டார்கள். (லண்டனில் அவர்களோடு நானும் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டேன்). அதனாலேயே தமது காதலர்களுக்கான முத்தத்தை அவர்கள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தர மறுக்கிறார்கள். திருடர்களைக் குறித்து மனமுருக எழுதும் எழுத்தாளர்கள் இந்தக் காரணத்துக்காகத்தான் திருடர்கள் முன்னேற்றச் சங்கம் எதுவும் ஆரம்பிக்கவில்லை. இதே காரணத்துக்காகத்தான் பிரான்ஸ் பனான் போன்றவர்கள் மனோவியல் ஆய்விலிருந்து சமூகமாற்றம் நோக்கி புரட்சிக்குக் குரல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களில் எவரும் சிறுமியர் மீதான பாலியல் வக்கிரங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களோ அல்லது அந்த வக்கிரத்தை வழிபாடு செய்பவர்களோ அல்ல. பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு கம்பத்தில் கட்டுவதல்ல, சில நாட்களில் மரணதண்டனையே உண்டு. குழந்தைகளின் மீதான பாலியல் குற்றங்களுக்கும் அமெரிக்காவில் ஆயுள் தண்டனைவரை கொடுக்கப்படுகிறது. மனித

உரிமை குறித்து அதி அக்கறை கொண்ட மேற்கத்திய நாடுகளில் சாநியின் இம்மாதிரியான போர்னோ கிராபி எழுத்துக்கள் குற்றப்பிரிவின் கீழ் வரும் என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மின்கம்பங்கள் அதீதமானவை என்பதில் சந்தேகமில்லை. நாகரீக சமூகங்களில் சிறைச்சாலைகளையும், பெரும்பாலான வேளைகளில் மனோசிகிச்சைக் காப்பகங்களையும் சிலரைப் பொறுத்து பாவிக்க வேண்டித்தான் இருக்கிறது. (தயவு செய்து சிறை குறித்த பூக்கோவின் ஆய்வுகளையும் அல்த் தூசரின் மனவியல் சிகிச்சை நிலையங்கள் குறித்த விமர்சனங்களையும் இதனுடன் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம்). அரசு உதிரும் போது சிறைகள் உதிரும் என்று நாமும் அதற்காகத்தான் காத்திருக்கிறோம். அப்போது சாநி மாதிரி போலிகள் இருக்கமாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறோம்.

குறிப்பு ஒன்று :
Paedophile :

பீடபைல்கள் இன்று எல்லாச்சமூகங்களிலும் பிரச்சினைக்குரியவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். உளவியல்ரீதியில் இவர்கள் குழந்தைகளோடு பாலுறவு கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள். முதலில் குழந்தைகளை நைச்சியம் செய்து உறவு கொள்வார்கள். முடியாது போனால் தந்திரமான முறையில் கடத்திச் செல்வார்கள். இங்கிலாந்தில் சமீபத்தில் இந்த மனோநிலை கொண்டவர்கள் பல பெண்குழந்தைகளை பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்திவிட்டு கொலைசெய்து வீசிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இவர்களை மனோரீதியில் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் என மனநல ஆய்வாளர்கள் சொல்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் கீத்தா ஸெரனி எனும் எழுத்தாளர் இரண்டு சிறுவர்களைக் கொன்ற ஒரு பெண் சிறுமி குறித்த Cries Unheard எனும் புத்தகம் எழுதியிருந்தார். அதில் அச்சிறுமி சின்ன

வயதில் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்பட்டதை அவரது மனோநிலை திரிபுக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகச் சொல்லியிருந்தார். இதுவன்றி அச்சிறுமியின் தாய் ஒரு பால்வினைத் தொழிலாளி என்றும் அவள் இச்சிறுமியை தனது வாடிக்கையாளர்களின் வன்முறைக்கு உட்படுத்தினாள் என்றும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். இதைப் போலவே பீடபைல்கள் சிறுவயதில் பாலியல் அத்துமீறலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதால் மனம் வக்கரித்துப் போகிறார்கள் என்றும் ஒரு உளவியல் விளக்கம் இருக்கிறது.

லோலிடா நாவல் இவ்வகையில் இப்பிரச்சினையை உளவியல் பரிமாணத்திலிருந்து அணுகுவதால் இன்றளவும் முக்கியமான இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கட்டுரையில் பேசப்படும் போர்னோகிராபி மற்றும் பீடபைல் சம்பந்தமான சாநியின் எழுத்து பிரான்ஸைச் சேர்ந்த சுகன், ஷொபாசக்தி இருவரும் இணைந்து தொகுத்த சனதரும போதினி (ஜனவரி 2001) புத்தகத்தின் 156-167 பக்கங்களில் பிரசுரமாகியிருக்கிறது. சனதருமபோதினியின் பிரதி தந்துதவிய ஷொபாசக்திக்கு எனது மனமாற்ற நன்றி உரியது.

குறிப்பு இரண்டு :

ஐரோப்பிய அறிவுப் பாரம்பர்யத்திலும் இலக்கியத்திலும் ஆழ்ந்த பரிச்சயம் கொண்ட கஜேந்திரா ராஜேந்திரா, உலக நாவல்கள் குறித்த விரிவான படிப்பும் இலக்கிய நுண்ணுணர்வும் கொண்ட மு. புஷ்பராஜன், உலக இலக்கியத்திலும் தென் ஆசிய ஆங்கில இலக்கியத்திலும் அறிவு கொண்ட எனது ஸ்பானிஷ் இலக்கிய சிநேகிதி மக்தா கோஸ்தா போன்றவர்களுடன் இலக்கியத்திற்கும் போர்னோகிராபிக்குமான உறவு குறித்த எனது உரையாடல்கள் இக்கட்டுரையின் முழுமைக்கு மிகுந்த உதவியாக இருந்ததை இங்கு நன்றியுடன் நான் நினைவு கூர்கிறேன். லோலிடா நாவல் குறித்து சார்பான விமர்சகர்களதும் பெண்ணிலைவாதிகளதும் பார்வைகள் தற்போது முழு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு இங்கிலாந்தில் வெளியாகியிருக்கிறது. லோலிடா நாவலில் படைப்பாளியாக நபக்கோவ் செய்யும் இடையீடுகள் குறித்த அவதானங்களுடனான புதிய வாசிப்பிலான தனது அனுபவங்களை மக்தா கோஸ்தா பகிரந்து கொண்ட அதே வேளையில் 'பார்த்தின் படைப்பாளி இறந்துவிட்டான்' எனும் கூற்று தொடர்பான பிரேம் - ரமேஷின் அணுகுமுறையையும் பரிச்சயம்கொள்ள முடிந்தது. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், இவ்வகையிலான வாசிப்பு தொடர்பான எனது அபிப்பிராயங்களை உயிர்நிழல் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளமுடியும் என நம்புகிறேன்.

சனதருமபோதீனியும்

உன்னத(?) சங்கீதமும்

றஞ்சினி

சமீபகாலமாக புகலிடத்திலும் சரி, இந்தியா, இலங்கையிலும் சரி மேற்கத்தைய அறிஞர்களினதும் கலைஞர்களினதும் பெயர்களை வாயில் உச்சரிப்பதும், அவர்களை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதும், அவர்களின் படைப்புகளை மொழிபெயர்ப்பதும் அநேகருக்கு ஒரு fashion ஆகிவிட்டது.

இவர்களைப் படிப்பதிலோ, உதாரணம் கொள்வதிலோ தவறில்லை. மாறாக நாம் அனைத்தையும் அறிந்திருப்பது நல்ல விடயங்களே. ஆனால் எம்மில் அநேகர் இவர்களைப் புரிந்து கொண்டும் படிப்பதில்லை; முழுமையாகவும் படிப்பதில்லை. இங்கு நடக்கும் அனைத்து விடயங்களையும் பிழையாகப் புரிந்து தமது எழுத்துக்களிலோ பேச்சுக்களிலோ இவர்களைப் பிழையாகப் பிரயோகிப்பதுதான் வேதனையாக உள்ளது. சமீபத்தில் பாரிஸ் வந்திருந்த சாருநிவேதிதாவின் பேச்சுக்களிலும் முழுக்க முழுக்க மேற்கத்தையக் காய்ச்சல்தான் அடித்தது.

பாரிஸிலிருந்து வெளியான 'சனதருமபோதீனி' என்னும் தொகுப்பில் சாருநிவேதிதாவின் 'உன்னத சங்கீத'மெனும் கதை படித்தேன். எதையும் எழுதி விடலாம், பின்பு எதிர்ப்பு வந்தால் அதை பிற்போக்குவாதம் அல்லது செக்ஸ் எதிர்ப்புவாதம் என்று சொல்லிச் சமாளித்துவிடலாம் என்ற துணிவுடனும் இக்கதையை எழுதியுள்ளார்போல் தெரிகிறது.

இவர் மூன்று விடயங்களை இக்கதையில் சொல்ல முயற்சித்திருக்கிறார். ஒன்று, அவர் தமிழ்நாட்டில் இழந்து நிற்கும் மரியாதையை புகலிடத்தில் இருக்கும் சில இலங்கை ஆண்கள் தூக்கி விட்டிருப்பதனால், ஓரிரு பந்தியில் எழுதிவிட முடியாத இலங்கைப் பிரச்சினையை தனது கதையில் சொல்ல முயற்சித்துள்ளார். இன்னொன்று, ஓரினச் சேர்க்கை. மூன்றாவது, சிறுவர்களுடன் வளர்ந்தவர்கள் எப்படி செக்ஸ் வைப்பதென்று. இக்கதையில் இவரின் முக்கிய நோக்கமாக இருப்பதுவும் அதுபோல்தான் தெரிகிறது.

எனக்கு இக்கதையிலுள்ள விமர்சனமும் அது பற்றியதுதான்.

13வயதான கிறிஸ்மனா என்னும் பாத்திரத்தின்

மூலம் சிறுமியர்களை எப்படி தமது பாலியல் இச்சைக்கு பயன்படுத்தலாம் என சாருநிவேதிதா வளர்ந்த ஆண்களுக்குச் சொல்லுவதுதான் இக்கதை.

கிறிஸ்மனாமீது தனக்கு முதலிலிருந்தே ஒரு கண் என்று தானாகவே ஒப்புக்கொள்கிறார். அச்சிறுமியின் உடலை வழமையான ஆண்களின் கண்ணோட்டத்துடன் வர்ணிக்கிறார். தனது குழலுக்குள் அவளை விழுத்துவதற்கு செக்ஸ் ஜோக்குகளையும் செக்ஸ் கதைகளையும் சொல்கிறார். உப்புமுட்டை சுமக்கிறார்.

தன் மனைவியைச் சந்தித்தபோதும், அதன் பின்னும் அவள் மீதிருந்த செக்ஸ் வெறி இப்போதனக்கு இல்லாமல் போய்விட்டதென்றும் மனைவியுடன் செக்ஸ் வைக்கும்போது அச்சிறுமியை நினைத்துக் கொள்வதாகவும், வேறு பெண்களைக் காணும்போதெல்லாம் அப் பெண்களுடன் செக்ஸ் வைத்துக்கொள்ள விரும்புவதாகவும் இப்படிப் பல.

மேற்கூறிய அனைத்தும் சிறுமிகளை பாலியல் துர்ப்பிரயோகம் செய்யும் ஆண்களின் தந்திரங்கள் என்பது அதுபற்றிய பிரக்ஞையுள்ள அனைவரும் அறிந்தது. அதுமட்டுமல்ல பெண்ணை, அவளின் உடலை (அது சிறுமியினதானாலும் சரி, பெண்ணினதானாலும் சரி) வெறும் செக்ஸ் மெஷினாக மட்டுமே இவர் பார்க்கிறார். இவையெல்லாம் இவரின் ஆண்குறி மையவாதத்தையே குறிக்கிறது.

ஆண் வக்கிரம் நிறைந்த இக்கதையை - எழுத்தை - இங்கு சிலர் கட்டுடைப்பு எழுத்தென்றும், எழுத்துச் சுதந்திரமென்றும் தமது ஆண்வெறித் தனமான ஆசைகளையும் இவரின் கதைமூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள். 13 வயதுச் சிறுமிக்கு செக்ஸ் ஆசைகள், உணர்வுகள் இருக்காதென என்னால் எப்படிச் கூற முடியுமென்று சிலர் கேட்கக்கூடும்.

இவர்களுக்கு:

சிறுமி, சிறுவர்களுக்கு பாலியல் உணர்வு உண்டா, இல்லையா என்பதல்ல இக்கதையின் நோக்கம். மாறாக ஒரு வயது வந்த ஆண் தனது நோக்கிலிருந்து, தனது கற்பனையிலிருந்து, தனது

ஆசையிலிருந்து ஒரு சிறுமியை பாலியல் பண்டமாகப் பார்ப்பதும், பார்க்க வைப்பதும்தான் ஆத்திரமடைய வைக்கிறது. 13 வயதுச் சிறுமியை பாலியல் துர்ப்பிரயோகம் செய்வதோ அல்லது பாலியல் உறவுகொள்வதோ அல்லது அவளுக்கு பாலியல் ஆசைகளைத் தூண்டுவதோ இங்குள்ள சட்டப்படி குற்றமாகும். (பல வளர்ந்த ஆண்களுக்கு குழந்தையா, சிறுமியா, பெண்ணா, வயது முதிர்ந்தவளா என்பதெல்லாம் பிரச்சனையே கிடையாது. அவர்களுக்குத் தேவை பெண்ணின் உடல்) இக்கதையை நான் பாலியல் வக்கிரம் (perversity) நிறைந்த ஒரு கதையாகத்தான் பார்க்கிறேன்.

ஒரு 13 வயதுச் சிறுமி தனது உணர்வுகளை எழுதியிருந்திருந்தால் எனக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது, அவளின் உணர்வுகளை அவமதிக்க. ஆனால், வக்கிரமாக ஒரு ஆண் தனது இச்சையைப் பூர்த்தி செய்ய எழுதும் எழுத்துக்களையெல்லாம் எழுத்தென்று என்னால் ஏற்கமுடியாது. அடுத்து எது

எழுத்து, எது எழுத்தில்லை என்று கூறவும் நான் இங்கு முயலவில்லை. அதை எம் எல்லாருக்கும் கூற சாருநிவேதிதாவும் அவர் போன்றோரும் இருக்கிறார்கள்.

சாருநிவேதிதாவிற்கு:
முதலில் வயது வந்த பெண்ணுடன்.
அது அலுத்து பின் 13 வயதுச் சிறுமி.
அடுத்தது என்ன குழந்தையா?
அடுத்தது என்ன சாரு?

ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக வெளியானதாகக் கூறப்பட்டுள்ள இத்தொகுப்பில் (சனதரும் போதினி) பல நல்ல விடயங்களுடன், சிறுவர்களை பாலியல்ரீதியாகச் சுரண்டும் இக்கதை வெளியானது, வெளியீட்டாளர்களுக்கும் வெளியீட்டுக் காரணத்திற்கும் உள்ள முரண்பாட்டையே காட்டுகிறது.

2.

மின்னல் கிழித்த கருமேகங்கள்
மோதி வெடிக்க
புழுதியில் புரளும்
சரத் துளிகளாய்
நினைவுகள்

கடதாசிக் கப்பல் கட்டியும்
போர்வைக்குள் சூடு தேடியும்
கழிந்த
மழை நாட்கள் நகர
ஓசையோடு
மனதைக் கலைத்துப் போன
முதல் துளி
இன்னும் அதிர்வுகளோடு

பார்வைகளில் அவிழ்ந்தும்
வார்த்தைகளில் முட்டியும்
நின்று போன நாட்கள்

குறும்பான உன் பேச்சில்
அழுது அந்நியமாகிப் போயினும்
நீ காத்திருந்த தெருக்கள்
மனதருகே வெறுமையாக

சத்தங்கள் எழுப்பும்
உன் வருகை
காதருகே நீ முணுமுணுத்த பாடல்
உற்சாகமான உனதுபார்வை
பாடசாலை சுவரில்
நீ கிறுக்கிய எனது பெயர்

ஒரு பருவம்
தூவானமாய் நிறையும்.

1.

பனி படிந்த அந்த நாளை
விரல்களால்
அழுத்தித் துடைக்கின்றேன்
மெல்லிய திரைகள் விலக
பிரகாசமாய் உனது முகம்
சின்னக் கனவுகளின்
நெசவுகளாய் நியும்
வார்த்தைகள் முட்டி மௌனமாய்
உன் எதிரிலே நானும்
ஏறி இறங்கி விழுந்து வழியும்
உன் பார்வையில்
அர்த்தங்கள் அற்று
ஏதேதோ நான் பேச
நெருக்கமாய்
உன் நேசம் சொல்ல
தவித்துக் கொண்ட அந் நாள்
இன்னும் ஞாபகத்தில்.

சந்திரிக்காவை கைது செய்தல் தொடர்பாக....

கலையரசன்

விடுதலைப்புலிகள் உட்பட உலகெங்கும் இன்று ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் 21 அமைப்புகளை 'பயங்கரவாத இயக்கங்களாக' பிரிட்டனில் அப்போதுதான் அறிவிக்கப்பட்டு பெரும் சர்ச்சையை கிளப்பி விட்டிருந்தது. இது தொடர்பாக, பிரிட்டனில் வாழும் தமிழ் சமூகம் மட்டுமல்ல பல்வேறு தேசங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் சமூகமும் அதிருப்தி தெரிவித்திருந்தபோதும் இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதுவரை காலமும் மேற்கைரோப்பிய நாடுகள் தத்தமது நாடுகளில் தமது அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக வன்முறைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் இயக்கங்களையே தடை செய்து வந்தன. உதாரணமாக, பிரிட்டனில் வட ஆயர் லாந்து விடுதலைக்காக போராடும் IRA ஸ்பெயினில் பாஸ்க் மக்களின் விடுதலைக்கு போராடும் ETA என்பவற்றை சொல்லலாம். ஆனால் அமெரிக்காவின் 'புதிய உலக ஒழுங்கு' மற்ற நாடுகளின் அரசியலிலும் மூக்கை நுழைப்பதின் நிமித்தம் 'உலகப் பயங்கரவாத' இயக்கங்களின் பட்டியலை தயாரித்ததுபோல தனது சகோதர நட்புநாடான பிரிட்டனையும் செய்யத் தூண்டியதன் விளைவே மேற்குறிப்பிட்ட தடைச் சட்டம்.

இத்தகைய பின்னணியிலேயே புதிய உலக ஒழுங்கை ஏற்றுக்கொண்ட இலங்கையின் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவின் ஐரோப்பிய விஜயமும் அமைந்திருந்தது. ஐரோப்பாவில் வாழும் முன்னாள்/இந்நாள் தமிழ் அகதிகளின் திட்டங்களையும் வசைகளையும் அதிருப்தியையும் ஒரு பொருட்டாக மதிக்காது ஐரோப்பிய ஒன்றியம் சந்திரிகாவுடன் வர்த்தகம் செய்வதுபற்றி பேசியது. நாட்டில் சமாதானம் (ஓரளவிற்கேனும்) வந்துவிட்டால் தனது முதலீடுகள் அதிகரிக்கும் என உறுதி கூறியது. ஐரோப்பாவின் சக்தி வாய்ந்த நாடான ஜேர்மனியில் தனது விஜயத்தை முடித்துக்கொண்டு சந்திரிகா ஹொலண்ட் வந்து சேர்ந்தபோது அவரைக் கைது செய்யுமாறு கோரும் தமிழ் அகதிகளுக்காக பாடுபடும் டச்சு வழக்கறிஞர் ஒருவரின் மனு, நீதி அமைச்சுக்கு அனுப்பப்பட்டது. சர்வதேச சித்திரவதை தடுப்புச் சட்டத்தில் இலங்கை அரசும்

கையெழுத்திட்டும் அங்கே சித்திரவதை நடைபெறுவதாகவும் இதற்கு முப்படைகளின் தலைவி என்ற வகையில் சந்திரிகா பொறுப்பேற்கவேண்டும் எனக் கோரி பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு தமிழ் அகதிகளின் பெயரால் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. எனினும் "ஆதாரம் போதாது தெளிவில்லை" எனச் சாட்டுச் சொல்லி நீதியமைச்சு மனுவை நிராகரித்து விட்டது. இதைப்பற்றியோ அல்லது மனித உரிமைகள்பற்றியோ எதுவும் அலட்டிக் கொள்ளாது நெதர்லாந்து இராணியும் பிரதமரும் இரு நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள நானூறு ஆண்டு கால உறவை மெச்சியபடியே சந்திரிக்காவுடன் விருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர்.

மேற்கைரோப்பிய நாடுகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையே நிலவும் அந்நியோன்யமான உறவு இன்று பகிரங்கமாகிவிட்டபோதும் இந்தக் கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள எம்மில் பலருக்கு கஸ்டமாகவிருக்கலாம். மேற்கைரோப்பாவின் 'ஜனநாயக மனிதாபிமான' முகத்தைக் கண்டு மயங்கி அந்த மாயையில் இருந்து விடுபட முடியாதவர்கள் பற்பல சமாதானங்களை தமக்குள் கூறிக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த நாடுகள் எப்போதாவது ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் பற்றிப் பேசினால் அது எப்போதும் தமது நலன் சார்ந்து தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள அதிக காலம் எடுக்காது.

இலங்கையைப் போலவே யூகோஸ்லாவியாவில் அல்பேனியர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட கொசோவோ மாகாணம் பிரிவினை வேண்டிப் போராடியது எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கிருந்த ஆயுதக்குழுவான கொசோவோ விடுதலை இராணுவம் (KLA) மேற்கைரோப்பாவினால் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஜேர்மனி ஆயுதத்தளபாடங்களை வழங்கியது. ஐரோப்பாவெங்கும் KLA ஆதரவுப் பிரச்சாரம் நடந்தது. யூகோஸ்லாவிய ராணுவத்தின் பொதுமக்கள்மீதான அடக்குமுறை, மனித உரிமை மீறல்கள், படுகொலைகள் என்பன பற்றி எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இதன் தாக்கத்தால் உலக மக்கள் யூகோஸ்லாவியாவின்

சேர்பிய இராணுவத்தையும் ஜனாதிபதி மிலோசே விச்சையும் வெறுத்தனர். யூகோஸ்லாவியாமிது ஆயுத விநியோகத்தடை, பொருளாதாரத் தடை என்பன ஏற்படுத்தப்பட்டன. மிலோசேவிச்சை மனிதப் படுகொலைகளுக்கு காரணமான குற்றவாளியாக இன்ரர்போல் அறிவித்தது. இப்போது பத்வியிழந்த முன்னாள் ஜனாதிபதியை போர்கால குற்றங்களுக்காக விசாரிப்பதற்காக சர்வதேச நீதிமன்றில் ஆஜர்படுத்துமாறு இப்போதைய அரசுமீது நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது.

மிலோசேவிச்சம் சந்திரிகாவைப்போலவே தேர்தலில் மக்கள் வாக்குகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனாதிபதிதான். இருவரும் தத்தமது நாடுகளில் எழுந்த சிறுபான்மையினத்தின் போராட்டத்தை அடக்குவதற்கு இராணுவ வன்முறையை ஏவிவிட்டவர்கள்தான். இரண்டு நாடுகளிலும் இராணுவத்தால் நடத்தப்பட்ட படுகொலைகளுக்கு ஆதாரம் உள்ளன. ஆனால் மிலோசேவிச்சுக்கு சிறைத்தண்டனை, சந்திரிகாவுக்கு விருந்துபசாரம்! ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்?

இதன் பதில் மேற்குலகின் இராணுவ பொருளாதார நலன்களில் தங்கியுள்ளது. கொசொவோ பிரச்சனை தொடங்க முன்பு யூகோஸ்லாவியாவில் அமெரிக்கா ஐரோப்பிய நேட்டோ இராணுவத்திற்கு தளம் அமைக்க விடவேண்டும் என முன்னாள் ஜனாதிபதி மிலோசேவிச்சைக்கேட்டபோது அவர் மறுத்துவிட்டார். மேலும் அந்த நாட்டின் முக்கிய வர்த்தக நிறுவனங்கள் அரசின் அல்லது அரசுக்கு சார்பான உள்ளூர் முதலாளிகளின் வசம் இருந்தன. இந்த நிலை மாறவேண்டுமானால் மிலோசேவிச்சை அகற்ற வேண்டும். இதன் விளைவே கொசொவோ யுத்தமும், மிலோசேவிச்சை கைது செய்யும் உத்தரவும். ஆனால் இலங்கையில் நிலைமை அப்படியல்ல. சந்திரிகா மேற்குலகின் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடுவதால் அவர்கேட்கும் போதெல்லாம் தமிழ்பேசும் இனத்திற்கு எதிரான போருக்குத் தேவைப்படும் ஆயுத தளபாடங்களோ நிதி உதவியோ அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. அண்மையில் கூட மேற்குலக நாடுகள் இலங்கை அரசுக்குத் தொடர்ந்தும் உதவி செய்வதாக புலிகளினால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்குலக அரசுகளுக்கும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மக்கள்மீது அடக்குமுறையை ஏவிவிடும் சர்வாதிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல, காலங்காலமாக இருந்து வரும் உறவுதான். சிலி நாட்டில் இராணுவ சதிப் புரட்சியின் மூலம் ஆட்சிக்கு வந்த சர்வாதிகாரி பினோச்சே கொன்றொழித்த சொந்த நாட்டு மக்களின் தொகை 20 000 என மனித உரிமைகள் நிறுவனங்கள் கூறுகின்றன. சதிப்புரட்சியில் அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ.யின் பங்கும் பின்னர்

தொடர்ந்த சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு அமெரிக்க மேற்கைரோப்பிய நாடுகளின் ஆதரவும் இன்று இரகசியமல்ல. பதவி விலகிய பினோச்சே 20 வருடங்களின் பின்னர் மருத்துவ சிகிச்சைக்காக இங்கிலாந்து வந்தபோது கைது செய்யுமாறு எழுந்த மனித உரிமை நிறுவனங்களின் கூச்சல்களுக்கும் செவி கொடுக்காத பிரித்தானிய அரசு, பினோச்சேயை பாதுகாப்பாக நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தது.

சிலி போலவே ஆர்ஜன்டீனாவிலும் இராணுவம் சதிப்புரட்சி மூலம் ஆட்சியை கைப்பற்றியது. அதன்பின்பு கொல்லப்பட்டவர்கள், காணாமல் போனவர்களின் தொகை 30 000க்கும் மேல். சித்திரவதையில் கொல்லப்பட்டவர்களின் உடல்களை இராணுவம் விமானத்தில் கொண்டு போய் கடலில் கொட்டியது. இதைத் தவிர அரசு எதிர்ப்பு அமைப்புகளைச் சேர்ந்தோரின் பிள்ளைகள் பலவந்தமாக பெற்றோரிடம் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வேறு இடங்களில் வளர்க்கப்பட்டனர். இந்த அக்கிரமங்களுக்கு காரணமாக இருந்த அமைச்சரொருவரின் மகள் திருமணம் செய்யப்போவது நெதர்லாந்தின் வருங்கால மன்னனாகப் போகும் வில்லெம் அலெக்சாண்டரை! பாராளுமன்ற ஒப்புதலுடன் திருமணம் ஏற்கனவே நிச்சயமாகி விட்டது.

ஒரு பக்கத்தில் சர்வாதிகாரிகளுடனும் அடக்குமுறையாளருடனும் கொஞ்சிக் குலாவும் மேற்குலக நாடுகள் மறுபக்கத்தில் தமக்கு விரோதமான நாடுகளின் தலைவர்களை கைது செய்யுமாறு கோரிக்கை விடவும் தயங்குவதில்லை. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இவர்களின் கைதுக்கான காரணங்களாக மனித உரிமை மீறல்களை குறிப்பிடும் இவர்கள், தமது நட்பு நாடுகளில் நடக்கும் மனித உரிமை மீறல்களை கண்டும் காணாததுபோல் பாசாங்கு செய்வதுதான். இதற்கு உதாரணங்களை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஸ்கொட்லாந்து லொக்கர்பீயில் நடந்த விமானக் குண்டு வெடிப்புக்கு (அந்த விமானத்தில் குண்டு இருக்கிறது என்ற தகவல் ஏற்கனவே ரஷ்ய உளவுத்துறையால் அமெரிக்க அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டும் அசட்டை செய்யப்பட்டது.) காரணகர்த்தாவாக குற்றஞ்சாட்டி லிபியத் தலைவர் கடாபியைக் கைது செய்யுமாறு பிரிட்டன் அரசு கோரி வருகின்றது. அதேபோல கியூபாவின் வான்பரப்புக்குள் அத்துமீறி நுளைந்த இரு விமானங்களை சுட்டு வீழ்த்திய குற்றச்சாட்டில் கியூபா தலைவர் காஸ்ட்ரோவை கைது செய்யுமாறு அமெரிக்க நீதிமன்றமொன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பனிப்போர் முடிவில் கலைக்கப்பட்ட கிழக்கு ஜேர்மன் அரசின் கடைசி ஜனாதிபதி கிரென்ஸ் இப்போது இருப்பது ஜேர்மன் சிறையில். அன்றைய கிழக்கு ஜேர்மனியில்

இருந்து வெளியேற விரும்பிய நான்கு அகதிகளை எல்லையில் சுட்டுக் கொன்ற குற்றச்சாட்டில் (நேரடியான சம்பந்தம் இல்லாதபோதும்) கிரென்ஸ் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளார். ஜேர்மன் நீதித்துறையின் நியாயப்படி பார்த்தாலும் வட இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவிற்கு ஓடிய பல அப்பாவி தமிழ் அகதிகளை கடலில் வைத்து இலங்கை கடற்படை சுட்டுக் கொன்ற காரணத்திற்காக முப்படைகள் தலைவியான சந்திரிக்கா கைது செய்யப்படலாம். ஆனால் அது நடக்கப் போவதில்லை. கிரென்ஸ் மேற்கு ஜேர்மனியுடன் சித்தாந்த அடிப்படையில் முரண்பட்ட சோஷலிச கிழக்கு ஜேர்மனியின் அதிபராக இருந்தவர். ஆகையினால் அவர் ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசின் எதிரி. ஆனால் ஜேர்மன் அரசுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையில் அப்படி எந்த முரண்பாடும் இல்லையே.

“அரசியலில் எப்போதும் நிரந்தர எதிரியும் இல்லை, நிரந்தர நண்பனும் இல்லை. ஆனால் நிரந்தர நலன்கள் மட்டுமே உண்டு” என அரசியல் அறிஞர்கள் சொல்வார்கள். அது மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. மேற்குலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை அவர்களின் சொந்த பொருளாதார நலன்களே எப்போதும் முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. எந்தவொரு நாட்டின் அரசோ ஆயுதக்குழுவோ அவர்களின் பாதையில் தடைக்கல்லாக இருப்பின் அவை அகற்றப்படவேண்டும். அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு அடிபணியாத ‘பயங்கரவாதிகளுக்கு’ முரண்படும் ‘முரட்டுநாடுகளுக்கு’ எதிராக மூர்க்கமான போர் கட்டவிழ்த்து விடப்படும். எங்காவது இயல்பாக எழும் மக்கள் எழுச்சிகள் ஈவிரக்கமற்று நசுக்கப்படும். இதுவே இன்றைய புதிய உலக ஒழுங்கின் நியதி. இதற்கு நீங்கள் ஒத்துப் போகிறீர்களா அல்லது எதிர்க்கிறீர்களா என்பதே, அடக்கப்படும் அனைத்து மக்களின் முன்னால் உள்ள கேள்வி. இங்கே இப்போது கேள்விகள் மட்டுமே எழுப்பப்பட்டுள்ளன. விடைகளை நீங்களாகவே தேடி அறிந்து கொள்வீர்கள்.

பெண்கள் சந்தியின் 20வது தொடர்

நிகழ்ச்சி நிரல்:

- சுந்தரி எழுதிய “கேட்டிருப்பாய் காற்றே” (சரிநகர், 1998) சிறுகதை வாசிப்பு.
- சிறார்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறை - விஜி (கலந்துரையாடல்)
- கிழக்கிலங்கைப் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் - மங்களேஸ்வரி (சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் - ‘பெண்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழு)
- ‘காற்றும் புயலும்’ பெண்களின் போட்டிச் சிறுகதைகள் விமர்சனம் - ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்
- மலர் வெளியீடு
- எதிர்கால ஆலோசனைகள், அடுத்த சந்திப்பிற்கான தெரிவுகள்
- பெண்ணிய எழுத்தும் பெண்ணியம் சார்ந்த எழுத்தும் - நிருபா (கலந்துரையாடல்)
- ‘மனம்படு மொழி’ பெண் வாழ்வியல் பற்றிய கவிதா நிகழ்வு - ஜெபா
- ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியத்தின் ‘அவனும் சில வருடங்களும்’ நாவல் விமர்சனம் - உமா
- கலைநிகழ்ச்சி
- பெண்ணிய நோக்கிலான பால்வினைத் தொழிலாளர்கள் - றஞ்சி (கலந்துரையாடல்)
- மிலேனியத்தில் பெண்களின் உரிமைப் போராட்டம் - தயாநிதி (கலந்துரையாடல்)

தொடர்புகளுக்கு:
 Penkal Santhippu
 C/O Uma Pararajasingam
 Hobrecht str. 50
 12047 Berlin
 Germany
 Tel: 030 - 61627808
 e-mail: Uma109@aol.com

முதன்முறையாக நாடக விமர்சனம் ஒன்று எழுதவதாகவே மேசையின் ஓரம் அமர்கிறேன். மார்க்சிய லெனினிச கண்ணோட்டத்திலோ அல்லது இருத்தலியல் அமைப்பியல் பின்நவீனத்துவ பார்வைகளிலோ என் விமர்சனத்தை வைக்க முடியாமற்போனதுக்கு எல்லா அறிவுஜீவிகளும் என்னை மன்னிக்குக.

ஒரு சாதாரண சராசரி மனிதன் அதுவும் எமது புலம்பெயர் ஐரோப்பிய சூழலின் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் வேலையும் வீடும் கார் கனவுகளோடும் தோய்ந்து போன சாதாரண ஒரு மனிதனாக என்னைக் காணத் தவறினால் வாசிப்பதை இத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

தமிழ் நாடக வளர்ச்சி, போக்கு, உள்வாங்கல்கள், புலம்பெயர் சூழலில் அவை ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கம், மாற்றம் போன்றவை பற்றியோ அன்றி நாடகவியல் யதார்த்தங்களோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள மேற் சொன்ன தத்துவங்கள் அடிப்படையிலோ என்னால் இந்த விமர்சனத்தை வைக்கமுடியாது போனதற்கு நான் வருந்தவில்லை. இங்கு நான் தெரிவிப்பது ஒரு சராசரிப் பார்வையாளனின் மனநிலையில் தோன்றிய ஒரு சில கருத்துக்கள். இனி நாடக அரங்குக்குள் நுழைவோம்.

குறைந்த பட்சம் நல்ல நாடகங்கள் என்று நான் கேள்வியுறும்போது அந்த நாடகங்களைப் பார்க்கக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களைத் தவற விடுவதில்லை. தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் நாடகங்களை, "தரமாக இருக்கும் சென்று பார்" என்று யாரும் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது பாலேந்திராவின் நாடகங்களில் ஒன்றையேனும் காணக் கிடைத்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

இம்முறை மூன்று நாடகங்கள். மூன்றுமே ஏற்கனவே மேடையேறிருந்தாலும், எனக்கு மூன்றும் புதியவை. முதல்முறை பார்க்கக் கிடைத்திருக்கும் அனுபவங்கள். முந்நாறு பேர் இருக்கக்கூடிய கலை அரங்கு (theatre) அண்ணளவாக நிரம்பிய பார்வையாளர்கள் மத்தியில் நாடகம் ஆரம்பமாகியது. எனக்கு ஆச்சரியத்தையும் கலைஞர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் கொடுத்திருக்கும் என்பதில் வியப்பில்லை. தரமான நாடகங்களுக்கு அரங்கு நிறைவது என்பது ஆச்சரியந்தானே!

சிம்ரனுக்கும் ரம்பாவுக்கும் விழா எடுக்கும் ஐரோப்பிய கலைத்தாகம் கொண்டவர்கள் மத்தியிலும் எந்த விலை கொடுத்தாவது முண்டியடித்துக்கொண்டு, மூன்றாந்தர ரசனையோடு கூடுகின்ற கூட்டத்திற்கு மத்தியிலும் அரங்கு நிறைந்த பார்வையாளர்கள் என்பது அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் இருபது வருட விடாமுயற்சியும் தீவிர நாடக இயக்கத்தின் அவசியத்தை அது உணர்ந்ததன் விளைவுந்தான் காரணமாய் இருக்கலாம்.

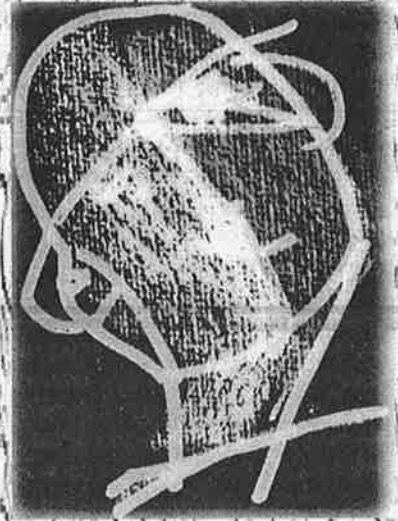
இனி நாடகங்கள் நோக்கி!

'வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள்' சிறுவர் நாடகம். வலையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் புறாக்கள் ஒன்றாக இணைந்து வலையையும் தூக்கிக்கொண்டு பறந்து விடுகின்றன. இதுதான் மையக்கரு. ஒற்றுமையின் அவசியத்தையும் வெற்றிக்கு அடிப்படையான

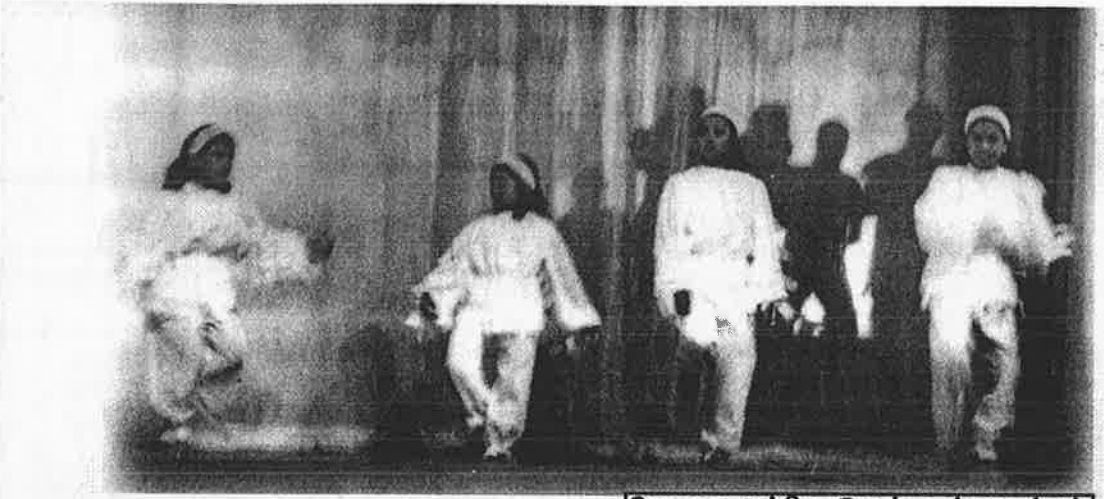
தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம்

2001:

மூன்று நாடகங்கள்

சண் இராசையா

வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள்

செயல்திறனையும் வெளிக்கொணரும் நாடகம் என்பது என் கருத்து. இதுபற்றி என் நண்பர்கள் சிலருடன் உரையாடியபோது இந்த நாடகத்தின் கரு பாசிசத்தை நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் இயலாமை தத்துவத்தை உணர்த்துவதாக குறிப்பிட்டனர்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு அராஜகமும் பாசிசமும் வேடர்களிடம் இருந்துதான் பிறக்கின்றது.

முதலாளித்துவம் எப்படி நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட சரண்டலை தன் இருத்தலுக்காக பயன்படுத்திக்கொள்கிறதோ அதே போலத்தான் பாசிச

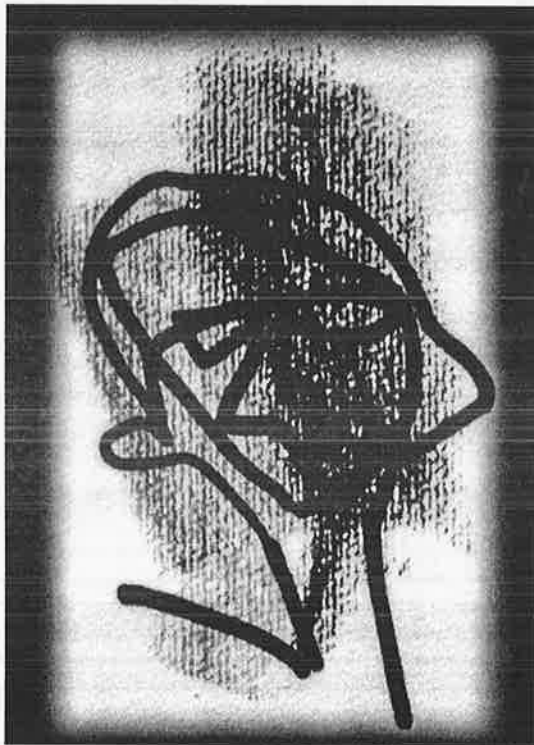
மும் இங்கு வலை என்கிற (தேசியம், எழுச்சி, சாகசம்) ஊடகத்தினூடாக வெற்றிகரமாக செயல்படுத்த முனைகிறது. இதற்கு எதிராகப் போராடுவதும் அந்தப் போராட்டம் இன்னொரு மேம்பட்ட பாசிசமாய் மாறாமல் இருப்பதுமே அவசியம். அதையே நாடகமும் உணர்த்தியிருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

ஐனநாயக விழுமியங்களைக் காப்பாற்றவும் பாசிசத்துக்கெதிரான இயக்கத்தில் அப்பப்போ எழுகின்ற குரல்களை ஒன்று சேர்த்து உயர்த்தினால் உச்சலாம் என்பதே என் விளக்கம்.

இன்னொரு வகையில் இதை நோக்கலாம். நடிகர்கள் சிறுவர்கள். செய்தியை உள் வாங்கும் பக்கம் சிறுவர்கள், பெரியோர்கள். இங்கு தேர்வு செய்யப்படும் கருவில் மார்க்சியம் உறைந்து கிடக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது அநாவசியம். நாடகத்தின் கருவை நடிகர்கள் புரிந்து கொள்ளாத வரை அவை காட்சிகளால் பரிணமிப்பது கடினம். பத்து வயது சிறுவர்கள் இந்த வக்கிர சிந்தனையாளர்களைப் புரிந்து கொள்ளலாமா??

ஒரு சிறுமியை ஐந்து வரி உள்ள பாரதியின் பாட்டு ஒன்றினை மனனம் செய்ய வைத்து மேடையில் பாட வைப்பதற்கு எனக்கு அண்ணளவில் ஐந்து வாரங்கள் எடுத்தன. பத்துப் பதினைந்து சிறுவர்களைக் கொண்டு வந்து ஒரு நாடகத்தை சுமார் அரை மணிநேரம் அதுவும் நாடகத்தின் போக்குலயம் எதுவுமே பிசகாமல் நடிக்க வைத்திருக்கின்றார் என்றால் பாலேந்திராவின் பின்னணியில் இருந்த உழைப்பு என்ன என்பதை இங்கு நாம் நோக்கவேண்டும்.

அடுத்து 'பார்வைக் கோளாறு'. கிருஷ்ணராஜா என்ற அனுபவமிக்க நாடகக் கலைஞனும் ஓவியனும் தோன்றி நடித்த சிவசேகரம் எழுதிய ஓரங்க நாடகம். ஒரு முகம் இல்லாமல் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ப முகங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் மனிதர்கள் பற்றியது. விசேடமாக முற்போக்குவாதிகள் பற்றியது கரு. முகங்களை மாற்றுவது சரியா அல்லது பிழையா அல்லது நடுவிலே நிற்க வேண்டுமா என்பது இன்றுவரை எனக்குப் புரியவேயில்லை. அது

பார்வைக் கோளாறு

ஆசிரியருக்கே உள்ள சிறப்பு.

மார் க்சியத்தைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டு மேடைமேடையாய் முற்போக்குக் கருத்துகளை அள்ளி எறிந்தபடி அதனை நோக்கிய எந்தச் செயற்பாடும் இல்லாத மார்க்சியவாதி மார்க்சியவாதியாய் சாவதும் பிற்போக்குத்தனமான கருத்துக்களைச் சொல்லி ஒரு மக்களின் நம்பிக்கையையும் முயற்சியையும் தடைபண்ணி முருகனைக் கும்பிடுங்கள் என்ற வாரியார் வாழ்வும் பெரியளவில் வித்தியாசப்பட்டு விடப்போவதில்லை.

சிலவேளைகளில் முகங்கள் மாறவேண்டிய காலச்சூழல் உருவாகிற போது செயற்பாட்டாளர் மாற்றவேண்டிய தேவையை உணருவார். வெட்டிப் பேச்சாளருக்கு அது அவசியமில்லை. முன்னோக்கி, பின்னோக்கி, சிலவேளைகளில் இரண்டையும் கலந்து நோக்கி முகங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் பச்சோந்தி முற்போக்காளர்களுக்கென ஆசிரியரின் கருத்தும் நாடகத்தின் அமைப்பும் நன்கு உணர்த்தி யிருந்தன. இரண்டு நிறங்களில் அரிதாரம் பூசிக் கொண்டு மேடையில் தோன்றிய கிருஷ்ணராஜா நாடகக் கருவுக்கேற்ப ஓட்டத்தை அசைவினை (motion) சற்று கூட்டியிருக்கலாமோ என எண்ணத் தோன்றிற்று. விளங்கக்கூடாது என்பதற்கே வசனம் எழுதியது போன்றிருந்தது சில பகுதிகள்.

வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள்

முன்றாவதும் இறுதியானதுமான 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்', மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களையே மேடையேற்றுகிறார் என்ற விமர்சனத்தை 'தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்'தின்மீது வீசும் தீவிர நாடக விமர்சகர்கள் மீள்பரிசீலனைக்கு வித்திடும் நாடகம். என்னிடம்கூட அந்தக் கருத்து கருத்தளவில் இருந்தது உண்மை. 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' அதனைத் தகர்த்துவிட்டது. அதற்கு பாலேந்திரா காட்டிய அக்கறையும் காரணமாக இருக்கவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பு நாடகமாய் இருந்தாலும் எமது சமூக பிரதிபலிப்புகளை உள்வாங்கி அமைக்கப்பட்ட நாடகவரிகள், நடிப்பு, பாத்திர அமைப்பு மீண்டும் ஒரு தடவை இதனைப் பார்க்கமாட்டோமா

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

என்ற உணர்வை தோற்றுவித்துவிட்டது. நான்கு பாத்திரங்கள், மன்னிக்கவேண்டும், ஐந்து பாத்திரங்கள் சுவரில் தொங்கும் ஓடிப்போன தந்தையின் படமும் சேர்த்து, ஒவ்வொரு தடவையும் தந்தையின் பேச்சு அடிபடுகிறபோது வட்டமாய் ஒளி படத்தை நோக்கி நகர்வதும் மறைவதும் ஒரு உயிருள்ள பாத்திரத்திற்குரிய தன்மையை தோற்றுவித்திருக்கிறார் பாலேந்திரா.

சமூகவாதிகளுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

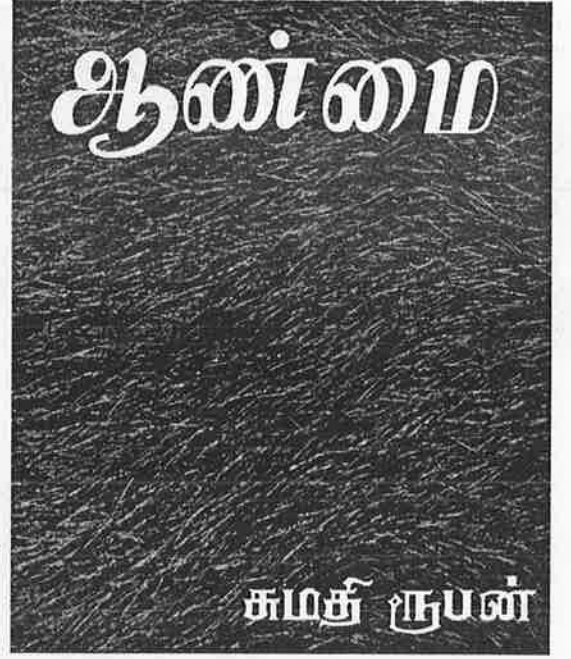
எப்படியாவது மாப் பிள்ளை ஒருவனைப் பிடித்து விடவேண்டும் என்று ஏங்கும் தாயும் தங்கைக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புகளில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போகும் அண்ணனும் தன் இயலாமையை முடியாமையாக்கிக் கொள்ளும் தங்கையும் எதிர்பார்ப்புகளை உருவாக்கிப்பின் உடைத்துவிட்டுப் போகின்ற நண்பனும் என்று நான்கு பாத்திரங்களுக்குள் நகரும் நாடகத்தில், பாலேந்திராவின் நெறியாள்கை மட்டுமல்ல, ஒளியும் பின்னணி ஒலியும் நடித்தன என்பது கிஞ்சிற்றும் மிகை அல்ல என்பது பார்த்தவர்கள் அனைவருக்கும் புரியும்.

ஆனந்தராணி என்ற கலைஞர் நடித்திருக்கிறார் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்தக் கழகத்தோடு அவர் வாழ்ந்திருக்கிறார். நிறைந்த அனுபவம் பெற்ற நடிகர் அவர். தர்சினி கணேசபிள்ளை மகளாய்த் தோன்றி நடித்திருக்கிறார். ஒரு புதிய கலைஞர் மேடையேற்றம்பற்றிய தயக்கம் இல்லாமல் அப்படியே அந்தப் பாத்திரமாய் மாறியிருப்பது என்னை நாடகம் முடிந்தும் பாதித்த விடயம். நண்பனாய் வந்த இன்னொரு புதிய கலைஞன் சிவசுதன். சில இடங்களில் நம்பிக்கை இழந்தாலும் இவருக்காகவே அந்தப் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. வாசுதேவனின் நடிப்பு ஒரு மைல்கல். தாயுடன் சண்டை போடுவதும் தப்பித்துக்கொள்ள புகைபிடிக்க ஓடுவதும் பத்துப் பதினைந்தடி அகல அரங்கிலே அப்படியொரு ஆற்றல் அருமையிலும் அருமை.

எப்படி என் விமர்சனத்தை முடிப்பது. இப்படி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“குறிப்பாக பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் அரங்கேறிய பல நாடகங்கள் — நான் பார்க்க முடிந்த, நாடகத்தையே முழுநேர உழைப்பாகக் கொண்டுள்ளவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ஜேர்மன், ஆங்கிலத் தயாரிப்புகளுக்கு எவ்விதத்திலும் சளைத்தவை அல்ல”

(சேரன் - எக்ஸில் நவம்பர் -டிசம்பர் 1998, பக். 36)

எனக்கும் அவனுக்குமான
உறவின் விரிசல்
அனர்த்தமானது

இப்போதெல்லாம்
வேண்டுகின்றான எமது பார்வைகளின்
உரசல்களைத் தற்செயலாக்கி
நகரும் நாட்கள்
சொல்லிச் செல்லும்
அந்த நாளின் மரணத்தை

நிறைவு அற்று.

அவன் நிறைமட்டும்
உணர்வில்

இன்னும் எனக்குள்
காதோரச் சருமத்தில்
அவன் விட்டுச் சென்ற
வியர்வை வீச்சம்
வாய் நாற்றமும்
எரிச்சலாய்

அவன் வேண்டிநிற்கலாம்
மீண்டும்
இறந்து போக ஒரு நாளை

தற்செயலான அவன் பார்வை
தவிர்த்து
நிலைகுத்தி நிற்கும்
என் பார்வை இன்னுமொருவன் மேல்.

கனடாவில் மையம் கொள்ளும் புதிய நாடக வெளிகள்

கலைச்செல்வன்

உலகளாவிய தமிழ் சிந்தனைப் பரப்பெங்கிலும் 'புகலிடம்' என்ற சொல்லாடல் உருவகித்த பொழுதுகளில் எல்லாம் 'இலக்கியம்' என்பதே முதன்மை பெற்று வருகிறது. புகலிட இலக்கியம் - புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பன தமிழ் கலை இலக்கியப் பரப்பெங்கிலும் காணக்கூடிய ஒன்றாகி விட்டன. ஒரு 15 வருடகால இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் இச்சொல்லாடல்களும் கவனங்களும் முதன்மை பெற்ற அளவுக்கு புகலிட நாடகங்கள் கவனம் பெறவில்லை.

ஆயினும் அண்மைக் காலங்களாக கனடாவில் உருவாகி வளர்ந்துள்ள நாடக வளர்ச்சியானது பல வகைகளிலும் நம்மை பிரமிக்க வைக்கிறது. இந்த வளர்ச்சியோடு நாம் பிற புகலிட நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் நாடக முயற்சிகளை ஒப்பிட்டுக் கொள்ள முடியாது, தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் (இலண்டன்) மட்டும் தவிர்த்துக் கொண்டு.

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம், ஈழம் தொடக்கம் இலண்டன்வரை தொடர்ச்சியாக நாடக இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருவதால் அவர்களுடைய நாடக உருவாக்கத்தில் செய்நேரத்தியும் நெறியாள்கையும் எப்போதும் சிறப்பாக இருந்து வருகிறது. "தொடர்ந்த மேடையேற்றங்களே நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும்" என்பதன் மீதான அவர்களது உழைப்பு சத்தியமாகப்பட்டிருக்கிறது.

அண்மைக் காலங்கள் வரை புகலிடத்தில் தரமான நாடகங்கள் எனும்போது ஓரிரு நாடகங்கள் தாச்சியஸ் அவர்களாலும் மற்றும் பல நாடகங்கள் க. பாலேந்திரா அவர்களாலும் தயாரிக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக,

இவர்களது நாடகப் பிரதிகள். தமது வாழ்நிலையில் அக-புற முரண்பாடுகளை மிக நுண் ஆய்வுக் கூடாக பிரதியாக்கம் செய்யும் முறையும், தமிழ்க் கலாச்சாரங்களின் தொடர்களினுட, சர்வதேச சமூகங்களோடு வியாபகங் கொள்ளும் வல்லமையும் பெற்றிருப்பது இவர்களது பிரதிகளதும் நாடக நெறியாளர்களதும் தனிச் சிறப்பாய் விரிந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

குந்தவையின் சிறுகதையை மூலமாகக் கொண்டு தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தினால் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்ட 'பெயர்வு' நாடகமும், சிவசேகரத்தினால் பிரதி செய்யப்பட்ட 'பார்வைக்கோளாறு' எனும் நாடகமும் அவரது அண்மைய பிரசவிப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழ, புகலிட தமிழ் நாடகங்கள் எனும்போதும் கடந்த 20 வருடங்களாக, தாச்சியஸ், மௌனகுரு, க. பாலேந்திரா, இளைய பத்மநாதன், சிதம்பரநாதன், குழந்தை சண்முகலிங்கம் போன்றோர் பெயர்களையே நாம் திரும்பத் திரும்ப உச்சரிக்க வேண்டியவர்களாக இருந்திருக்கிறோம்.

எனினும், அண்மைய கனேடிய புகலிடத் தமிழர்களின் நாடக நிகழ்வுகளை அவதானிப்போருக்கு ஈழ-புகலிட தமிழ் நாடக உலகில் பல புதிய வெளிச்சங்கள் தென்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

இப்போது 'மனவெளி கலையாற்றுக்குழு' (கனடா) - அவர்களது அரங்காடல் குறித்து பேசுவதை தவிர்த்தோ, ப. அ. ஜயகரன், ஞானம் லம்பேட், சேரன், செழியன், க. நவம் ஆகியோர் தவிர்த்தோ தமிழ் நாடகம் பற்றி கதைக்க முடியாது போய் விட்டது.

இவர்களுள் குறிப்பாக பா. அ. ஜயகான். க. நவம், ஞானம் லம்பேட் ஆகியோர் சிறந்த நெறியாளர்களாக இருப்பதற்கு மேலைத்தேய நாடகம் பற்றிய நேரிடையான பரிச்சயமும் தமிழில் வளர்ந்த நாடக நெறிகளது அனுபவ தொடர்ச்சியும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

அவன் - அவள்

எனினும் இவர்களின் நாடகங்களில் பெரியதோர் வளர்ச்சியாக எதிர்காலத்திற்கான நமது வாழ்வின் நாடகங்களை கண்டுபிடிப்பதும் உருவாக்குவதும் என்பதில் இவர்களின் நாடக பிரதி உருவாக்கம் முதன்மை பெற்றிருக்கிறது எனலாம்.

96இன் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து எட்டு அரங்காடல் நிகழ்வுகளையும் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களையும் தயாரித்தளித்திருக்கிறார்கள்.

ஈழத் தமிழ் 'நாடக பிரதி'களின் உருவாக்க வளர்ச்சியை நோக்கி, கடந்த ஒரு முப்பது வருடங்களைத் திரும்பிப் பார்க்கிறபோது அம்பலத்தாடிகள், கூத்தாடிகள், நாடக ஒன்றியம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி, தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் என ஓர் எழுச்சி பெற்ற நாடக இயக்கத்தை காண்கிறோம். இவற்றுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கனவாக அம்பலத்தாடிகளின் 'கந்தன் கருணை', மகாகவியின் 'கோடை', 'புதியதொரு வீடு', தாச்சியஸின் 'பொறுத்தது போதும்', மௌனகுருவின் 'சங்காரம்', முருகையனின் 'கழுழியம்', சுந்தரலிங்கத்தின் 'அபசரம்', ஏ.ரி. பொன்னுத்துரையின் 'தாளக் காவடி' போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

இவை என்பதுகளின் ஆரம்பம் வரை பிற்பாடு மிகவும் மக்களிடையே பாதிப்பு செலுத்தியனவாக, புதிய நாடகத்திற்கான இன்னொரு மாற்றம் ஆரம்பிக்கின்றது. ஆயினும்

நீண்ட காலத்திற்கு இம்மாற்றத்தை யுத்தம் அனுமதிக்கவில்லையாயினும் யாழ் பல்கலைக் கழக கலாச்சாரக் குழுவின் தயாரிக்கப்பட்ட 'மண சுமந்த மேனியர்' - இந் நாடகம் ஏனைய நாடகங்களோடு ஒப்பிடும்போது பாரிய அளவில், நாடு தழுவிய அளவில் போடப்பட்டது. அத்தோடு சேரனால் எழுதப்பட்ட 'மாயமான்' என்னும் தெரு நாடகம், நாடகத்தின் பிரதான வரைவும் மொழியும் சேரன் ஆகிலும் பார்வையாளரின் இடையீட்டின்

மூலமே இந் நாடகத்தின் இறுதி வடிவம் தீர்மானமாகியது. இந் நாடகமும் தெருக்களிலும் வீதிகளிலுமாக கிராமத்து புழுதிகள் எல்லாம் மேய்ந்தது.

இதன் தொடர்ச்சியாக, அண்மைய செய்திகளாக கிழக்கிலங்கை நாடக முயற்சிகளாக ஜெயசங்கர், பால சுகுமாரன் ஆகியோர் சில நாடகங்களை செய்து வருகிறபோதும் என்பதுகளின் பின்னே மாற்றம் என்பது இன்று கனடாவில் காணக் கிடைப்பதுதான் என்று தோன்றுகிறது.

இவர்களது நாடகப் பிரதிகள், தமது வாழ்நிலையில் அக-புற முரண்பாடுகளை மிக நுண் ஆய்வுக்கூடாக பிரதியாக்கம் செய்யும் முறையும், தமிழ்க் கலாச்சாரங்களின் தொடர்களினூடு சர்வதேச சமூகங்களோடு வியாபகங் கொள்ளும் வல்லமையும் பெற்றிருப்பது இவர்களது பிரதிகளும் நாடக நெறியாளர்களும் தனிச்சிறப்பாய் விநிந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வகையில் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் பா. அ. ஜயகரன், செழியன், சேரன் ஆகியோரது சிறந்த நவீன நாடக பிரதியாக்கம் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் அளவுக்கு அண்மைய அவர்களது நாடகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பா. அ. ஜயகரனின்

எல்லாப் பக்கமும் வாசல்,
இன்னொன்று வெளி.

செழியனின்

பெரும் கதையாடல்,
வேருக்குள் பெய்யும் மழை

சேரனின்

அவன். அவள்

இப்பெரு வெடிப்புக்கான மூல காரணமாக வித்திட்டவர்கள் 'மனவெளி கலையாற்றுக் குழு'. 'தேடகம்' என உருவாக்கி செயற்பட்டு வந்த கலை இலக்கிய, மனித உரிமைவாதிகளின் செயல் தளம் புதிய மாற்றுக்கும் புதிய நாடக வளர்ச்சிக்கும் ஒரு பண்பட்ட நிலமாக இருந்தும் இருக்கிறது.

அத் தோடு

இப்போது 'மனவெளி கலையாற்றுக்குழு' (கனடா) — அவர்களது அரங்காடல் குறித்து பேசுவதை தவிர்த்தோ, ப. அ. ஜயகரன், ஞானம் லம்பேட், சேரன், செழியன், க. நவம் ஆகியோர் தவிர்த்தோ தமிழ் நாடகம் பற்றிக் கதைக்க முடியாது போய்விட்டது.

தேடகத்தினரால் கூட்டாக பட்டறை மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட D. M. O. (Dish washing Machine Operator) எனும் நாடகம் கலாக்காவினால் நெறி

யாள்கை செய்யப்பட்டும், 'யுத்த சன்யாசம்' என்னும் நாடகம் சக்கரவர்த்தியின் கவிதையை மூலமாகக் கொண்டு அவராலும், ப. அ. ஜயகரனாலும் பட்டறை மூலம் இயக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமாவ எவனால் மீளவும் 'புதியதொரு வீடு' புதுப்பரிமாணத்துடன் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நாடக முயற்சிகளும் பயிற்சியும் மனவெளியின் உருவாக்கத்திற்கு பல வழிகளிலும் பலம் சேர்த்திருக்கிறது.

எல்லாப்பக்கமும் வாசல்

மற்றும், மனவெளி கலையாற்றுக் குழு சீரிய நாடகம் இயக்கம் ஒன்றை கட்டியெழுப்பும் முயற்சியாக - தாச்சியஸ், க. பாலேந்திரா போன்றோரது நாடகங்களை மேடையேற்றியும் - அவர்களுடன் நாடக பட்டறை நிகழ்த்தியும் பார்வையாளர்களது விமர்சனங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தும் அரங்காடி வருவது அதன் சிறப்புகளுக்கு மூல காரணமாகி விடுகிறது.

ஞானம் லம்பேட், க. நவம், சேரன் ஆகியோர் நீண்ட காலமாக நாடக உருவாக்கத்தில் பங்கெடுத்தவர்கள். அவர்களின் ஊக்கச் செயற்பாடுகளும் முக்கியமாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஞானம் லம்பேட்டினால் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு நேர்த்தியாக நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட பிறமொழி நாடகங்கள், குறிப்பாக 'நிரபராதிகளின் காலம்', 'கருக்கல் வெளியும் காத்திருப்பும்' போன்ற நாடகங்கள் - தமிழ்மொழியில் இவை போல் நல்ல நாடகங்களை உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் உத்வேகத்தையும் அளித்திருக்கின்றன. அதற்கு ஞானம் லம்பேட்டின் தமிழ் வழிப்படுத்தல் என்பது சிறப்பான காரணமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

ஏனைய புகலிட நாடுகளில் எழுத்தாளர்கள் பட்டியல் நீண்டு கொண்டிருக்க, கனடாவில் எழுத்துடன் கூடி நாடக நெறியாளர்கள், பிரதியாளர்கள், நடிகர்கள் என பட்டியல் விரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய கே. எஸ். பாலசு சந்திரன், டிலிப்குமார், சத்தியா தில்லைநாதன், சுகந்தன், சபேசன், சுமதி ருபன், பாபு போன்றோர் என் பார்வைக்கு சிறந்த நடிகர்களாக தென்படுகிறார்கள். அதேபோல் ஒலி/ஒளியமைப்பில் ஒவியர்கருணா, மற்றும் ஒளியமைப்பில் செல்வன் ஆகியோரும் குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடியவர்கள்.

மனவெளி மற்றும் கனேடிய கலைஞர்களது, ஆசிரியர்கள், நெறியாளர்கள், நடிகர்கள் பார்வையாளர்கள் அனைவரதும் கரங்கள் ஒன்றிணைந்த பயணம் கனடாவில் சாத்தியமாகி இருப்பதால் நாடகத்தில் இத்தகைய ஒரு மாற்றம் சாத்தியமாகி இருக்கிறது. மேலும் பல மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியில் இட்டுச் செல்லும் என நம்பிக்கை தருகிறது.

எல்லாமே
சரியாய் அமைதியாய்
இருக்கிறது -

மரங்களின் அசைவு
மனிதர்களின் இயக்கம்
அலைகளின் ஆர்ப்பரிப்பு -

இன்னும் பலவும்
இயல்பு துறந்து
அமைதியாய்த்தான்
இருக்கின்றன -

ஏதோ ஒரு புரியாத
விதிகளுக்கு உட்படா
எந்த அசரீரிக்காவது
கீழ்ப்படிந்தா -

ஆக
அசைவற்றுக் கிடந்தன
அமைதி விரும்பத்தக்கதென

அறிவித்தபடி -
நட்சத்திரங்களின்
சிமிட்டல்கள் -

இலைகளின் சிநேகிதம்
முற்றத்தில் விழுந்து
தெறிக்கும்

மழைநீர்ப் பிரவாகம் -
இன்னபிறவற்றிற்காய்

ஏங்கும் ஏக்கம்
மறந்தாயிற்று அமைதி விரும்பி -

யோசிப்பதுகூட
ஏதேனும் சிக்கல் வருமென
அதுவும் நின்றாயிற்று -

முடிவு இப்போதைக்கில்லை
என்றறிவித்தாலும்
ஏதும் நிரந்தரமன்றதல்ல

எனும்
மூலமந்திரம் இருக்கும்வரை
அமைதி நிரந்திரம்தான்.

அமைதி

நா. விசுவநாதன்

பனிவயல் உழவு: ஸ்ரீமதி

அநுபவத்தின் உண்மைத் தடங்கள்

சுண்ணக்கர் பூமியை அடித்துக் கிழறி மானுடச் சுரண்டல் காட்ட எனச் சிரித்து நின்ற தக்காளி, மிளகாய், புகையிலை, பாகல் வெற்றிலை எனக் கொடிகள் நிமிர்ந்து நின்ற வரண்ட சுண்ணக் கற்பார் நிறைந்து பூமியில், இளமையில் வறுமையை அநுபவித்து, அன்னை யின் உழைப்பில் உளம் வளர்த்து, யாத்திரையைக் காடு கரம்பை அயல் ஊர் எனத் தொடர்ந்து, கடல் கிழித்துப் புலம் பெயர்ந்து மனிதநேயத்தைத் தேடி வந்த நாட்டிலுமோ குஞ்சுகளுக்கு இரைதேடி இருப்புக்கு அரண் அமைக்க இன்றும் பனிவயலை உழுகின்றார் திருமாவளவன்.

திருமாவளவனின் கவிதை அநுபவம் தனித்துவமானது. யதார்த்த இலக்கியம் என்பது தனிமனித அநுபவத்தின் உடனடி வெளிப்பாடு தான். தனிமனிதனுக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையே ஏற்படும் உறவுகளின் பிரசவங்களே யதார்த்த இலக்கியங்கள். சமூகப் பொது அநுபவம் யதார்த்த இலக்கியமாகாது. தனிமனிதங்கள் பலரினதும் ஒட்டுமொத்தமான அநுபவங்களே சமுதாயப் பொதுமை இலக்கியங்கள். சிக்மன்ட் பிராய்ட் என்ற உளவியல் அறிஞர் மனிதமனமானது, 'அடிமனம்' (unconscious.mind) 'அறிமனம்' என இரு வகையின. அடிமனம் இனப் பொதுமையாக இயங்குவதையும், அறிமனம் சமுதாயத்தால் உருவாக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஏற்றவாறு செயற்படுவதும் அடிமனத்தின் பொதுப்பண்புக்கு ஏற்பவே அறிமனத்தின் இயங்கு தன்மை உண்டெனவும் அடிமனத்தை நேராக ஆராய முடியாதெனவும் அறிமனச் செயற்பாடு மூலமே அறிவியலாம் எனவும் கூறினார். கார்ல் மார்க்சும் அடியமைப்பு (basic structure), மேலமைப்பு (super structure) எனும் இரு அமைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தார். வாழ்வியல் கருத்தோட்டம் (ideology) மாற அச்சமுதாயத்தின் மேலமைப்புகளான அரசியலிலும், அதிகார அமைப்பிலும், வர்க்க அமைப்பிலும், கலை இலக்கியங்களிலும் மாற்றங்களின் சாயல் வெளிப்படும் எனக் கூறினார்.

திருமாவளவனின் வாழ்வியல் அநுபவங்கள் பனிவயல் உழவுக் கவிதைத் தொகுதியில் இடம்பெறுகின்ற கவிதைகள் ஊடாகக் காணக் கிடைக்கிறது. தனது அநுபவங்களை மிகுந்த நேர்மையுடன் ஒப்புவிக்கும் கவிஞன் திருமாவளவன். அவர் கவிதைகளில் தாயகத்தின் சேய்மை, பனிவயலின் அண்மை இரண்டுமே தொடர்ச்சியான நெருடல்கள் தரும் விடயங்கள். அகதிகளாக இங்கே வந்தாலும் பனிவயலின் கொடுமையில் 'அகப்பட்ட அப்பாவி களையும் தன்னையும் விட்ட' மிகுதிப்பேர் கூட்டம், கொண்டாட்டம், குழிபறிப்பு, குழையடிப்பு, கோவில், சடங்கு, சங்காரம், சந்திச் சண்டித்தனம், குரங்காட்டம், கரடி வித்தை என மீள இயல்பு தோன்றுவதாக கூறும் கூட்டம் ஒன்று சமூக மீளுருவாக்கத்தைச் செய்பமாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. அதனைக் கவிஞர் நன்றாக எடைபோட்டிருக்கிறார்.

திருமாவளவனின் நேர்மை, துணிச்சல்களைப் பல தடவைகளில் கண்ட நேரடி அநுபவங்கள் எனக்கு உண்டு. துவேசத்தை துவேசம் எனச் சொல்வதற்கு சங்கடப்படும் காலனித்துவ அடிவருடித்தனத்தின் ஒட்டுண்ணிகளாக சமூகத்தில் வாழும் வேடதாரிகள் மத்தியில் திருமாவளவன் 'காறி உமிழ்ந்துவிடும்' பாரதியாக நேராகவே பதில் கொடுப்பது துணிச்சலானது. இதனைப் பலரும் திருமாவளவனிடம் காணப்படும் 'கூடாத குணம்' ஆக கணிக்கின்றனர். 'உண்மை சுடும்' என்பார்கள். உண்மையைக் கக்கவும், அநீதிக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரலை முன்வைக்கவும் தயங்குவதால் நாம் சுகமற்ற ஒரு சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்ப வித்திட்டவராவோம். அந்த வகையில் திருமாவளவனின் துணிச்சலான நேர்மை கவித்துவத்தில் ஆளுமை செய்கின்றது.

கழிவிரக்கப் பாடல்களாகவே வேராடு பூண்டறுத்துக் குடியமர்த்தப் பட்டவர்களும் அலைந்து திரிந்து நாடோடிகளாக்கப்பட்டு தேசம் ஒன்றில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களும் தம் சொந்தத் தேசாதி தேசம், நிலம்,

வீடு, வளவு பற்றியவையாக இருந்தமைக்கு மலையகத்தமிழ் மக்கள் “ஊரான ஊரிழந்தேன்/ ஒற்றைப் பனைத் தோப்பிழந்தேன்/ பேரான மதுரையிலே பெற்ற தாயை நான் இழந்தேன்” என பாடிய பாடல்கள், இன்று நாட்டார் பாடல்கள். அவ்வரிகள் பல்லாயிரம் அகதிகளின் ஓலங்களின் சங்கமங்கள். ஜெயபாலன், சேரன், ஜெயகரன், ‘சொர்க்கமே எனது பூமி’ என ஏங்கும் பிரதீபா, மண்ணின் நினைவுகளுடன் வாழும் சபா வசந்தன் போன்று பல புலம் பெயர்ந்த கவிஞர்களின் கழி விரக்கப் பாடல்கள் போல திருமாவளவனும் கழிவிரக்கம் கலந்த பாடல்களாக பல கவிதை களை ஆக்கியுள்ளார். “எப்போது வீடு சேர்வேன்? இப்போதும் சூரியனைத் தேடி”, “கோழிகளின் கூவல், கோயில் மணிகளின் தொழுகை அழைப்பு இரண்டுமற்ற அம்மணக்காற்றில்” என, தேசக் காற்றை மணக்க ஆசைப்படும் கவிஞரின் கழி விரக்கம். இதன் மத்தியில் வாழ்க்கைப் போராட்டம் பற்றிய கருத்தோட்டங்கள், பொருளாசைக்காக அல்லாமல் உயிர் பற்றிய ஆசைகளால் பிடுங்கி

பூர்வமாக உணர்ந்தவை கவிதை வரிகளாக மின்னுகின்றன.

கவிஞரிடம் இயல்பாகவே நளிணம் உண்டு. அவை கவிதை வரிகளில் காண்பது. பலரும் கனடாத் தேசியராகிவிட்டோம் என்பது பாஸ் போட்டிற்கு உதவும். “இனி இன்னொரு தேசியன் குளிருடை தரித்துத் துருவம் புகுந்தேன்” மனம் தாயகத்தில் இருக்கும்போது இன்னொரு தேசிய னாகப் பட்டம் சூட்டினாலும் கனடா தாயகமாகுமா? இனியென்ன என் மொழி, உழைப்பு, தனித்துவம் எல்லாம் திருடப்படும் என்ற வார்த்தைகளில் தனித்துவ அடையாளங்களின் சிதைவுகளைப் பற்றிய ஏக்கம் மனதைத் தொடுகின்றது. களங் கட்டிக் கட்டுக்குள் அகப்பட்ட மீன்போல வாழ்வு நகர்கிறது. புகலிடச் சூழலின் இயந்திரவாழ்வில் வாழ்வின் நகர்வு பல இடங்களில் காட்டப்பட்டாலும் பாறாங்கல் எனக் கணக்கும் நெஞ்சங்கள்தான் வேண்டாவெறுப்புடன் வாழ்க்கையை நகர்த்துவன. வாழ்வியல் அநுபவங்கள், அனர்த்தங்கள் கவிதையூடாக கட்டுக்கோப்பாக புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பார்வதி கந்தசாமி

எறிந்து துரத்தப்பட்டு எலும்புக்கூட்டங்களாக வந்தும் இயந்திரங்களால் எலும்புகளின் மச்சைகள் கூட உறிஞ்சப்படும் நிலையை கவிஞர் வெகு சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

கம்ப்யூனிஸ்ட் ஆகவே கடைசிவரை வாழ்ந்த, வெள்ளையரின் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி இந்தியச் சிறையிலும் வாழ்ந்த கனகசிங்கத்தின் துடிப்பான போக்கு திருமாவளவனின் இரத்தத்துள் கலந்து பேனா மையாகி விட்டமையை

முந்நாறு ஆண்டுகள்

உழுதோம்

எங்கள் நிலத்தை அவர்க்கு

இனியும்

உழுவோம்

அவர் நிலத்தை அவர்க்கே

திருமாவளவனதும் அகதிக்கூட்டங்களில் பெரு மளவினரின் வாழ்வில் எந்திரம் பிழிந்து துப்பிவிட உடல் மீளும். ஏகாதிபத்தியவாதத்தில் தன்நாட்டில் சண்டை சச்சரவுகள் இன்றி தமது சொந்த நாட்டில் அமைதியைக் கடைப்பிடிப்பனவாகவே காட்டப் படுகின்றது; யாவரும் ஏதோவிதமாக வாழலாம் என்ற மாயை புகுத்தப்பட்ட சமத்துவம் அற்ற சமநிலை பேணப்படுகின்றது. நாட்டின் அதியுன்னத சக்தி கடலையும் வானையும் பிறநாடுகளையும் கட்டி ஆள்வதில் செலவிடப்படுவதால் உற்பத்தி இந்நாடுகளின் இருப்புக்கு அவசியமாகிறது. அந்த உற்பத்தியை உழுவிக்கும் உழவர்கள் தான் புலம்பெயர்ந்த 52வீதக் குடிமைகளும். அதிகாரம் அவன் கையில். பூர்வீக வாசிகளின் நிலமும் அதிகாரப் பறிப்பினால் அவர்கள் நிலமாக நிரந்தரித்துவிட்டன என்பதை கவிஞர் உணர்வு

டுள்ளன. யுத்த எதிர்ப்பு, குழந்தை கவிதைகளில் அநியாயங்களைக் காட்டி, மனித உரிமைமீறல், அன்னையின் தொப்புள் கொடி பிரிக்கமுடியாத உறவின் வாஞ்சைகளைக் காணலாம். “மனிதம் மரித்து ஆண்டுகள் பலவாயிற்று” “இது பழுக்களின் ராச்சியம் இதனுள் மனிதன் வாழ்வது எப்படிச் சாத்தியம்?” எனக் கேட்டுக் குறைமாதச் சூரியனை விட்டு தனது நாட்டுச் சூரியனைத் தேடுகிறார். பன்மொழிப் பன்முகக் கலாச்சாரம் என்பதெல்லாம் பம்மாத்து, அரசு தனக்கென உருவாக்கிய நுட்பச் சொற்கூட்டங்கள் எங்களைக் கூட்டமாக்ருவதும், பிரித்துப் பிரித்துக் கூறுபோடுவதும், அடையாளங் களை அழிப்பதும் இனவாதத்தை உறுதி செய்வ தும், அரசு என்ற வெள்ளை மேலாதிக்க நிறுவனத் தின் கவனமானதும் தொடர்ச்சியானதுமான தொழிற்பாடாகும். குடிவரவாளர்களின் வருகை எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு வெள்ளையர்களின் தொழிலின் தரம் உயர்த்தலுக்கு கணிசமான பங்களிப்பு செய்துள்ளது. கீழ்மட்ட வேலைகள், புதிய குடிவரவாளர், அகதிகள் கையில் மாற நடுத்தர உயர்மட்ட வேலைகள் வெள்ளை நிறத்த வர் கையில். இரவு நேரங்களில் தொழிற்சாலை வேலை, பஸ் ஓட்டுநர் வேலை, சேவை வேலைகள் அனைத்தும் மற்றும் உணவு விடுதிகளின் சமையல் அறைகளின் சமையல்காரர், பீங்கான் கழுவும் வேலை, துப்புரவாக்கும் வேலை, பெற்றோல் சாலை களில் பெற்றோல் அடிக்கும் வேலை, வெள்ளை நிறம் அல்லாத மக்களின் வேலையாக இருக்கும். பின் இரவுநேர பஸ்கள், புகைவண்டிகள் இவர்க ளையே காவிச்செல்லும்; எயர் கனடா சென்ரர், ஹொக்கி விளையாட்டு நேரத்து புகைக்காத புகை வண்டிகள் வெள்ளையரையே மிகப் பெரும்பான்மை

யாக காவிச்செல்லும். காலை மாலை டவுன் ரவுன் வண்டிகளும் அவ்வாறே. பிரித்தானும் தந்திரம் கையாளப்பட்டு குடிவரவாளர் ஒருவித குடிமை நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளார். இந்தக் கட்டுக்குள் அகதிகளில் ஒருவராக தானும் மாய்வது ஒரு தொடர்கதை எனினும் அச்சத்தின் விரிவினை கவிஞர் 'பயணம்' கவிதையில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

திருமாவளவன் கவிதைகளில் ஒரு சில பெண்கள் பற்றித் தொட்டுச் செல்கின்றன. அன்னை, துணைவி, தோழி எனக் கூறிச் செல்கின்றார். பெண்ணியம் பற்றியும், பெண்கள் உரிமைபற்றியும், பெண்களின் உணர்வுபூர்வமான எண்ணப்பாடுகளை ஆண்களால் படைக்கமுடியாது என்பதை உணர்வுரீதியாக திருமாவளவன் உணர்ந்திருக்கிறார். தோழமை உணர்வுடன் அவர்களுக்கான அன்பு, பரிவு காட்டும் அளவுடன் நிறுத்தியுள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

பெண்களின் உரிமைகளை வெள்ளித் தட்டில் போட்டு ஆண்கள் சிலர் கொடுத்து விடுவதாகக் கூறுவதும் அவர்கள் சார்பாக இலக்கியங்களைப் படைப்பதும் 'முற்போக்கு'வாதிகள் எனத் தம்மை அடையாளம் காட்டும் சிலரிடம் உண்டு. தனிமனித வெளிப்பாடாக இலக்கியம் மலர 'அவள்' தான் அதனைப் படைக்க வேண்டும். 'பெண்மை என்ற பெரிய நாவலை மின்னல் ஒளியில் படிக்க நினைக்கிறார். ஆண்மையுலகு எத்தனை அசடு, என்றே கிழவி எண்ணி அழுகிறாள்' என்ற 'கடலும் கிழவியும்' என்ற மஜீத்தின் கவிதையைப் புரிந்து கொண்டமை விளங்குகின்றது.

மொழிவளம் மிக்க கவிஞர் இவர். மொழிக் கட்டுமானம் குறிப்பிடக் கூடிய ஒன்று. உருவகங்களின் பொருத்தப்பாடு, தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட சொற்கள், சொற்களின் அளவுகோல் மிகுந்த பொருத்தப்பாடுடையவை. மூட்டைப் பூச்சிகளுக்கெல்லாம் ஊட்டச் சத்து எதற்கு? குறைமாதச் சூரியன், நச்சுக்கொடி என நான்கு புறமும் கிளை பரப்பிப் படர்ந்து கிடக்கும் படைமுகாம், பசலை படர்ந்த நிலம் போன்ற தொடர்களும் உருவகங்களும் படைப்பாளியின் படையற்திறனை வெளிக்

கொணர்பவை. 'இலைக்கஞ்சி'யில் பயன்படுத்திய சொற்கள் கவிஞரின் அனுபவ வெளிப்பாட்டை மின்னற் பூச்சிடாமல், களங்கப்படுத்தாமல் இளமையின் அர்த்தமுள்ள வாழ்வியற்சூறுகளை தெளிவாகக் கண்முன் கொணர்வது படைப்பாளியின் படையல் ஆற்றலாலேயே. வாழ்வியக்க இயற்கையுடன் ஒன்றிய சொல்லாடல் வாழ்வின் வெறுமையை மீண்டும் மீண்டும் வெவ்வேறு சொற்களால் தேர்ந்து உரைப்பது கவித்துவத்துக்கு வளம் சேர்ப்பவை. கவிஞரின் ஆழ்புலமை சுயம் வரைதலாகின்றது. தனக்கென்ற ஓர் தனித்துவ எண்ணக் கோவை, மொழிக்கோவை பிறர் விதிமுறைகளைத் தரிசிக்காத, மனதுக்கிசைந்ததை எழுதுவதை, "எனக்கு எந்த விதிமுறையோடும் உடன்பாடு கிடையாது" என்று கூறுவதில் இருந்து காணலாம்.

'புதியதொரு வீட்டில் மாயனாக நடித்த திருமாவளவன் மகாகவியின் படைப்புக்களில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். தாசீசியஸின் நாடகப் பட்டறை, குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் நாடகப்பட்டறைகளில் நடிப்பு உத்திகள் பயின்றவர். மகாகவியின் செல்வாக்கு திருமாவளவனில் ஊடுருவுவதற்கு விதிமுறை ஒன்றில்லை. எனினும், 'பொங்கல்' கவிதையின் "பொங்குதல் என்பது பொருளறியாச் சடங்காகி நிகழுதல்வேண்டும். எதற்கும் நன்று புத்தகமொன்று புகலிடமொழியில் வெளியிட்டு வைத்தல் இன்று" என்ற தொடர்கள் மகாகவியை நினைவூட்டுவன.

திருமாவளவனின் துணிச்சலும் நேர்மையும் வாயற்ற தமிழர் மத்தியில் வாயுள்ள மனிதமாக குரல் கொடுக்கும் வன்மையும் சிந்தனை வீச்சும் சாதி அமைப்பு பற்றிய தெளிவான செயற்பாடும் கொண்ட திருமாவளவனின் கூர்மையான சொல்லாட்சி, வாசகர் இணைப்புப் பாலம், ஈழத்துச் சமூக அரசியல்வாழ்வின் நேரடித் தொடர்பைக் கொண்டு வாழ்ந்து துருவப் பனிப்புயலில் கருங்கரடிகளாகத் தூக்கி எறியப்பட்டாலும் நாளைபயைப் புதிதாகத் தரிசிப்பேன் என மன உறுதி கொள்கிறார் எமது கவிஞர்.

28வது இலக்கியச்சந்திப்பு
14. 07. 2001 - 15. 07. 2001

நடைபெற இருக்கும் இடம்:
நோர்வேயில் உள்ள
பேர்கன் நகரம்.

இதில் கலந்துகொள்ள
விரும்புவோர்களின் தொடர்புக்கு:

தொலைபேசி: 00 47 70132367

Simon Vimalraj
MARK VEI - 3A
6004 ALESUND
NORWAY.

எதிர்வினை உய்யுறவை

ஸ்பாட்டகஸ்தாசன் அ. மார்க்குக்கு எழுதிய கடிதம் கண்டேன். (உயிர்நிழல் எண்: 15) அதில் அவர் எழுப்பியிருந்த சில பொருள்கள்பற்றி விவாதிக்க நினைக்கிறேன்.

ஒன்று, யார் இலக்கிய தாதா என்பதுதான் 'தமிழ் இனியில் ஏற்பட்டிருந்த பிரச்சனை என்று பேசப்பட்டதாக.

'காலச்சுவடி'ன் இயக்கமோ வளர்ச்சியோ பிற தீவிரச் செயல்பாடுகளுக்கு எதிரானது அல்ல; மாறாக சாதகமானதுதான். முதலில் எங்கள் பரந்த விநியோக மற்றும் வாசகத் தொடர்பு பிறருக்கும் உதவியிருக்கிறது. இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பல சிறுபத்திரிகைகளுக்கும் இலக்கிய இயக்கங்களுக்கும் காலச்சுவடு தன்னுடைய சந்தாதாரர் பட்டியலை, விநியோகப் பட்டியலை கேட்டபோதெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறது. நாங்கள் முதலில் தொடர்பு கொண்டு ஆர்வமுட்டி சிறுபத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் விற்பனை செய்யத் தூண்டிய விற்பனை மையங்கள் இன்று அனைவருக்கும் பயன்படுகின்றன. விற்பனை மையங்களின் முகவரியை தொடர்ந்து காலச்சுவட்டில் பிரசுரித்து அனைவர் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தோம். தன்னுடைய சந்தாதாரர் பட்டியலை பிற இதழியல் முயற்சிகளுக்கு வழங்கிய ஒரே இதழ் காலச்சுவடுதான் என்று சமீபத்தில் என்னிடம் குறிப்பிட்டார், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக சிறுபத்திரிகைகளுடன் தொடர்பு கொண்ட வரான நண்பர் பெங்களூர் மகாலிங்கம்.

எங்கள் இலக்கிய இயக்கத்திற்கு I. F. A. என்ற அமைப்பு உதவியபோது தலையங்கம் எழுதி அவர்களுக்கு விண்ணப்பிக்க பரிந்துரைத்தோம்.

மேலும் எந்த இதழையும் நாங்கள் இகழ்ந்து எழுதியதில்லை. காலச்சுவடை தொடர்ந்து கவனித்து வரும் ஒரு வாசகனின் கவனத்திற்கு பிற தீவிர இதழ்களையும் கவனப்படுத்துவதில் எப்போதும் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறோம். பிற இதழ்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாமல் எந்தக் காலச்சுவடு இதழும் வெளிவந்ததில்லை. தவறான முன்தீர்மானங்கள் காரணமாக சில இதழாளர்கள் மாற்று இதழை அனுப்பாத போதும் விரோதம் பாராட்டும் போதும் நாங்கள் அவற்றை பொருட்படுத்தியதில்லை. பிற நிலைப்பாடுகளில் இருந்து உருவாகும் எந்த அரங்கிலும் நாங்கள் இடையூறு செய்ததில்லை. நடத்தியவர்களைத் தாக்கியதில்லை. வலிந்து யாரையும் எங்கள் எதிரியாகக்

அதிகாரமும் ஆதிக்கமும்

கண்ணன் (நாகர்கோவில்)

கட்டமைத்துக் கொள்வதில்லை.

இந்தப் பின்னணியில் அ. மார்க்சின் கடந்த பத்தாண்டு செயல்பாடுகளைப் பார்க்கலாம். 'நிறப்பிரிகை' மற்றும் பிற தலித் அல்லாதவர்களால் தலித் அல்லாதவர்களுக்காக தலித் அல்லாதவர்களே நடத்தும் தலித் அரசியல் மற்றும் இலக்கிய - லேட்டஸ்டாக இப்போது 'விளிம்பு நிலை' - இதழ்கள் நீங்கலாக அனைத்து இதழ்களையும் மேடைகளிலும் எழுத்திலும் அவர் எப்போதும் அவதூறு செய்து வருகிறார். காலச்சுவடு, காலக்குறி, உயிர்நிழல் என்று இந்தப் பட்டியல் நீளும். ஐந்தாறு ஆண்டு களுக்கு முன்னர் நெய்வேலியில் நடந்த மௌனிகருத்தரங்கில் துவங்கி மரண தண்டனைக்கு எதிரான மாநாடு தமிழ் இனிவரை இவரும் இவரது குட்டி தெய்வங்களும் பிறர் அரங்குகளில் இடையூறு செய்வதில் பெயர் போனவர்கள் இவர் நடத்தும் அரங்கில் மாற்றுத் தரப்பினரை பெயரளவில் அழைத்து அவமதித்து அனுப்புவது இவர் பின்பற்றும் ஒரு தந்திரம். தன்னை ஒடுக்குவதற்கு அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒன்று சேர்வதாக பல வருடங்களாக இவர் பட்டியலிட்டு வருகிறார். சில கேள்விகளை எழுப்பி இதன் உள்ளடக்கத்தை பரிசீலிக்கலாம்.

1. கடந்த பத்து வருடங்களில் தமிழகத்தின் பல மூலைகளில் இவர் பேசிய எந்தக் கூட்டத்திலாவது எவரேனும் இடையூறு செய்ததுண்டா?
2. எந்த தமிழ் இதழாவது இவருடைய கருத்திற்கோ மறுப்பிற்கோ இடமளிக்க மறுத்ததுண்டா?
3. இவர் எழுதிய எந்த நூலுக்காவது தமிழகத்தில் ஒரு எதிர்மறையான விமர்சனம் வெளியானதுண்டா?

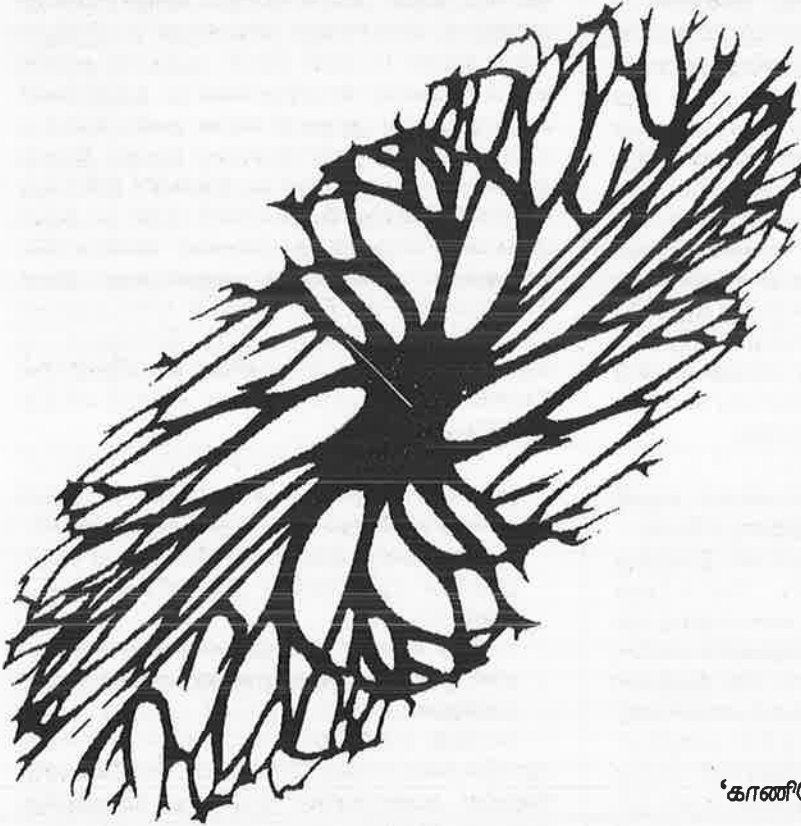
வலிந்து எதிர்ப்பைக் கட்டமைப்பது என்பது அராஜகத்தை ஏவுவதற்கான திரைமறைவே அன்றி வேறல்ல. அ. மார்க்சின் - காலச்சுவடு மோதலுக்கு அசலான காரணம், அவருடைய தாதாயிசத்திற்கு எதிரான திசையில் நாங்கள் பயணப்படுகிறோம் என்பதோடு அவரது பாசிச போக்குக்கு எதிரான ஜனநாயக மதிப்பீடுகளையும் வலுப்படுத்தி வருகிறோம் என்பதும் தான்.

தமிழ் இனி 2000த்திற்கு - தமிழவன்,எஸ். ராம கிருஷ்ணன், ரவிக்குமார், பெருமாள் முருகன், ஆ. இரா. வெங்கடாலசபதி போன்றோர் கலந்து கொண்ட பிப்ரவரி 2000 ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டியலின் அடிப்படையில் - சில பிராமண எழுத்தாளர்களையும் அழைத்திருந்தோம். மொத்தம் ஐந்து பேர் பங்களித்திருக்கலாம். இவர்களுடைய பெயர்களைப் பட்டியலிட்ட பார்ப்பனிய குற்றச் சாட்டை தமிழ் இனி 2000த்தின் மேல் வைத்தார் அ. மார்க்ஸ். இவர் நடத்திய 'போட்டி' மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இவருடைய சாதி எழுத்தாளர்களின் சதவீதம் எவ்வளவு (75% இருக்குமா மார்க்ஸ் அவர்களே?) என்பதையும் கணக்கில் கொண்டு விவாதிக்க வேண்டும்.

ஸ்பாட்டகஸ்தாசன் குறிப்பிடும் இன்னொரு பொருள், சில நிறுவனங்களுடன் காலச் சுவடுக்கு இருக்கும் தொடர்பு பற்றியது. காலச்சுவடு இதழ் இன்னும் சுய பலத்தில் இயங்கும் கட்டத்தை அடையவில்லை. எனவே ஆதரவான நிறுவனங்களின் உதவியை இப்போதும் எங்கள் இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக நம்பி இருக்கிறோம். இருப்பினும்

இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவது அவசியம். இந்த ஆறு ஆண்டு கால அனுபவத்தில் நிதி உதவி செய்த எந்த நிறுவனமும் எங்களைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றதில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தில் காலச் சுவடில் இடம்பெற்ற பல விஷயங்கள் எல்லாருக்கும் உவ்பானதாக இருந்திருக்க முடியாது. இருப்பினும் நிறுவன ஆதரவை எங்கள் சுதந்திரத்திற்கு எப்போதும் இடையூறாக உணர்ந்ததில்லை. இவ்வாறு எங்களை இயங்க அனுமதிக்கும் ஆதரவாளர்களை நன்றியோடு இங்கு மீண்டும் நினைவு கூர்கிறேன்.

கொடுக்கல் வாங்கல் அடிப்படையிலான நிதி உதவிகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இந்தவிதமான அணுகுமுறையில் பல நேரங்களில் நிதி உதவியை மறுக்க நேர்ந்துள்ளது. உதாரணமாக, தமிழ்இனி 2000த்தின் போது சில கோரிக்கைகளோடு இணைந்து வந்த நன்கொடையைப் பெற மறுத்து சில இலட்சங்களை இழக்க நேரிட்டது. எனவே, நிறுவன ஆதரவு என்பதை பொதுப்படையாகப் பார்க்கமுடியாது. எந்தவிதமான ஆதரவு என்ற அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டும்.

துகள்களாய் அலைந்து
அணுவாய் சமைந்த பாறை

ஒரு காலம் சூரியனாய்
காற்றாய் பலவாய்
அலைந்து கழிந்து
ஒருங்கிய குமிழ்

வருவோரும் போவோருமாய்
முட்டுக் கொடுக்கவும்
முதுகு சொறியவுமாய்
தேய்கிறது தேகம்

எதுவும் என் கையில் இல்லை
என்றாகிப் போன லீன்
உயிர் காத்து
அடைவற்றுக் கிடக்கிறேன்

நெருப்பும் புகையுமாய்
உழல்கிறது உலகம்
'காணிவேல்' களாய்க் கழிகிறது போர்

எந்த நொடியிலும்
என் மௌனம் கலையலாம்

மிதுஷன்

மீண்டும் காற்றாய் அலைவதற்கு.

ஸ்பாட்டகஸ்தாசன்

- உங்களின் பலம்?
- தன்னம்பிக்கை.

- உங்களின் பலவீனம்?
- உணர்ச்சிவசப்படல்.

- உங்களிடம் உங்களுக்குப் பிடித்த பழக்கம்?
- நேரத்திற்கு மதிப்பளிப்பது.

- உங்களுக்கு உங்களிடம் பிடிக்காத பழக்கம்?
- Openஆக இருப்பது.

- உங்களின் பெரிய வெற்றியாக நீங்கள் கருதுவது?
- மேற்கு நாட்டில் சுயத்தை இழக்காமல் தமிழ்ப் பெண்ணாக வாழ்வது.

- உங்களின் பெரிய தோல்வியாக நீங்கள் கருதுவது?
- தோல்வி என்று ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் அனுபவ பிரதிபலிப்பே.

- நீங்கள் செய்த ஏதாவது ஒன்றை செய்யாமல் விட்டிருக்கலாமே என மனம் வருந்துவது உண்டா?
- ஒன்றும் இல்லை.

- யாரிடமாவது மன்னிப்புக் கேட்க விரும்புகிறீர்களா?
- கேட்டுவிட்டேன்.

- யாரைச் சந்திக்க விரும்புகிறீர்கள்?
- நெல்சன் மண்டேலாவை.

- யாரைச் சந்திக்க விரும்பும் இல்லை?
- அப்படி என்று ஒருவரும் இல்லை.

- யாரைச் சந்திக்காமலே விட்டிருக்கலாம் என நயாசை கொள்கிறீர்கள்?
- நான் மிகவும் பொறுமையானவள்

- உங்களுக்குப் பிடித்த தத்துவஞானிகள் மூவர்?
- ஃபூக்கோ, E. V. R. பெரியார், கார்ல் மார்க்ஸ்.

- பெண்ணாய் இருப்பது சங்கடமா, சந்தோசமா?
- சந்தோசமானது, கௌரவமானது.

- யாரும் இல்லாத ஒரு தீவுக்கு யாராவது ஒருவரை அழைத்துச் செல்ல உங்களுக்கு அனுமதி கிடைத்தால் யாரை அழைத்துச் செல்வீர்கள்?
- எனது கடைசி மகனை.

- நீங்கள் சிறை செல்ல நேர்ந்து ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துச் செல்ல அனுமதி கிடைத்தால் எதை எடுத்துச் செல்வீர்கள்?
- வால்காவில் இருந்து காங்கைவரை என்ற புத்தகத்தை.

- தற்போது என்ன வாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்?
- 'காற்றாய் புயலாய்' என்ற பெண்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பு.

- உங்களைக் கவர்ந்த அரசியல்வாதிகள் மூவர்?
- மண்டேலா, E. V. R. பெரியார், இந்திராகாந்தி (விமர்சனத்துடன்)

- சமூகம் எப்படி உங்களை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறீர்கள்?
- ஒரு நேர்மையான பெண் எழுத்தாளராக.

- I LOVE YOU என்று யாரைப் பார்த்துச் சொல்ல ஆசை?

◎ பெயர் சொல்ல விருப்பம் இல்லை.

◎ நீண்ட நாள் ஆசை?

◎ உலகத்தைச் சுற்றி வரல்.

◎ உங்கள் கல்லறையில் என்ன எழுதி இருக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்கு விருப்பம்?

◎ தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய முயற்சித்த ஒரு தமிழ்த்தாய்.

◎ உங்களுடைய படைப்புகளில் உங்களுக்குப் பிடித்தவைகள்?

◎ தில்லை ஆற்றங்கரையில் அவனும் சிலவருடங்களும் தமிழ்க்கடவுளும் முருகனும்

◎ இன்னும் சில காலம்தான் வாழலாம் எனத் தெரிந்தால் கடைசிக்காலத்தை யாருடன் கழிக்க விரும்புகிறீர்கள்?

◎ எனது குழந்தைகள், சிநேகிதர்கள், சிநேகிதிகள், சில உறவினர்கள்.

◎ உங்கள் எழுத்தின் நோக்கம்?

◎ சாதி எதிர்ப்பு, சீதன எதிர்ப்பு.

◎ வெளிநாட்டு வாழ்க்கை?

◎ பொருளாதார சுதந்திரமும், அறிவு வளர்ச்சிக்கான சுதந்திரமும், பெண் என்ற சுயத்தை பாதுகாக்கும் சுதந்திரமும் இங்கு உள்ளது.

◎ இலக்கையில் நீங்கள் இருந்திருந்தால் உங்கள் வாழ்வு எப்படி இருந்திருக்கும்?

◎ இயக்கமோதல்கள் காலத்தில் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பேன்.

◎ எந்தக் கலையில் நீங்கள் உங்களை மறப்பீர்கள்?

◎ வீணை இசையில்.

◎ உங்கள் நண்ப நண்பிகள் உங்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்?

◎ நேர்மையான பெண் என்று.

◎ தமிழ் இலக்கிய உலகம் பற்றி சில வரிகள்?

◎ கோஷ்டி கூட்டி, கோசம் போட்டு இலக்கியப் பிரம்மாக்களை உருவாக்கும் நாடகம்.

பின்வரும் கேள்விகளுக்கு நீங்கள் ஒரு வார்த்தையில் பட்டென்று பதில் கூறவேண்டும்.

கேள்வி

பதில்

பெண்

ஆண்

இளமை

தனிமை

முதல் முத்தம்

sex

homosexuality

காதல்

திருமணம்

குழந்தைகள்

உறவினர்கள்

சிநேகிதர்கள்

சந்திப்பு

பிரிவு

மறக்க முடியாதவர்

அழகுராணிப் போட்டி

விபச்சாரம்

பெண்ணியம்

கருத்தடை மருந்து

கடவுள்

இலக்கியம்

கைலாசபதி

கண்ணோட்டத்தின்

சிவத்தம்பி

பிடித்த நாவலாசிரியர்

நிறவாதம்

modernism

postmodernism

globalisation

மரணதண்டனை

பிரயாணம்

அபூர்வ சக்தி

குழப்பமானவன்

கனவு

கொடுமை

மறக்கமுடியாதது

மனித தேவைகளில் ஒன்று

தனிமனித உரிமை

அனைவரும் அனுபவிக்க

வேண்டியது

structure failed for both

அற்புதமான புத்தகங்கள்

தவிர்க்க முடியாதவர்கள்

தேர்ந்தெடுத்தவர்கள்

பரபரப்பு

படிப்பினை

கோவை ஞானி,

ராஜினி திராணகம

ஆண்களின் காமக்

கண்களுக்கு விருந்து

சாணக்கிய தந்திரம்

சங்கடமானது

(ஆண்களுக்கு)

பெண்மையை விழிக்கச்

செய்த சாதனம்

கேள்விக்குரியது

ஆண்கள் கையில்

சமூகக்

ஆரம்பம்

no comments

இஸபெல்லா அலியாண்டே

மனித அழிவு

discourse

it is a postmortem of

modernism

வளர்ந்து வரும்

நாடுகளின் படுகுழி

தவிர்க்கப்படவேண்டியது

a beautiful கவிதை

அமர்க்சியம்

கலைச்செல்வன் (சென்னை)

மிக எளிமையாகச் சொல்வதானால், பல கோடித் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை சிலநூறு முதலாளிகள் உறிஞ்சுவதன்மூலமே முதலாளித்துவம் கட்டியமைக்கப் படுகிறது. இந்த சுரண்டல் அடித்தளத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஏற்ற மேற்கட்டுமானத்தைச் சுரண்டும் வர்க்கம் உருவாக்கிக் கொள்கிறது. அதற்கு ஏற்ற சட்டம், ஒழுங்கு, நீதி, நேர்மைக் கோட்பாடுகள், மதம், அரசு, பண்பாடு போன்றவற்றுடன் வலிமையான ராணுவம், காவல்துறை ஆகியவற்றின் துணையோடுதான் இதனைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள இயலும். இதைத் திட்டவட்டமாக விளக்கிய கார்ல் மார்க்ஸ், அதனைத் தகர்ப்பதற்கு பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையால்தான் முடியும் என்றும் விளக்கினார். அன்றிலிருந்தே மார்க்சிய எதிர்ப்பும் தொடங்குகிறது. போராட்டத்தில் இறங்கும் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் புரட்சிகர அறிவுஜீவிகளையும் சுட்டுத் தள்ளுதல் சிறையிலடைத்தல் சித்திரவதை செய்தல் ஆகியவற்றோடு ஊசலாகும் சக்திகளான நடுத்தர வர்க்க அறிவுஜீவிகளின் ஒரு பகுதியினரை பட்டம், பதவி, சலுகைகள் போன்றவற்றால் கவர்ந்திழுத்து மார்க்சியத்தை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்யக் கட்டளையிடுகின்றது. இதனையும் மீறி நியாய உணர்வால் உந்தப்பட்ட, பட்டம் பதவியில் அக்கறையில்லாத மாணவர்கள், இளைஞர்கள் ஆகியோர் நிலவும் அரசுக் கட்டமைப்பை எதிர்ப்பதும் ஏழை மக்களிடையே செல்வதும் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. சுரண்டல் வர்க்கத்திற்கு இவர்கள் மிகப்பெரும் சவால்கள் இல்லை என்றாலும் மிகப் பெரிய தலைவலி தருவார்கள். இவர்களைத் தம்பக்கம் இழுக்கவே இயலாத நிலையில் சுரண்டும் வர்க்கம் அவர்களது மார்க்சியச் சிந்தனைகளை மழுங்கடிக்கும் முயற்சியில் இறங்குகிறது. அதைத்தான் அமர்க்சியம் என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

மேற்கத்திய சிந்தனைப் பரப்பில் இதற்கென்றே தெரிதா, லியோதார்த் போன்ற பல சிந்தனையாளர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். இதே வரிசையில் இன்று கிராமசிகைய சேர்க்கும் முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இவர்கள் தான் மார்க்சியத்தை இன்றைய கட்டத்திற்கு ஏற்ப வளர்த்தெடுத்து விட்டதாக அமர்க்சியக் கும்பல்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றன. இவர்களில் அந்தோனியோ கிராம்சியைப்பற்றி முதலில் ஒரு விஷயத்தை தெளிவு படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அமர்க்சியர்கள் கூறுவது போல் நண்களங்களில் மட்டுமே கலகம் செய்யுமாறு அவர் கூறவில்லை. மாறாக இத்தாலியின் மாபெரும் தொழிலாளர் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார். அவர் பாசிசம் வலிமையாயிருந்த 1924-34ம் ஆண்டுகளில் அதனை எதிர்கொள்ள வகுத்த செயல்திட்டங்களை வெட்டி, ஒட்டி மசாலா மிக்ஸ் செய்து 1980களில் வெளியிட்டுள்ளனர். ஐரோப்பிய பண்பாட்டு விமர்சகர்களால் வடிகட்டப்பட்ட

பின்பே இவை வெளிவந்துள்ளதால் பின்நவீனத்துவ வாதிகளுக்கு ஏற்ற வடிவத்தில் திரித்துக் கையாளப் படுவதும் எளிதாகிறது. முன்னாள் புரட்சியாளரான லியோ தார்த், மார்க்ரெட் தாட்ச்சர்-ரீகன் காலகட்டத்தில் பல சலுகைகளை அனுபவிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்த மேல்மட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் தத்துவத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதன்மூலம் சர்வதேசப் புகழ் பெற்றார். தங்க எது கடந்தகால புரட்சித் தொடர்புகளால் மனச்சாட்சி உறுத்தாமல் ரீகன், தாட்ச்சர் காலகட்ட நுகர்வுப் பண்பாட்டை குற்ற உணர்வின்றிச் சுவைத்து மகிழ்வதை நியாயப்படுத்தும் பின்நவீனத்துவச் சிந்தனைகளை முன்வைத்ததன்மூலம் ஒரு புறம் மேல்நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு சிறிய சேவையையும் மறுபுறம் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு அளப்பரிய தொண்டும் செய்துள்ளனர். தெரிதா நேரடியாக மார்க்சிய எதிர்ப்பில் இறங்குவதில்லை. ஆனால் அவரை சர்வதேசப் புகழுக்கு உயர்த்திய தென் அமெரிக்க, குறிப்பாக-ஏல் பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் அனைவரும் மார்க்சியத்தை முழுமுச்சாக எதிர்த்தவர்கள். அவர்களிடமிருந்து தெரிதா தன்மை விலக்கிக் கொண்டதில்லை. கட்டவிழ்ப்பின்மூலம் புகழ் பெற்ற தெரிதா கட்டவிழ்ப்பு உருவான வரலாற்றுப் பின்னணியை மட்டும் ஒருபோதும் கட்டவிழ்ப்பிற்கு உட்படுத்தியதில்லை. பெரஸ்ட்ரோயிக் கா(Perestroika) என்பதன் சரியான பொழிபெயர்ப்பே கட்டவிழ்ப்பு என்று பாரிசிய அறிஞர்கள் கருதுவதையும் இத்தோடு இணைத்துப் பார்த்தால் அதன் பின்னணி அரசியல் எளிதில் விளங்கும்.

மேற்கத்திய அமர்க்சியர்கள் எவ்வளவு முயன்ற போதிலும் மார்க்சியம் தன் பாதையில் சென்று கொண்டிருந்தது. அது லெனினியமாகவும் எடாலினிசமாகவும்-மாவோயிசமாகவும் விரிவடைந்தது. இந்நிலையில் சோசலிசக் கட்டுமானத்திற்குள் சலுகை பெற்ற வர்க்கம் உருவாகி (சர்வதேசக் காரணங்களால் இது தவிர்க்க முடியாததாகியது) அதன் அடுத்த கட்டமான கம்யூனிசத்திற்குச் செல்லாமல் மீண்டும் முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுகளுக்குச் சரிவடைந்து ரஷ்யாவிலும் சீனாவிலும் மார்க்சியத்திற்குப் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. இதனை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கில் ஏகாதிபத்தியங்கள் உலகமெங்கும் அமர்க்சியப் பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டன. இந்த அமர்க்சியச் சுழற்சியை இந்தியாவிலும் வீசத் தொடங்கியது. தலித்தியம் என்ற பெயரில் புரட்சிகர அணிதிரட்டலை முறியடிக்க முனைபவர்களில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆஸ்தான பிரச்சாரகர்களான கெயில் ஒம்வட், கே. வேணு போன்றோரை இவற்றில் முக்கியமானவர்களாகக் குறிப்பிடலாம். தமிழகத்தில் அமர்க்சியத்திற்கு நீண்ட பாரம்பரியமே உண்டு. மார்க்சியத்தை அத்துவைதமாகக் காட்ட முயற்சிக்கும் நாகராஜன் போன்றோர் ஒய்ந்து

விட்டபின், தமிழக அமரக்சிய களத்தில் புதிதாக ஒரு கூட்டம் முளைத்தது. இவர்கள் நிறப்பிரிகை பத்திரிக்கையின் மூலம் மார்க்சியத்தைச் செழுமைப்படுத்துகிறோம் என்ற பெயரில் மார்க்சியச் சிதைவுப் பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினர். இந்திய விவசாயப் புரட்சிக்கு உதட்டள

விரும் பல மார்க்சிய வெணினியக் குழுக்களின் நடைமுறைகளும் இவர்களுக்குச் சாதகமாய் அமைந்தன. நிறப்பிரிகைக் குழுவின பிதாமகரான அ. மார்க்சின் தத்துவப்பாதையை ஆய்வுசெய்வது அமரக்சியத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் என்பதால், இனிவரும் பகுதிகளில் அவரைப்பற்றி சற்று விரிவாகக் காணலாம்.

புரட்சிப் பயணம்

1980ம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் மார்க்சிய வெணினிய மாவோ தத்துவங்களை ஏற்றுக்கொண்ட புரட்சிப் பண்பாட்டு இயக்கம் தொடங்கப்படுகிறது. அதனோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர் தோழர் அ. மார்க்சன்.

1989-90இல் "அரசியல் அதிகாரத்திற்கான வன்முறை என்பது கூட ஏதோ பல வழிமுறைகளில் ஒன்று என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதல்ல. முதலாளிய அரசின் வன்முறையைச் சந்திக்க நம்மீது திணிக்கப்படும் ஒரே வழிமுறை அது. பல்கலைக்கழக நூற்காலிகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு வியட்நாமிலும், கவுதமாலாவிலும் போராட்டக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் புரட்சிகர அமைப்புகள் உள்ளிட்ட எல்லாவிதமான அமைப்பு வடிவங்களிலுமான அதிகாரம் ஆதிக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்ப்புப் பற்றிப் போதனை செய்துகொண்டிருக்க முடியாது" என்றும்¹ "கலாச்சாரப் புரட்சி, பாட்டாளிவர்க்க அரசில் சந்தை முதலியவை குறித்தெல்லாம் ஆங்காங்கு பேசப்பட்டாலும் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. மாவோ நூற்றாண்டில் நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள முக்கிய பணி இது." என்று முடியும் அவரது பொறுப்புள்ள பேச்சு நம்மைப் புல்லரிக்க வைக்கின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் அது பெண்ணியம், தேசியம் என்று சற்று கெளரவமாகச் சரிந்து பின் அது வானவில் கூட்டணி, ஆட்டோனாமஸ், தேர்தல் புரட்சி, ஆசனவாய்ப் பண்புகள்², ஆசனவாய்ப் புணர்ச்சி³, பின் அமைப்பியல், பின்நவீனத்துவம் என்று பின்புத்தியாக, அவரது முற்போக்கு சிந்தனைகளுக்கு நேர் எதிராக, எப்பொழுது - ஏன் மாறினார்? இதற்கான பதிலை அவரது நூல்களில் இருந்தே எளிதில் கண்டுபிடிக்கலாம்.

சீர்திருத்தவாதம்

அமரக்சியத்தில் சீர்திருத்தவாதம் மேலோங்கியதைக் கண்டு அதுவரை அவரை மார்க்சியச் சிந்தனையாளராக நினைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தது 90ம் ஆண்டுகளில்தான். என்றாலும் அவரது எழுத்துக்களை மறுவாய்சிப்புச் செய்தால், சீர்திருத்தவாதக்கூறுகள் அவரது சிந்தனையில் உறைந்திருப்பது அதற்கும் நீண்ட காலம் முன்பாகவே என்பது தெரியவரும். நமது கல்விப் பிரச்சனைகள் பக்கம் 9ஐக் கவனித்திருந்தால், இவர் விவசாயப் புரட்சியை அல்ல - நிலச்சீர்திருத்தத்தையே நம்பி இருப்பதும் அரசுக் கருவிகளே நிலச்சீர்திருத்தத்தை நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று

நம்புவதையும் உணர்ந்திருக்கலாம். மேலும் 19, 45ம் பக்கங்களில் இவ்வாறு அரசு நிறுவனங்களின்மீது இவருக்குள்ள நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துகிறார். 29ம் பக்கத்தில் கல்வியில் அரசியல் அகற்றலை கடுமையாக விமர்சித்தவர், ஏழுண்டுகள் கழித்து கல்வியில் அரசியல் அகற்றலை ஆதரிக்காததற்காக முனைவர் கேசவனைத் திட்டித் தீர்க்கிறார்.⁴

இவரது அடிமனத்தில் கொழுத்துத் திரியும் பன்றிகளுக்கு ஆடுகளுக்கும் இடையே நீண்ட போராட்டம் நடந்து கொண்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. முடிவில் வென்றது ஆடுகளா, பன்றிகளா என்பது 1990 அக்டோபரில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. வெணின் காலத்திலேயே விவாதிக்கப்பட்டு கல்லறைக்கு அனுப்பப்பட்ட ட்ராட்டஸ்கிய கருத்துக்களையெல்லாம் தூசிதட்டி வேணுதலாயிர்த்த ஆவணத்திற்கு பாப் அவேக்கியான் தத்துவரீதியாக பதிலளித்தார்.

அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு "ஐனநாயகத்திற்கு அப்பால்"⁵ என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. அதில் புதிதாக எதுவுமில்லை என்று அ. மார்க்ஸ் நைஸாக நழுவினார். "மார்க்சியம், கம்யூனிசம் ஆகியவை காலாவதியாகிவிட்டன என நிறப்பிரிகை கருதவில்லை"⁶ என்று தொடங்கி ரசிய, சீன முதலாளித்துவ மீட்சிகளை மாபெரும் மக்கள் போராட்டங்களாகச் சித்தரிக்கிறார்; சனநாயகத்தை வர்க்கநீக்கம் செய்கிறார். பாட்டாளி வர்க்க அரசு என்ற கோட்பாட்டை இன்னும் வெளிப்படையாக மறுக்கவில்லை. தனிநபர் வழிபாடு என்று முத்திரை குத்தி மாவோ சிந்தனைகள் தூக்கியெறியப்படுகின்றன. இவரது நீண்டகாலத் திட்டமான வானவில் கூட்டணிக்கான விதைப்பு இங்கிருந்து தொடங்குகிறது.⁷ "சற்றுச்சூழல், பெண்ணியம், தேசிய இனப் பிரச்சனை, சாதியம் ஆகியவற்றால் மார்க்சியக் கருத்தாக்கங்கள் மேலும் செழுமைப்படுத்தப்படவேண்டும்"⁸ "பிரேமின் கருத்துக்கள் மீது 'விவாதம் வராதது' அவ்வளவு ஆரோக்கியமான விஷயமல்ல" என்று தன் உள்நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அப்படி பிரேமின் என்ன சொன்னார், பொருள்முதல்வாதம் என்றெல்லாம் எதுவுமில்லை, அரசியல் பொருளாதாரம் பேசும் மரக்கசியத்தால் பயனில்லை, அகம், உடலியல், இரு மனிதர்களுக்கு இடையிலான உறவு (கவனிக்கவும்: மனித உறவுகள் அல்ல), பாலியல்.... இப்படிச் சிந்திக்க வேண்டுமாம்.

இவர்களது புரட்சிகர சிந்தனைகள் மெல்ல மெல்ல சீர்திருத்தவாதமாக அடுத்த நிறப்பிரிகை இதழில் வெளிப்படுகின்றன. சாதி முதற்படியாக⁹ சீர்திருத்தவாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் புரட்சி இன்னும் முற்றாக மறுக்கப்படவில்லை, புரட்சியோடு இணையாக சாதி ஒழிப்பு வைக்கப்பட வேண்டும் என்றே எழுதுகிறார்.⁹ ஆனால் அடுத்த நிறப்பிரிகை இதழில் ஒருக்கப்பட்ட சாதிகள் சாதிச் சங்கம் வைத்துக் கொள்ளலாம். மத வெளிமேயற்றமே சிறந்தது என்றாலும் மதமாற்றமும் வரவேற்கத் தக்கதே என்ற கருத்துக்களை முன்வைப்பதோடு தலித்துக்களின் சர்வாதிகாரத்தை ஆதரிக்கிறார்.¹⁰ (பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் மட்டும் தான் இவருக்குப் பிடிக்காதது. அவ்விதழின் கடைசிப் பக்கத்திற்கு வரும்போதே மறைமுகத்தைவிட்டு நேரடியாக சீரழிவுப்பாதைக்கு ஆதரவு திரட்டுகிறார். "பகுஜன் சமாஜ் கட்சி + சமாஜ்வாதிக் கட்சியின் வெற்றி இந்திய அரசியலில் ஒரு புதுப்போக்கை வேகப்படுத்தியுள்ளது. இதன் தமிழ்நாட்டு வெளிப்பாடு எப்படியிருக்கும். இதில் நமக்கான பாத்திரமென்ன என நாம் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகியுள்ளது"¹¹ விரைவில் முகமுடியைத் தூக்கி வெளிநாட்டில் காந்தியத்திற்குப் பாய்கிறார். "ஒற்றமை மன்றொருவரும் மற்றவரின்மீது வன்முறையைத் திணிக்

1. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 208
2. மார்க்சியமும் இலக்கியத்திலும் நடைபெறும்: பக் 223
3. அரசுகளும் பம்-பெண்ணியம்: பக். 75
4. உடையபெரும் வெணினிகள்: பக். 117
5. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 204
6. நிறப்பிரிகை 1: பக். 2, 3
7. நிறப்பிரிகை 1: பக். 38
8. நிறப்பிரிகை 1: பக். 77
9. நிறப்பிரிகை 2: பக். 76
10. நிறப்பிரிகை 3: பக். 45
11. நிறப்பிரிகை 7: பக். 45

காத ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்பதே நாங்கள் சொல்வது¹² இதில் நாங்கள் என்று பன்மையில் கூட்டி இருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அதன் தொடர்ச்சியாக பகுத்தறிவு, வரலாறு ஆகியவை முக்கியத்துவம் இழந்து போகின்றன. ஒற்றுமை எதேச்சாதிக்காரத்துக்கே வழி வகுக்கும். எனவே சிதறுண்டு போதல், சிறு குழுக்கள், தனித்துக்கள், தல அளவிலான செயற்பாடுகள், சிறிய திட்டங்கள், சிறுகதையாடல்கள் ஆகியவற்றை முன் வைப்பதோடு இனி உடல்சார் விருப்புக்களே முக்கியம் என்று ரஜன்ஷ் ஸ்டைலில் அறிவிக்கிறார்.¹³ எதார்த்தத்தை அறிய முயற்சிக்கும் வெட்டி முயற்சியைக் கைவிட்டு சாரம் குறித்த பிரக்ஞைகளையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு எல்லாவற்றையும் வேடிக்கையாக எடுத்துக் கொள்வோம். இருப்பை எதிர்கொள்ளக் கற்றுக் கொள்வோம். (அதாவது போராட்டம் இருப்போம்) என்று லியா தார்த்தத்தை மேற்கோள் காட்டி ஏழுதுகிறார். இன்றைய மனிதன் மையமிழந்த மனநிலையாளனாகத் திரிவதாகக் கற்பனை செய்து கொள்கிறார். அடிமை உழைப்பு, நிலப் பிரபுத்துவச் சரண்டல், கட்டற்ற கூலி, உழைப்புச் சரண்டல் ஆகியவற்றிலிருந்தெல்லாம் விடுதலை வாங்கித் தந்த தத்துவங்கள் அனைத்துமே மனிதனைக் கைவிட்டு விட்டதாக நம்பச் சொல்கிறார். ஆடம் ஸ்மித், ஹெகல், மார்க்சியம் அனைத்தும் காலாவதி ஆகிவிட்டதாக அறிவிக்கிறார். பின்நவீனத்துவத்தைக் கண்டு பிற்போக்காளர்கள், முற்போக்காளர்கள் அனைவரும் அஞ்சி நடுங்குவதாக ஒரு கற்பனைக் காட்சியை உருவாக்குகிறார். ஐயத்திற்கே இடமில்லை. “அவற்றில் (மார்க்சியத்தின்) தகர்வை நாம் கொண்டாடவே முடியும்” என்று நேரடியாகவே அறிவித்தார்.¹⁴

பிறகென்ன, அதன் அடுத்த கட்டம் பாராளுமன்றப் பன்றித் தொழுவத்தில் இரைதேடுவதுதானே. இரட்டை வாக்குரிமை என்றெல்லாம் எழுதக் தொடங்குகிறார். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி சாதிப்பத்திற்குத் தீர்வு இல்லை.¹⁵ என்று தொடங்கி தலித்துகளின் பிரச்சனைகளை தலித்துக்களே முன்வைக்கமுடியும், முன்வைக்க வேண்டும் (இவர் மட்டும் விதிவிலக்கு போலும்) என்று சுற்றி வளைத்து வர்க்கப் பிரச்சனைகள், வர்க்கப் போராட்டம் ஆகியவற்றை ஒதுக்குகிறார்.

இங்கே நாம் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான கூறு ஒன்று உள்ளது. அ. மார்க்ஸ் போன்றோர் முன்வைக்கும் வானவில் கூட்டணியில் ஆட்டோநாம் களும் ஓரினப் புணர்ச்சியாளர்களும் உண்டு. ஆனால் அவர்களின் பொது எதிரி மார்க்ஸ்.¹⁶ தலித்துகள் உண்டு, தேசியவாதிகள் உண்டு, பெண்ணியவாதிகள் உண்டு பின்நவீனத்துவ, பின் அமைப்பியல், ஆசனவாய் ஆராய்ச்சியாளர்கள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் இவர்கள் அனைவருக்கும் பொது எதிரி மார்க்சியமும், அதற்காகப் போராடும் புரட்சியாளர்களும் தான். இந்நோக்கிலேயே அ. மார்க்ஸ் கருத்தியல் பயணத்தை மேற்கொண்டதை மேலும் காண்போம்.

மார்க்சிய எதிர்ப்பும் மறைமுக ஏகாதிபத்திய ஆதரவும்

நிறப்பிரிகை இரண்டாம் இதழில்¹⁷ மார்க்சியத்தின் அடிப்படையான பொருளாதார அடிக்கட்டுமானமே சமுதாய உறவுகள், நீதிகள் என்ற மேற்கட்டுமானத்தை தீர்மானிக்கிறது என்ற கருத்தை லேசாக உரசிப் பார்க்கிறார். (இக் கருத்தை உடைத்தால்தான் இவர்களது எதிர்காலத் திட்டங்களான கலங்களில் போராடுகல், நிலை பதிந்த போர், வானவில் கூட்டணி ஆகியவை செல்லுபடியாகும்) பின் டிசம்பர் 91இல் “சோவியத் ரசியா தோற்றுவித்த நம்பிக்கையை ஸ்டாலினிசம் முறியடித்த தைம்”¹⁸ என்று பெரி ஆண்டர்சனை மேற்கோள் காட்டி,

சோவியத் ரசியாவை வல்லரசாக்கிக் காட்டி மேற்கு நாடுகளின் எரிச்சலுக்கு உள்ளான ஸ்டாலினை லேசாக விமர்சிக்கிறார். முதலாளித்துவப் பாதையாளர் குருச்சேவ்வையும் மாவோவையும் ஒரே தட்டில் நிறுத்திக் காட்டுகிறார். தனிநபர் வழிபாட்டை ஊக்குவித்ததாக மாவோ மீது குற்றம் சாட்டுகிறார். ஆனால் இதற்கான ஆதாரத்தை அவருடைய நீண்ட நூற்பட்டியலில் எங்குமே தரவில்லை. நடைமுறையிலிருந்து முற்றாக விலகிய பிற்கால அமைப்பியலையே மார்க்சியத்தின் வாரிசாகச் சித்தரிப்பதுடன் அதில் போர்வழி வறுமை ஒன்று இன்றுவரை நிலவுவதாக ரொம்பவும் கவலைப்படுகிறார். அதற்காக பேர்லி மார்க்சியத்திற்குள்ள குறைகள் இவருக்குத் தெரியாதென்று நினைத்துவிடவேண்டாம். அவற்றை வேறொரு சந்தர்ப்பத்திற்கு வசதியாக ஒதுக்கி வைத்த இருக்கிறார். (அந்த சந்தர்ப்பம் இதுவரை வரவேயில்லை. இனி வரப் போவதில்லை...) ஆனால் 94இல் திடீரென்று தலைகீழ் பாய்ச்சலாக¹⁹ “பொருளியலில் ஏற்படுத்தும் முதலாளிய மாற்றங்களுக்கிணையான கருத்தியல் நடவடிக்கைதான் ரசிய கிளாஸ்நாஸ்ட்” என்று அடிக்கட்டுமானத் தத்துவத்தை துணைக்கழைத்துக் கொள்கிறார். ஏகாதிபத்திய யங்களுக்குப் பிடித்தமான கிளாஸ்நாஸ்டை சீனாவிலும் விரிவுபடுத்துமாறு பரிந்துரைக்கிறார்.

²⁰ 96ம் ஆண்டில் மார்க்சியத்தின் விமர்சனத் தன்மையே முற்றாக மழுங்கிவிட்டது. பிராங்போட் மார்க்சியர்கள், புதிய இடது மார்க்சியர்கள் தவிர யாருமே விமர்சனம் செய்வதில்லை. மாவோயிசமும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லை என்று மாவோவின் மாபெரும் விவாதம் போன்ற முழுப்பூசணிக்காய்களைச் சோற்றில் மறைக்கிறார். (அவரது ஆதரவாளர்களில் புரட்சியாளர்கள் கூட இதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பது அவர்களது நேர்மையையே ஐயம் கொள்ளச் செய்கிறது) வன்முறை என்றாலே இவருக்கு வேப்பங் காயாகிறது. (எதிர்வன்முறையைக் கட்டாயமானதாகக்கும் ஏகாதிபத்திய வன்முறைகளை விமர்சிக்க இப்பொழுதெல்லாம் ஏனோ இவருக்குப் பிடிப்பதில்லை) ஆனால் மார்க்சியம் போன்ற பெருங்கதையாடல்களின் தகர்வைக்²¹ கொண்டாடி ஆனந்தப் பள்ளுப் பாடுகிறார். பின்நவீனத்துவம்தான் வெள்ளைஇனங்களின் அறிவுப்புலத்தைத் திறக்க மற்றப் பார்வைகளுக்கு இடமளித்ததாகச் சரடுவிடுகிறார். மாக்ஸ்முல்லர் போன்றோரையே மறந்துவிட்டார் போலும். மார்க்சியமே தகர்ந்து விட்டதாக கற்பனை செய்வதுடன் மீண்டும் அதை உயிர்ப்பிக்க முயல்பவர்கள் புதிய பெருங்கதையாடல்களைக் கட்ட முயற்சிப்பதாக வருத்தப்படுகிறார். உலகப் பிரச்சனைகளுக்கு குத் தீர்வு சொல்லவெதல் லாம் பச்சை அயோக்கி யத்தமம் என்று ராக்ஃபெல்லர் ஸ்டைலில் கம்ப்யூனிஸத்தைத் திட்டித் தீர்க்கிறார். (மார்க்சியம் பாட்டாளி வர்க்க விடுதலைக்கு மட்டுமே சரண்டும் வர்க்கங்களுக்கல்ல என்பதை மறந்து விட்டார் போலும்!)²² சோசலிசமாக சொல்லப்பட்ட நடைமுறைகளுக்கு கிடைத்த அடியைக் கண்டு 96இல் ஆனந்தக் கூத்தடிக்கிறார்.

²³ சனநாயக எதிர்ப்பு, தேசிய வெறியூட்டி மக்களைத் திரட்டுதல், நாட்டின் இழிவிற்கு அடிப்படையான பொருளாதாரக் காரணி

12. நிறப்பிரிகை 7: பக். பின் அட்டை 15. உட்படும் பனிதங்கள்: பக்.59
 13. பின்நவீனத்துவம்: பக். 26, 27 16. வெள்ளைத்தீமிர்: பக். 75
 14. பின்நவீனத்துவம்: பக். 45 17. நிறப்பிரிகை 2: பக். 76
 18. மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் 20. பின்நவீனத்துவம்: பக். 42
 19. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 93 21. பின்நவீனத்துவம்: பக். 45
 22. பின்நவீனத்துவம்: பக். 87

களைச் சுட்டாமல் இதர காரணிகளின்பால் கவனத்தைத் திருப்பதல் என்று பாசிசத்தின் வடிவங்களாக 1986இல் அ. மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். இன்று இவற்றில் "சனநாயக எதிர்ப்பைத் தவிர மற்ற எல்லா அம்சங்களையும் அ. மார்க்சே முனைப்பாகச் செய்து வருகிறார்.

பாசிசம் இன்றைய சூழலில் எவ்வாறு நிறைவேற்றப் படுகிறது என்று விளக்குவதாகக் கூறி "பொருளாதார ரீதியாக" என்ற தலைப்பில் தாராள மயமாக்கலை பட்டியலிட்டு பல பக்கங்களை வீணடிக்கிறார். ஆனால் பாசிசம் என்பதோ ஒரு சிலரின் கையில் அதிகாரத்தைக் குவிக்கின்ற ஒரு அரசியல். இது நிலப்பிரபுத்துவத் திவம் செயல்படும், முதலாளித் துவத்திலும் செயல்படும், தேசிய அளவிலும் செயல்படும், சர்வதேசிய அளவிலும் செயல்படும். இவரது இதுபோன்ற அபத்தங்களைப் பின்பு விரிவாகக் கொணராம். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பாசிசமும் கல்விக் கொள்கையும் வெளியீட்டில் கவனிக்கப்படவேண்டிய வேறொன்றும் உண்டு. பொருளாதாரத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் ஏகாதிபத்திய ஊடுருவலைப் பட்டியலிடும் இவர் சுற்றுச்சூழல், பெண்ணியம், தலித்தியம், தேசிய இனப் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றின்மேல் ஏகாதிபத்தியத்துக்குள்ளகிடுக்கிப்பிடியை குறிப்பிடாமல் கவனமாகத் தவிர்த்துள்ளார்.

1986இல் வெளிவந்த தனது 'பண்பாடும் புரட்சியும்' நூலில் (பக் 53) ரஜன்ஷ், ஹரே கிருஷ்ணா, மகேஷ் யோகி ஆகியோரைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது கூட அவற்றிற்கும் அமெரிக்க உளவுத்தாபனத்திற்கும் உள்ள உறவுகளைக் குறிப்பிடாமல் தவிர்த்துவிடுகிறது.

நிறப்பிரிகை தொடங்குவதிலிருந்து அவரது மறைமுக ஏகாதிபத்திய வேலைகள் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன எனலாம். முதல் இதழே ரஷ்ய முதலாளித்துவ மீட்சியில் ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கை மறைக்கும்/திசை திருப்பும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்படுகிறது. தனிநபர் வழிபாடு என்று கூறி மாவோயிசத்தையும் (பக். 7) பொருளாதார உருவகங்களால் பயனில்லை என்று மார்க்சியத்தையும் (பக். 7) புறந்தள்ளும் முறையிகள் தொடங்குகின்றன. அடுத்த பிரித்தானும் கருவியாக தேசிய இனப் பிரச்சனையைத் தொடங்கும் நோக்கத்துடன் அதற்காகக் கட்டுரை ஒன்றையும் எழுதுகிறார். மாவோ வழியில் தேசிய இன விடுதலைக்கு யாரயாருடன் கூட்டுச்சேர வேண்டும் என்று பட்டியலிடுகிறார். அதில்தான் (பக் 66) இவரது சதிவேலையும் அடங்கியுள்ளது. இதில் தொழிலாளர்கள் கவனமாக விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தலைமையே அவர்கள்தானே என்கிறீர்களா? அவரது கட்டுரையில் அவ்வாறு எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதைவிடப் பெரிதாக மதச் சிறுபான்மையினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோரை இதில் இணைக்கவேண்டும். எப்படி இந்த வகையறாக்களுக்குள் நிலப்பிரபுக்கள், பெரு முதலாளிகள், மதவெறியர்கள் எல்லாம் அடங்குவார்களே! அதாவது, தேசிய இனவிடுதலை இவரது நோக்கமல்ல அதை ஒரு பிரித்தானும் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதே நோக்கம் என்பதால் போகாத ஊருக்கு வழி சொல்கிறார். தப்பித் தவறிக்கூட தேசியம் வெற்றிபெற்றுவிடக்கூடாது என்பதற்காக கவனமாக அதற்குள்ளும் "அகில இந்தியத் தேசியம் போலவே, இங்கே தமிழ்தேசியமும் உயர்சாதியினராலேயே கட்டமைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பார்ப்பன வெள்ளாள முரண்பாடுகளின் அடிப்படையில் இங்கே நூறாண்டுகளாகத் தமிழ்த் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது." (பக் 66) என்று ஒரு உட்பிளவை ஏற்படுத்திச் சொல்கிறார். இவரது ஏகாதிபத்திய ஆத

ரவை இன்னும் சந்தேகப்படுபவர்கள் அகில இந்திய ஒற்றுமை சாத்தியமில்லை. (கெயில் ஒம்வட் பாணியில் இது ஒரு பார்ப்பன சதி!) பக். 61 ஏகாதிபத்தியங்கள் பெரிய நாடுகளைத்தான் விருப்புகின்றன. (கிழக்கு தைமூர், யுகோஸ்லாவியா, வடகிழக்கு மாகாணங்கள், பஞ்சாப் பகுதிகளில் ஏகாதிபத்தியங்கள் தேசிய இனங்களின் பெயரால் கூறுபோடும் வேலை செய்ததை செய்வதை வசதியாக மறந்து விடுங்கள்.!) ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாததால் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான அரசியல் விடுதலை என்கிற முழுக்கத்துக்குள் அகில இந்திய தேசியம் கட்டமைக்கப்படுவதும் இன்று சாத்தியமில்லை. (மறைமுகப் பங்குகளை அம்பலப்படுத்துவதோ புரட்சியாளர்களின் வேலை) என்பதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியங்களை இந்திய மக்கள் ஒன்றுபட்டு எதிர்க்க இயலாது என்று விஷமப் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். ஜனவரி 91இல் நிறப்பிரிகை இரண்டாவது இதழ் வெளிவருகிறது. முதல் இதழில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் முன்னகர்த்தப்படுகின்றன. (பக். 9) அடுத்த பிரித்தானும் குழ்ச்சிக்காக சாதியம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தன்னார்வக் குழுக்களைச் சேர்ந்த எஸ்.வி. ராஜதுரை, வ. கீதா ஆகியோரது கட்டுரைகளும் வெளியிடப்படுகின்றன.

ஜூன் 91இல் வெளிவந்த மூன்றாம் இதழில் "தலித்துக்களின் சர்வாதிகாரம்" முன்வைக்கப்படுகிறது. (பக். 78) (தலித்துகளின் சர்வாதிகாரம், பெண்களின் சர்வாதிகாரம் ஆகியவை நடைமுறைச் சாத்தியமற்றவை. அதேசமயம் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் என்ற மார்க்சிய கருத்தைச் சிதைப்பதற்கு இவை ஏகாதிபத்தியங்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.) 1994இல் வெளிவந்த நிறப்பிரிகை 7வது இதழில் இதுவரை உத்தட்டளவிலாவது புரட்சி, புரட்சிகர சக்திகள் என்றெல்லாம் பேசிவந்தவர். பஜூன் சமாய்+ சமாய்வாடி என்று பேசத் தொடங்குகின்றார். வர்க்கப் பேராட்டம் பயனற்றது. முதலில் மேலவர் (மேற்கட்டுமானத்தில் என்று பொருள் கொள்க) மையச் சிதைவை ஏற்படுத்தும் நிலைகளைக் கைப்பற்றும் போரில் இறங்கவேண்டும் என்று ஆயுதப்போரை சிதைக்கும் வேலையும் (பக். 18) தொடங்குகிறது. பொதுவுடைமை இயக்கங்களும் தேசிய இன இயக்கங்களும் சர்வதேச அளவிலும் உள்ளூர் அளவிலும் பொய்த்துப் போய் விட்டதாக (பக். 31) சொச்சைப்படுத்தி ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் தன் விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொள்கிறார். இதுவரை இந்தப் போராட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்கும் அடிமைப்பட்ட இனங்களுக்கும் பெற்றுத் தந்துள்ள அரசியல் பொருளாதார கருத்தியல் விருதாக்கள் அனைத்தும் வசதியாக மறக்கப்படுகின்றன. (விவசாயிகளாகவும், தொழிலாளர்களாகவும், ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களாகவும் இனிப் போராட வேண்டாம்.) "இன்றைய பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வு என்பது எல்லோரையும் கீழ்ச்சாதியினராக தலித்துக்களாகவும் பெண்களாகவும் உணரவைப்பதுதான்." (பக். 45) இதைத்தானே ஏகாதிபத்திய எடுபிடிக்காளான தன்னார்வக் குழுக்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அ. மார்க்ஸின் மறைமுக ஏகாதிபத்திய வேலைக்கு இதைவிடவா சான்றிகள் வேண்டும்? இருந்தாலும் மேலே சொல்வோம். சான்றுகளுக்கு ஒன்றும் பஞ்சமில்லை.

அ. மார்க்ஸ் தான் மையநாடுகளுக்குக்கூட வரையறையற்ற சுயாட்சி உரிமை இல்லை என்று இப்போது வாஷிங்டனை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.²⁴ அதாவது ஏகாதிபத்தியங்கள் என்று நாம் அழைத்துக்கொண்டிருப்பவைகூட முதலாளித்துவ அமைப்பில் பாவம் வெறும் பகடைக் காய்

23. பா.க.கொ பக். 58

24. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 15

களே என்று பரிதாபப்படுகிறார். அவை ஒப்பீட்டளவில் அதிக சுயாட்சி பெற்றவையாம். அடுத்து அன்றாடக் கூலியைவிட ஆலை முதலாளி ஒப்பீட்டளவில் பணக்காரன் என்று சொல்லிவிடுவார். அளவு மாற்றமும் குறிப்பிட்ட அளவைத் தாண்டினால் பண்பு மாற்றமும் மாறிவிடும் என்ற ஏங்கல்ஸின் விதியை மறந்துவிட்டார் போலும். வர்க்க அரசாக இருந்தாலும் கூட அதற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு சயேச்சைத்தன்மை உண்டென்று மற்றொரு மாபெரும் கண்டுபிடிப்பு²⁵ முன்வைத்து மார்க்சியத்தின் குறை பாட்டை நிரூபிக்க முயல்கிறார்.

தடா, பொடா சட்டங்கள் உருவாவதெப்படி? ஆளும் வர்க்கக் கட்சிகள் உயிரோடு மாணவிகளை வைத்துப் பேருந்தைக் கொளுத்தினாலும் வருடக் கணக்கில் விசாரணை நீளும்போது, காலி பேருந்தைக் கொளுத்தியதற்காக சரண்டப்படும் வர்க்கத் தேழ்கர்கள் சித்திர வதை செய்து உடனடியாகக் கொன்று விடுவது எந்த அளவிற்கு சயேச்சைத் தன்மை என்பதை இவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மார்க்சியத்தை ஆய்வு செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டே அதனை காலவதியானதாகக் காட்டும் முயற்சியில் இறங்குகிறார். இந்த நாட்டுக்கு நல்லது, இந்தப் பண்பாட்டிற்கு நல்லது, இந்தக் காலத்திற்கு மார்க்சியம் பொருந்தாது என்று மார்க்சியச் சிந்தனைகள் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அமர்த்த்சியமும் இதில் விதிவிலக்கல்ல - பொருளின் விலையில் விளம்பரச்செலவையும் சேர்க்கவேண்டி இருப்பதால் மார்க்சியப் பொருளாதார விதிகள் காலாவதியாகி விட்டதாக முன்பு பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. தொடர்புச் சாதன வலைப்பின்னல்கள் வந்துவிட்டதால் மார்க்சியத் தோழர்களால் (அ. மார்க்சைத் தவிர) எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையாம்.^{25b}

²⁶இதற்கு ஒரு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டும் தருகிறார். ஆளும் வர்க்கங்கள்(நேரடியான) அடக்குமுறைக் கருவியே. அரசு என்பது எந்திரகதியில் தாங்களும் நம்புவதோடு அனைவருக்கும் பயிற்றுவிக்கின்றன. எனவே காவிரி நீரைக் கொண்டு வருவதில் தஞ்சை மிராசதாரர்களின் ஐயும் பலிக்கவில்லையே. அப்படியானால் மூப்பனார், வாண்டையார் போன்ற தமிழக நிலப் பிரபுக்கள் ஆளும் வர்க்கமாக இல்லையோ என ஒரு சாரார் கேட்டு அதனடியாக மார்க்சியமே பொருந்தாது என்கிற கருத்தை முன்வைக்கும்போது நம் தோழர்கள் விழி பிதுங்க வேண்டியதாகிறது.

என்ன ஒரு கனமான கேள்வி! அற்புதமான வாதம்! இதனை அ. மார்க்ஸ் போன்ற மேதைகளால் மட்டுமே சிந்திக்க இயலும்.

மூப்பனாரும் வாண்டையாரும் மட்டுமல்ல கௌடாக்களும் ஹெக்கக்களும் போன்ற கர்நாடக நிலப்பிரபுக்கள் அங்கு செல்வாக்குடன் விளங்குகின்றனரே என்பதை மறந்துவிட்ட அ. மார்க்ஸ்தான் விழி பிதுங்குகிறார்.

²⁷அப்படியே புரட்சி செய்து அரசியலதிகாரத்தை கைப்பற்றினாலும் அடுத்த நாளை கட்சி எதிர்க்கட்சி ஆகிவிடவேண்டும். என்றென்றைக்கும் எதிர்கட்சியாகவே செயற்படவேண்டும் என்று சி. ஆர். சி. வேணுவின் கருத்தை வாந்தி எடுக்கின்றது.

அப்படியானால் ஆளும் கட்சி யார்? இராணுவம் யாருடைய கட்டுப்பாட்டில்? புரட்சி எதற்கு?

இந்தக் கருத்துக்களை ஆழமாக விமர்சனம் செய்து தான் "ஜனநாயகத்திற்கு அப்பால்" (அமெரிக்க புரட்சிகர பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் பாப் அவெக்கியானின்

கட்டுரையின் தமிழாக்கம் வெளியிடப்பட்டது. அதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாமல் வழக்கம் போல கிண்டல் செய்து விட்டு நழுவுகிறார்.^{27b}

ஏகாதிபத்தியக் கூட்டாளிகளுக்கு அரசியல் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தாலும் ஒப்படைப்போமே தவிர பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை அனுமதிக்கமாட்டோம் என்ற குட்டி முதலாளித்துவ சிந்தனையின் வெளிப்பாடே இது. கோடிக்கணக்கானோர் சுரண்டலுக்கு ஆளானாலும் ஜனநாயகத் தின் மாண்பை ஆராதாக்கும் இவர்கள், பின்பு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக வாதாடுவதாக நடிப்பதேன்?

முதலாளிய மீட்சியாளர்கள் சதிக்கு மாவோ கருத்துக்களைக் குறை கூறுகிறார்.^{27c}

இவர்களுக்கு விவசாயிகளின் ஆதரவு இருப்பதாக கயிறு திரிக்கிறார். (எனது திரித்தல் வேலைகளைப் பின்பு விரிவாகக் காண்போம்)

சீனத்தில் ஏகாதிபத்திய சார்பு மாணவர் போராட்டத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கும் எள்ளளவும் தொடர்பு இல்லை என்று முழுப்பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்க முயற்சிக்கிறார்.²⁸, ²⁹"உலகெங்கிலுமுள்ள புரட்சிகர சக்திகள்" இந்த ஏகாதிபத்திய சார்பை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசும் செய்கிறார்.

இத்தாலியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, பொதுவுடைமை என்ற சொல்லை தன்

பெயரில் இருந்து நீக்கிவிட்டதை மார்க்சியம் சந்தித்துள்ள நெருக்கமாகச் சித்திரிக்கிறார்.^{29b} இத்தகைய கடத்தல், போதை மருந்து விற்பனை, மாபியா கும்பலின் கிறித்தவ ஜனநாயகக் கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்த இத்தாலியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் தருவதற்காக தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதியத்தைப் பாதியாக்கிய பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற வற்றை இன்னும் பொதுவுடைமைக் கட்சிகளாகக் காட்டும் முயற்சியே இது.

மேலை ஏகாதிபத்தியங்களின் உதவியுடன் ரசியாவில் நடைபெற்ற முதலாளிய மீட்பு நடவடிக்கை மக்கள் எழுச்சிகளை எதிர்பார்த்து (அதாவது மக்கள் விருப்பத்தை முன்னிந்து) நடத்தப்பட்டதாக கயிறு திரித்து ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கை மறைக்க முயற்சிக்கிறார்.³⁰

அரசியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து பெண்கள் விலகி இருத்தல் சாதகமான அம்சமே என்று காட்ட முயற்சிக்கிறார்.³¹ அப்படியே ஈடுபட்டாலும் தொழிற்சங்கம், கெரில்லாப்படை, விவசாயிகள் விடுதலை என்றெல்லாம் கட்டிட வேலையில் ஈடுபடாமல் பாலியல் சுதந்திரம், பாலியல் வக்கிரம் போன்ற புரட்சிகரமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுமாறு சிபாரிசு செய்வதுதான் (அரசு - குடும்பம் - பெண்கள்) புத்தகத்தின் சாரம்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையே பார்ப்பன சதியாகக் காட்டும் முயற்சி³² (கெயில் ஓம்வட்டின் சீனாயிற்றே) இந்துத்துவத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் முரண்பாடு உள்ளதா என்ன?

கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தின் ஊழல்களை விமர்சித்த தற்காக புதுமைப்பித்தன்மேல் கடுங்கோபம். கிறிஸ்தவப் பள்ளிகளின் கல்விச் சேவைக்குப் பாராட்டு. இவை காலனி ஆதிக்க அரசின் பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைகள் என்பதை வசதியாக மறைத்து விடுதல்.³³ தூண்பாணிப் பாலும் தசையாடும் என்று நிரூபிக்கிறார் அந்தோனி மார்க்ஸ். ஏகாதிபத்திய நடைமுறை என்பது பொருளியல் அரசியல் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்புகளால் உருவாக்கப்பட்டது என்று கூறி ஏகாதிபத்திய ராணுவக் கட்டமைப்பை வன்

அரசு - குடும்பம் - பெண்ணியம்

25. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 18 27. மா. பெ.: பக். 81, 109 27d. மா. பெ.: பக். 95 29b: மா. பெ.: பக். 65
25b. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 9 27b. மா. பெ.: பக். 204 28. மா. பெ.: பக். 106 30. மா. பெ.: பக். 167 32. உடையபடும் புனிதங்கள்: பக். 88
26. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 19-20 27c. மா. பெ.: பக். 94 29. மா. பெ.: பக். 114 31. மா. பெ.: பக். 167 33. உடையபடும் புனிதங்கள்: பக். 88

முறையை மறைக்கும் முயற்சி³⁴.

ரசிய முதலாளித்துவ சக்திகளின் சதியை மக்கள் எழுச்சிகளாகக் காட்டுவதும், அதில் மேலை ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கை மறைப்பதுமான இவரது தலையாய பணி மீண்டும் தொடர்கிறது.^{34b}

இவரது ஏகாதிபத்திய ஆதரவின் மையமான பணி பின்னவீனத் பிரச்சாரத்திலிருந்து தொடங்குகிறது எனலாம்.

ஏற்கனவே மாபெரும் ராணுவக் கட்டமைப்பைப் பெற்றுள்ள அமெரிக்கா, விரிந்த அமெரிக்க (பான் அமெரிக்கா) கட்டமைப்பை உருவாக்கும் நேரத்தில் அதற்குச் சற்றும் குறைவில்லாத ராணுவ, பொருளாதார பலத்தைப் பெற்றுள்ள ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்றிணைந்து ஒரே நாணயம் (யூரோ கரன்சி), ஒரே சந்தை, ஒருங்கிணைந்த பாராளுமன்றம் (யூரோ பார்லிமென்ட்), ஒன்றிணைந்த ராணுவம், ஒருங்கிணைந்த உள்வு நிறுவனங்கள் என்று தங்களை உருக்குப்போன்று கட்டியமைத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் எடுபிடிகள் முன்றாம் உலக மக்களுக்கு பின்னவீனத்துவத்தின் பெயரால் பிரிவினைகளை சிறுகதையாடல்களை மொழிமத சாதிவாரியான பிரிவுகளை மேலும் கெட்டிப்படுத்தும் பிரச்சாரங்களை கதைக்குள் கதைபோல் பிரிவுகளுக்கும் உட்பிரிவுகளை ஏற்படுத்தும் வேலைகளை (தமிழ்தேசியத்திற்குள் வேளாளர் தேசியம், சிறுபான்மையினர் தேசியம்) உடல் அரசியல் என்ற பெயரில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளை பிரச்சாரம் செய்து இளைஞர்களைக் கணவு காண அழைக்கின்றனர்.

திரித்தல்

மணலைக் கயிறாகத் திரிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் வெறும் கையாலேயே கயிறு திரிப்பதை இப்பொழுது காண்போகிறோம்.

இசுலாமியர், கிறித்தவர் போன்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களை ஏதாவது ஒரு தேச எல்லைக்குள் அடக்க முடியுமா? ஆனால் அவர்களை ஒரு தேசிய இன எல்லைக்குள்ளேயே அடக்கிவிடுகிறார் அ. மார்க்ஸ் அவர்களது தேசிய இன வரையறையில்.

^{35a} விவசாயிகள், சிறுமுதலாளிகள் மத்தியதர வர்க்கம், வேலை இல்லாதோர், மாணவர்கள் மதச் சிறுபான்மை

அ. மார்க்ஸின்

- உடைபடும் புனிதங்கள் (1997)
- உடைபடும் மொளனங்கள் (1994)
- மார்க்சியத்தின் பெயரால்.... (1994)
- அரசு - குடும்பம் - பெண்ணியம் (1994)

வெளியீடு:

- விடியல் பதிப்பகம்
- 3 மாரியம்மன் கோவில் வீதி
- உப்பிலிப்பாளையம்
- கோவை 641 015
- இந்தியா

34. உடைபடும் புனிதங்கள்: பக். 97

34b. உடைபடும் மொளனங்கள்: பக். 69

35. நிறப்பிரிகை 2: பக். 9

36. நிறப்பிரிகை 2: பக். 59

36b. நிறப்பிரிகை 2: பக். 59

36c. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 24

36d. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 71

37. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 124

37b. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 16

யினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோர் நமது வரையறையில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியவர்கள்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மாணவர்கள் தேசிய இனம், வேலையில்லாதோர் தேசிய இனம் என்பதை எல்லாம் எங்கே போய்த் தேடுவது? இது எழுதப்பட்டது 1991இல். இப்பொழுது கேட்டால் லெஸ்பியன்கள் தேசிய இனம், ஹோமோ செக்ஸுவல் தேசிய இனம் என்று தேசிய இன வரையறையை மேலும் கூட விரிவுபடுத்துவார்.

^{36a} கிராமப்புற நிலப்பிரபுக்களும், மிராசதாரர்களும் முதன்மையாக எதிர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள் இல்லை என்பதும் பொது உடைமைக் கட்சியினர் மேற்கொள்ளும் கிராமப்புற வர்க்கப்போராட்டங்கள் என்பன தாழ்த்தப்பட்டோர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒற்றுமையைக் குலைக்கவே பயன்படுகின்றன என்பதும் சரிதானா?

வர்க்க உணர்வு உள்ள பகுதிகளில் சாதி உணர்வு குறைந்து விடுவதை சகிக்க முடியாமல் சாதீயத்தை வைத்துப் பிழைப்பு நடத்துவோர் கூறும் இத்தகைய அவதூறுகளுக்கு நிறப்பிரிகையில் (கேள்வி என்ற பெயரில்) இடமளித்து ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

^{36b} ரசியப் புரட்சியை நடத்தி வெற்றி கண்ட போல்ஸ் விக்குகள் சரியான பாட்டாளி வர்க்கமே இல்லை என்ற மாபெரும் கண்டுபிடிப்பை 1990இல் வந்தடைகிறார்.

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் நூல்களின்மீது மறைமுகமான தடை விதிக்கப்பட்டதாக குறை கூறுகிறார். ^{36c} மார்க்ஸ் ஏங்கெல்ஸின் நூல்களை யாரும் படிக்கச் செய்வதுமில்லை. படிப்பதுமில்லை” (அதாவது இவரைத் தவிர. இவர் சொல்வது ஒரு தமிழக அளவிலா, அகில இந்திய அளவிலா அல்லது அனைத்துலக அளவிலா என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை) மேலும், “முன்னோடிகளின் நூல்களுக்கே இதுதான் கதி என்றால், அதிகாரபூர்வப் பாரம்பரியத்தில் அடங்காத கிராமசி, அல்தாஸர் போன்றோரின் எழுத்துக்கள் மீதான தடைபற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை” எங்கே எப்போது எந்த இயக்கங்கள் படிப்பதற்குத் தடைவிதித்தன. மாறாக, உழைத்துக் களைத்து வரும் தோழர்களை அரசியல் வகுப்பில் கலந்து கொள்ளச் செய்வதுதான் சிரமமான காரியம்.

சமீர் அமீனை மேற்கோள் காட்டிய இவர் பல மார்க்சிய லெனினிய எதிர்ப்பு, திரிப்பைச் செய்துள்ளார். “கவனியுங்கள், அதிகாரமயமான மத்தியப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதல் என்பதுகூட இந் நோக்கிலேயே உருவாகியது. மாறாகப் பலர் குறிப்பிடுவது போல மதிப்பு, சந்தை போன்ற முதலாளிய வகையினங்களாக (தவறாக) கருதப்பட்ட வற்றை கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் நோக்கில் இத்திட்டமிடுதல் உருவாக்கப்படவில்லை. ^{36d} திட்டமிடாத, மையப்படுத்தப்படாத சந்தைப் பொருளாதாரத்தை ஆதரிக்கும் இந்தக் கூற்றுக்கு ஆதாரம் எதையும் முன்வைக்கவில்லை.

இதையெல்லாம்விட மிகப் பெரிய திரித்தல் வேலைகளை இனிக் காண்போம். கதைகளில் ஆசிரியரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உண்மைகளை வளைத்துக் கொள்வதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். தனது தேவைக்கேற்ப வரலாற்றையே விரித்துக் கொள்ளும் வேலையை அ. மார்க்ஸ் செய்கிறார்.

சீனத்தில் முதலாளித்துவ சார்பு மாணவர்களின் போராட்டத்தை இவர் சித்தரிக்கும் விதமே அலாதி யானது.

முதலாவதாக ³⁷ கலாச்சாரப் புரட்சியின் ஆதரவாளர்களும் இதில் பங்கெடுத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். அதற்கு இவர் காட்டும் ஆதாரம் டெங்கும் டெங் கும்பலின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும், மார்க்சியத்தின் பெயரால் என்ற நூல்: பக். 104-105 “முதலாளியப்

பாதைக்கு முற்றாகத் திரும்பவேண்டும் என்கிற கருத்து டையேர்வரை இதிலுள்ளனர்.... போராட்ட வழிகாட்டிய வரில் ஒருவராகிய பாங்லிஸி போன்றோர் வெளிப்படையான மார்க்சிய எதிரிகளாகவும் அமெரிக்க ஆதரவாளர்களாகவும் இருந்தனர். முதலாளித்துவ நாடுகள் அனைத்தும் போராட்டத்தைக் கடுமையாக ஆதரித்தன.... ஜூன் 2ம் தேதிய தியான்மென் பிரகடனம் வர்க்கப் போராட்டம் என்கிற அரசியல் கலாச்சாரம் முற்றாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று அறைகூவலிட்டது.”

பக். 106: “மேலை முதலாளியம் மாணவர்களைத் துண்டிவிட்டது என்பது தர்க்கபூர்வமாக இல்லையே”

பக். 112: “சோசலிசப் பாதையையோ மாவோவையோ மார்க்சிய சித்தாந்தத்தையோ மாணவர்கள் வெளிப்படையாக ஆதரித்தார்கள் என்பது போலவே இவற்றிற்கு எதிரான முழக்கங்களையும் அவர்கள் முன்வைக்கவில்லை.”

பக்கம் 120: “மாணவர்களின் தியானாமன் பிரகடனம் வர்க்கப்போராட்டம் என்கிற கருத்து காலத்துக்கு ஒவ்வாது. இன்றைய தேவை அமைதியும் ஒத்துழைப்பும் என அறிவிக்கிறது”

பதினைந்து பக்கங்களுக்குள் மாறி மாறி பல்படி அடித்தாவது தனது சீரிய பணியைத் தொடரும் அ. மார்க்சிடம் ஒரு கேள்வி: “வர்க்கப்போராட்டம் ஒழிக என்பது மார்க்சிய எதிர்ப்பு முழுக்கம்பிலையா?”

பக். 129: “முன்றாம் உலக நாடுகளின் பல பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு தன்னுரிமை போன்ற முழுக்கங்களை முன்வைக்கத் தொடங்கிவிட்டன” வேணு - அ. மார்க்ஸ் கும்பலைத் தவிர முன்றாம் உலக நாடுகளில் வேறு எந்தக் கட்சியும் அவ்வாறு செய்யவில்லை, தங்களுடைய முன்றாம் உலக மொத்தமும் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ

பக். 137: “இந்தச் சமூகங்களின் (ரசிய கிழக்கு ஐரோப்பிய) நெருக்கடிகளை மார்க்சியம் மற்றும் சோசலிசக் கட்டுமானம் ஆகியவற்றின் தோல்வியாகச் சித்தரிப்பது அறியாமை அல்லது அயோக்கியத்தனத்தின் உச்சக் கட்டமாதும்” இதனை பின்நவீனத்துவம் 46ம் பக்கத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

“முதலாளிய சனநாயகம், தேசியவிடுதலை, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி ஆகிய பெருங்கதையாடல்களின் அடிப்படையான இயக்கங்கள் 1950க்கு முன் உலகெங்கிலும் ஆட்சிகளைப் பிடித்தன. இவை பறைசாற்றிய விடுதலைகளை தாங்கள் அனுபவித்துவிட்டு முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு மக்கள் ஒரு இருபதாண்டு காலம் பொறுத்திருந்தனர். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் எதிர்கொள்வது விடுதலை அல்ல கொடிய வன்முறையே என்பதை விளக்கவேண்டியதில்லை”

முன்னுக்குப் பின் முரணாவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். பெருங்கதையாடல்களாக இவர் பெயரிடும் மக்கள் போராட்டங்களிலும் நடைமுறைகளிலும் குறைகள் இருப்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. உழைப்புச் சரண்டலையும் ஆதரிப்பது எப்படி என்பதுதான் புரியவில்லை. அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் மக்கள் எழுச்சிகளைத் திசை திருப்பும் நோக்கத்துடன் ஏகாதிபத்தியங்களின் நேர்முக மறைமுக ஆதரவுடன் இயங்கும் புரட்சியின் பகுதிகளாக பெண்ணியம், சுற்றுச் சூழல் போன்ற இயக்கங்களை (அதே பக்கத்தில்) இவர் பொன்மொழிவதை சகித்துக் கொள்வது எப்படி என்றும் புரியவில்லை. ரசிய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் திரிபுவாதத்தையும் நம்நாட்டைக் கொள்ளையடித்த செல்வங்களை மேலநாட்டு வங்கிகளில் போடவும் உள்நாட்டிற்குள்ளேயே முதலீடு செய்யும் ஏகாதிபத்தியங்களின் உதவியோடு முதலாளிய மீட்பில் இறங்கியது இன்று வெட்ட வெளிச்சமாகி விட்டது. ஆனால்

37b“இந்நாடுகள் அனைத்துமே பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க உலக முதலாளியக் கட்டமைப்பில் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்கின்றன” என்று மிகப் புனிதமான ஒரு நோக்கத்தைக் கற்பிக்கிறார்.

38“மார்க்சியத் தேவையை

மறுக்கவில்லை என்று

உறுட்டளவில் கூறிக்கொண்டே புரட்சி நெருப்பில் நமது சிந்தனைகளைக் சுராக்கிய வெனின் மாவோ போன்றவர்களுடன் படிப்பறையிலேயே பதுங்கிய (தன் போன்ற) சார்த்தர், அல்தூஸர் ஆகியோரை ஒரே வறியசையில் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார்.

39“குடும்பம் சயநலத்தை வளர்ப்பதாக அரிஸ்டாட்டில் கூறிய கருத்துக்களை மறு கண்டுபிடிப்புச் செய்து குடும்பத்தைச் சிதைத்தலை சிபாரிசு செய்கிறார். பெரும்பாலும் தனிமனிதர்களாக இருப்பவர்களே உண்மையில் அதிக சயநலமிகளாகவும், அதிகாரப் போக்குள்ளவர்களாகவும் இருப்பதையே நடைமுறையில் காண்கிறோம். தனி மனிதன் குடும்பமாக விரிந்த இனமாக, நாடாக, உலகமாக மாறுகிறான். புரட்சிகர இயக்கங்களில் ரஷிகள் குடும்பத்தோடு ஈடுபட்டு மனித விடுதலைக்காகப் பாடுபடுவதையும் (எடுத்துக்காட்டு ஆந்திரா, சட்டிஸ்கர், பீஹார்) குடும்பத்தையே மறுக்கும் கத்தோலிக்க மதம் போன்ற அமைப்புகள் என்றென்றும் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் ஆதரவாகச் செய்யப்படுவதையும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். ஆயினும் குடும்பம் அதிகாரத்தை மறு உற்பத்தி செய்கிறது என்ற பெயரில் புரட்சியைக் கட்டியமைப்பதையே சீர்குலைக்க முயல்கிறார்.

40“பாரம்பரியமான அறிவு என்பது கதையாடல்கள் மூலமாகவே தலைமுறை தலைமுறையாகக் கையளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று மனித வரலாற்றில் உழைப்பின் பங்கை (ஏங்கல்ஸ் இதைப்பற்றி விரிவாக எழுதியதை நினைவு கூர்க) தந்திரமாக/வஞ்சகமாக மறுக்கிறார். உழவும் தொழிலும் பாரம்பரிய அறிவில்லையா? அறிவு எந்தக் கதையாடல்களின் மூலம் கையளிக்கப்பட்டது?

இன்னொரு கூறையும் பார்க்கலாம். பெருங்கதையாடல்கள் தகர்ந்து பின்நவீனத்துவ யுகம் மலர்ந்துவிட்டதால் இவர் தன் உளறலை எங்கும் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ மையங்களை உட்பட) முழுங்கி வருவது தெரிந்ததே. அதே சமயம், ஒரே ஐரோப்பா, விரிந்த அமெரிக்கா, ஒருலகப் பார்வை என்று ஏகாதிபத்தியங்கள் தம்மை மேலும் உறுத்தியாகக் கட்டமைத்துக் கொள்வதும் தெரிந்ததே.

ஆனால் இவற்றை உருவாக்க முயல்கிற பெருங்கதையாடலாக⁴¹ சித்தரிக்கிறார். இவர் சொல்வதில் எது உண்மை? இது மேலும் கொடுமையான பெருங்கதையாடல்கள் உருவாகின்ற யுகமா இல்லை அவை தகர்கின்ற பின்நவீனத்துவ யுகமா?

(இரண்டும் இல்லை. சுரண்புவர்களை, ஏகாதிபத்தியங்களை, பெருங்கதையாடல்களை செல்லமாகக் கடிந்து கொண்டே சுரண்டப்படும் வர்க்கங்களின் பெருங்கதையாடல்களை வெறிபிடித்துக் கடித்துக் குதறும் அமார்க்சிய யுகம்)

சாதிய அமைப்பு இந்தியாவிற்கு மட்டுமே உரித்தானது என்று முட்டாள்தனமாக நம்பிக் கொண்டிருக்கும் இவர் கூறுகிறார்: ⁴²“மார்க்சிய அளவுகோல்களை வைத்து...

38. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 170

39. அரசு-குடும்பம்-பெண்ணியம்: பக். 88

40. பின்நவீனத்துவம்: பக். 38

41. பின்நவீனத்துவம்: பக். 44

42. பின்நவீனத்துவம்: பக். 67

அக்கருத்தாக்க அணுகல்முறையையே கேள்வி கேட்ப தாகக் காட்ட முயற்சிப்பதும்⁴⁶
 மார்க்சியம், லெனினியம், மாவோயிசம் என்று புரட்சித் தீயில் வரையறுக்கப்பட்ட காலகட்டங்களை அல்தூரி ஸம், கிராம்சியிசம் என்று நடைமுறை சாரா அறிவுஜீவி களின் காலகட்டங்களாக⁴⁷ கொச்சைப்படுத்த முயற்சிப்ப தும் ஆகும்.

அபத்தங்கள்

உலகெங்கும் பேச்சு வழக்குமொழியும் எழுத்து வழக்குமொழியும் ஓரளவு வேறுபட்டிருப்பது அனைவருக் கும் தெரிந்ததே. அந்த வேறுபாடு தமிழில் மிகக் குறைவு. ஆயினும் இது தமிழுக்கு மட்டுமே உள்ள குறையாகவும் தனித்தமிழ் என்பதே ஆரியம் போன்ற வழக்கொழிந்த மொழியாகவும் ஆங்கிலம் போல பொதுமொழியாக உருவாகாமற் போனதாகவும் நிறுவ முயற்சிக்கிறார் அ. மார்க்ஸ்.⁴⁸

⁴⁹ திராவிடக் கருத்தியலும் தனித்தமிழ் முயற்சிகளும் கூட ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சி என்கிறார். அது சரிதான். இந்திய மக்களை ஆரியர், திராவிடர் என்று இருபெரும் பிரிவாகப் பிரிப்பதே சூழ்ச்சி என்பதும் திராவிடர் களை மொழிவாரியாகவும் (தேசிய இனங்களாக) பின்பு பிள்ளை, நாயுடு, முதலியார் தமிழ், தாழ்த்தப்பட்டோர் தமிழ் எனவும் இவர் பிரித்துக் காட்ட முயற்சிப்பதும் ஏகாதிபத்தியத்தின் தூண்டுதலால்தான் என்பதும் இப்பொழுது வெட்ட வெளிச்சமாகிறதல்லவா?

பெண்ணிய/ கருப்பின உரிமைகள் சாதிய பிரச்சனைகள் முதலிய அனைத்தையும் அளந்துவிட முடியுமென பொதுவு டைமைப் பெருங்கதையாடல் உரிமை கொண்டாடுவதை நாம் அறிவோம்." பொருளாதாரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சுரண்டல் வடிவங்களில் ஒன்றுதான் சாதியம் என்று ஏற்கனவே மார்க்சிய அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.

அதைவிட வஞ்சகமான கூற்று, "உலகத் தொழிலாளர் களே ஒன்று படுங்கள்" என்ற கம்யூனிசத்தின் உலகப் பார்வையை பறிக்க முயற்சிப்பது.⁴³ இன்னொன்றையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும் ஒருலகப் பார்வை என்பது K j y h s p a f ; f l l j j j j j ; f U j j h f f k ; முதலாளியம் மட்டும் தான் தோன்றுகிறபோதே உலகம் தழுவியதாகத் தோன்றுகின்றது. இந்த நோக்கில் பார்த்தால் விரிந்த உலகப் பார்வை, ஒருலகப் பார்வை என்பனவெல்லாம் காட்ட, டங்கல் யுத்தத்திற்குப் பொருத்தமான கருத்தாக்கங்கள்."

எதிரியின் ஒருங்கிணைப்பிற்கு எதிராக நமக்கு சிதறுண்டு போதலைச் சிபாரிசு செய்யும் இவரது உள்நோக்கம் இப்பொழுதாவது புரிகிறதா?

தொழிலாளி வர்க்கம் மட்டும்தான் எதிர்ப்பு அரசியலை முன்னெடுப்பதாக மார்க்சோ மார்க்சியர்களோ எக்காலத் திலாவது குறிப்பிட்டுள்ளார்களா? தொழிலாளி வர்க்கம் எதிர்ப்பு அரசியலின் முன்னோடி என்றுதானே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அ. மார்க்ஸ் அதையும் திரிப்பார்.⁴⁴ உலகளா விய பொருள் அரசியல் மாற்றங்களின் விளைவாக புதிய அரசியல் எதிர்ப்பு அரசியலை முன்னெடுக்கும் சக்திகளை வெறுமனே தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற வரையறைக்குள் அடக்கிவிட

இயலாதநிலையை "பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையை மறுக்கும் முயற்சிதானே இது. பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையின்றி ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களுக்கு விடுதலை சாத்தியமில்லை என்பதும் இவருக்குத் தெரியாதா? இல்லை தெரிந்ததால்தான் இந்தத் திரிபு முயற்சியா?

இந்தத் திரிபின் இன்னொரு முகம்தான் தமிழக மார்க்சிய லெனினியக் கட்சிகளின் வரலாற்றையே இந்திய மார்க்சிய-லெனினிய வரலாறுபோல் காட்டி ஆந்திரா, பீஹார், தண்டகாரண்யா, சட்டிஸ்கர், ஜார்கண்ட் மக்கள் போராட்டங்களை மறைக்க முயற்சிப்பதும்⁴⁵

அடித்தளம் - மேல்கட்டுமானக் கோட்பாடுகளின் மலி வப்படுத்தலை மட்டுமே கேள்வி கேட்கும் சிவத்தம்பியை

பார்ப்பனிய மரபை எதிர்த்த தனித்தமிழ் இயக்கத் தையும், பாரதிதாசனையும், சம்ஸ்கிருதக் குப்பைகளை எதிர்த்த பெரியாரையும், மேலைநாட்டு நவீன உத்திகளை வெற்றிகரமாக தமிழுக்குக் கொண்டு வந்த புதுமைப் பித்தன், ஜெயகாந்தன் போன்றோரையெல்லாம் முற்றாக மறைத்துவிட்டு⁵⁰ தமிழ் நவீனமயமானதென்பது என்பது களின் பிற்பகுதியில் முளைவிட்டு தொண்ணூறுகளில் அரும்பத் தொடங்கியுள்ளது எனலாம்" என்று தமிழ் தன்னால்தான் நவீனமயமானதாகக் கூறுவார்.

ஆளும் வர்க்கத்தின் பெருங்கதையாடலுக்கு அதன் ஆதிக்க நோக்கிலான வன்முறைக்கு எதிராக உழைக் கும் வர்க்கத்தின் பாதுகாக்கும் நோக்கிலான பெருங் கதையாடலை, வன்முறையை, (பாட்டாளி வர்க்கப் புரட் சியை) முழுமுச்சாக இன்று மேடைதோறும் எதிர்த்துக் கொண்டே, தலித்துகள் மட்டும் வேறுபடுத்தலை, வேறு படுத்தினால்தான் சரிசெய்ய முடியும் என்றும் பிரச்சாரம் செய்கிறார். (தலித்துகளும் சாதிவாரியாக வீதிவாரியாகப் பிரிந்து நின்று இவரது இலட்சியக் கனவை நிறைவேற்றி வருகின்றனர்).

எல்லாப் பெருங்கதையாடல்களின் தகர் வையும் கொண்டாடும் இவரால்சூட கிறித்துவ மதத்தை விமர்சனம் செய்வதை மட்டும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்காக புதுமைப்பித்தனைச் சாதியைச் சொல்லித் திட்டித் தீர்ப்பார். கிறித்துவ மதத்தின் பின்னால் மறைந்திருந்த காலனிய நலன்களையோ இன்று மறைத்திருக்கும் ஏகாதிபத்திய நலன்களையோ இவர் விமர்சித்ததே இல்லை.

⁵¹ "எந்தக் கருத்தையும் தூக்கி எறியும் உரிமை நமக்கில்லை" என்று கூறிக் கொண்டே புரட்சிகரக் கருத்துகளையெல்லாம் தூக்கியெறிய முயற்சிக்கும் இவரது மொழிபற்றிய கருத்துக்கள் மிகவும் வேடிக்கையா னவை.⁵² சாதாரண மக்களுக்கு உலகைப் புரிய வைக்கும் எளிமையான நடையைக் கைவிட்டு தர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மறுமையைப் புதிய செய்யும் வடிவம் என்ற பெயரில் மறைபொருட்தன்மையை தங்கச் செய்வது வார்த்தைகளால் வண்ணங்களைத் தீட்டுவது (உள்

43. பின்நவீனத்துவம்: பக். 87 46. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 98 49. மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும்: பக். 107
 44. உடையபடும் புனிதங்கள்: பக். 104 47. உடையபடும் புனிதங்கள்: பக். 124 50. உடையபடும் புனிதங்கள்: பக். 65
 45. உடையபடும் புனிதங்கள்: பக். 95 48. மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும்: பக். 108 51. பின்நவீனத்துவம்: பக். 54

ளுறை, உவமம், இறைச்சி, அணி என்று நமது சங்க காலப் புலவர்கள் வடித்துச் சலித்தவைதான்) என மேட்டிமைத்தனத்தை சிபாரிசு செய்கிறார்.

⁵³ கருத்து முதல் நோக்கைப் புழக்கடை வழியாக நுழைக்கும் இவரது இன்னொரு முயற்சியோ பொருட்களுக்கு சாராம்சம் கிடையாது அவை மொழி சார்ந்தவையே என்று நிறுவும் முயற்சியாகும்.

⁵⁴ தாய்மை உட்பட எந்த வேலையையும் பெண்களுக்கென ஒதுக்கக்கூடாது என்று சொல்லும்

அபத்தத்தைவிட இது பரவாயில்லைதான். தாய்மையை எப்படி ஆண்களுக்கு ஒதுக்க முடியும். ஒருவேளை பிள்ளை பெறுதல் தாய்மை என்ற சொல்லில் அடங்கவில்லை என்று நினைக்கிறாரா? ⁵⁵ இல்லாமிய அடிப்படைவாதத்திலே முற்போக்கைக் காண்பதும் ⁵⁶ அல்லோபதி மருத்துவமுறை சுற்றுப்புறச் சூழல், நோயாளியின் தன்மை, நோயின் அடிப்படைக் காரணம் எதையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் மருந்து தருகிறது என்பதும் வித்தியாசமாக ஏதாவது எழுதித் தள்ளவேண்டும் என்ற ஆர்வக்கோளாறின் காரணமாக இருக்கலாம் பரவாயில்லை. மனிதர்களின் சிதறலை சிபாரிசு செய்யும் இவரே சிதறலுக்கு வழிவகுக்கும் கம்ப்யூட்டர்களை தூக்கி எறியலாம் என்கிறார்.⁵⁷

சமூக அரசியல் நடைமுறைகளையும் இயற்பியற் சமன்பாடுகளைப்போல் ஆய்வு செய்ய முயற்சித்து இவர்களும் சமன்பாடுகளைக் காண்போம்.

பெரும்பாலும் தொகுத்துக் கூறியே பக்கங்களை நிரப்பிவிடும் இவர் எப்போதாவது சுயமாக எழுதுவதும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனைக் கருவூத்தை கீழே காண்போம்:

⁵⁸ இன்று நடைபெறும் போராட்டத்தில் நகர்ப்புற மக்களும் தொழிலாளரும் மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக பங்கு பெறுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் இன்றும்-அதாவது கம்ப்யூன்கள் அழிக்கப்பட்ட பின்பும் - விவசாயிகளின் ஆதரவு இன்றைய ஆட்சிக்கு இருப்பதாகப் பொருளா?

நாம் இப்படிக்கேட்கலாமா? கத்தோலிக்க கிறித்தவ மையத்தில் அ. மார்க்ஸ் நடத்திய கூட்டத்திற்கு ஐம்பது பேர்தான் வந்தனராம். அப்படியானால் மீதி எட்டுக்கோடி தமிழர்களும் பின்நவீனத்துவ எதிர்ப்பாளர் என்று பொருளா?

அப்படியெல்லாமில்லை - அ.மார்க்சியத்தை எல்லோராலும் எளிதில் புரிந்துகொண்டுவிட முடியாது என்று அ. மார்க்ஸ் வாரவழிபாட்டு மன்றத்தினர் சிலர் கூறுவது காதில் விடுகிறது. உண்மைதான் இதைக் கவனியுங்கள்: ⁵⁹ ஒரு பிரதியை மதிப்பிட அதன் ஆசிரியனுக்கு கருத்து அல்லது செயல்பாட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டுவிட முடியாது. ⁶⁰ ஆசிரியனைப் போலவே கடவுள், வரலாறு, பகுத்தறிவு போன்ற எல்லா அடித்தளங்களும் முக்கியத்துவமிழந்து போகின்றன" இதில் முதல் சொற்றொடருக்கும் இரண்டாவது சொற்றொடருக்கும் என்ன தொடர்பு, எவ்வாறு முன்னது பின்னதை நியாயப்படுத்துகிறது என்று புரியவில்லைதான்.

அதுதான் போகட்டும். அதே புத்தகத்தில் 42, 43ம் பக்கங்களைக் கவனியுங்கள். இது பின்நவீனத்துவ யுகம் என்று நிறுவ மிக நீண்ட பட்டியலைத் தருகிறார். எடுத்துக் காட்டாக பயன்முறைத் தமிழ், பயன்முறை அறிவியல், இதழியல், ஆப்டெக், நிக்நெட் போன்ற கம்ப்யூட்டர் பயிற்சி நிறுவனங்களின் செல்வாக்கு திருக்குறள் சங்க இலக்கியங்கள் கணிப்பொறித் தகடுகளாகவும் பதிவு செய்யப்படல், கம்ப்யூட்டர், கால்குலேட்டர் ஆகியவற்றின் உபயோகம் மற்றும் கர்நாடக இசை குறுந்தகட்டில் பதிவாடல் போன்றவை.

எல்லாம் சரி, இவையெல்லாம் நவீனத்துவத்திற்குள்

52. பி. ந. : பக். 71; 53. மா. பெ. : பக். 85; 54. நி. பி. 7: பக். 41; 55. நி. பி. 7: பக். 76; 56. நி. பி. 7: பக். 65; 57. மா. பெ. : பக். 54; 58. மா. பெ. : பக். 95; 59. பி. ந. : பக். 26; 60. பழமலை புற்றிய ஆசனவாய் ஆய்வுமட்டும் வீதிவிலக்கு போலும்; 61. பி. ந. : பக். 53; 62. பி. ந. : பக். 85; 63. நல்ல வேளை நிறு உலகம் அல்ல; 64. ...நிறம், உயரம், மணம், குணம் இவற்றையெல்லாம் ஏனோ விட்டு விட்டார்; 65. பி. ந. : பக். 90

**மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும் (1991)
அ. மார்க்ஸ்**

வெளியீடு:

பொன்னி புத்தக மையம்
25 அருணாசலபுரம் பிரதான சாலை
அடையாறு, சென்னை 20
இந்தியா

பகுத்தறிவின் அறிவியல் வளர்ச்சியின் சாதனைகள் தானே. இதில் பின்நவீனத்துவத்தின் பங்கென்ன என்பது இதுவரை எனக்கும் விளங்கவில்லை, எவரும் விளக்கவும் இல்லை.

⁶¹ "அடிமை என்கிற அடையாளமானாலும் சரி ஆண்டான் என்கின்ற அடையாளமானாலும் சரி அது கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும். பகுத்தறிவின் அறிதல் நடவடிக்கை இவ்வகையில் ஒரு சரியான அரசியல் நடவடிக்கை இல்லை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது." "எதையும் கேள்வி கேட்பதுதானே பகுத்தறிவு? மேலும் இலட்சக்கணக்கில் கிட்டலர் யூதர்களைக் கொன்றதும் ஆறில் ஒரு பங்கு மக்கள் தீண்டாமையைக் கொள்கைப்படுவதும் குவைத்தை ஈரான் ஆக்கிரமித்ததும் ஈராக்கின்மீது அமெரிக்க ஏவுகணைகளை வீசியதும் எல்லாமே பகுத்தறிவின் துணையோடு நீதியாக்கப்படும்."

இவையெல்லாம் வெளியீட்டின் மூலமாக அல்லவா நீதியாக்கப்படுகின்றன. மாறாக அவற்றை அம்பலப்படுத்துவது மக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்துவது தானே பகுத்தறிவு!

கத்தோலிக்க சார்பு தத்துவவியலாளரான வில்ஓராண்ட் அறிவியலை மறுப்பதற்கு அது ஒவ்வொரு நாளும் மாறி வருவதை (வளர்ந்து வருவதை) காரணம் காட்டுவார். அந்தோனி மார்க்சும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல என்பதை அதே புத்தகத்தின் 53-54ம் பக்கங்களில் காணலாம்.

மற்றவர்கள் தத்துவம் பேசட்டும் தனது பின்நவீனத்துவத்திற்காவது முரண்பாடு இல்லாமல் எழுதுகிறாரோ என்றால் அதுவும் இல்லை. கோட்பாடுகளை எல்லாம் பெருங்கதையாடல்களாக ஒதுக்கித் தள்ளும் இவர்தான் கோட்பாட்டுருவாக்கங்களைக் கட்டமைக்கப் போவதாக கதைவிடுகிறார். ⁶² (நல்லவேளை உரை விட்டதோடு நிறுத்திக் கொண்டார்.)

"ஒட்டுமொத்த முழுமைக்கான பொதுவீதிகள் உண்டு என்கிற கருத்து போஸ்ட் மாடர்னிச உலகில் தகர்த்து நொறுக்கப்பட்டு விட்டது." ⁶³ ஏனென்றால் புறவய எதார்த்தம் உள்ளார்ந்த இயல்பு என்றெல்லாம் கிடையாது. மேலும் மக்களுக்குள் வர்க்கம், சாதி, பால், இனம், மொழி, நாடு, பதவி.... என்றே பல தன்னிலைகள் இயங்குகின்றன. ⁶⁴

⁶⁵ தாழ்ந்த வகுப்பாருக்கு பல அனுசூலங்கள் ஏற்படும் என்பதால் தேச ஒற்றுமை குலைந்தாலும் பரவாயில்லை (அதாவது காலனீயச் சுரண்டல் நவீனத்துவம் பரவாயில்லை) என்று அன்று தலித்தாயம் புரிந்து கொண்டதாகப் பெருமைப்படும் இவரையும் உழைக்கும் மக்களின் நலனுக்காக நிலச் சீர்திருத்தத்தை அமுல்படுத்தி தனது இனமான நம்பூதிரி இனத்தையே அழித்த நம்பூதிரி பாட்டுடன் ஒப்பிட்டால் என்ன என்று தோன்றுகிறது. அந்த சாதியத் தரகர்களைவிட திரிபுவாத கம்ப்யூனிஸ்டுகள் கூட எத்தனையோமேல் என்று தோன்றுகிறது.

மார்க்சியத்தின் பெயரால் நூலின் பக்கம் 176இல் "ஒழுக்குமுறைகளுக்கெதிராகவும் வாழ்க்கையின் வந்தியாவசியங்களுக்காகவும் வழிவகுக்கக் கொண்டுள்ள பெரும்பாலான மக்களின் நலன் களை முன்னெடுத்துச் செல்பவர்கள் இப்படி எதிர்மறை போதனை செய்கக் கொண்டிருக்க முடியாது. இருப்பினும் அடிப்படையே பிரச்சு

அரசு - குடும்பம் - பெண்ணியம்

னையானவர்கள் என்பன செய்யவேண்டும்” என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும் என்று வீரமாகத் தொடங்கி சுமார் பத்துப் பக்கங்கள் ஆய்வுரைகளாக எழுதித்தள்ளி இறுதியில் பக்கம் 189-196இல் “எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது வன்முறை, அறம் ஆகியவை குறித்து மார்க்சிய நோக்கில் நாம் இன்று பின்பற்றத்தக்க ஒரு விதியை உருவாக்கலாமெனில் எந்தப் பொதுவிதியும் இவை குறித்து உருவாக்க

முடியாது என்பதே அவ்விதியாக இருக்க முடியும்” என்று அசடு வழியும் சிறப்பை எங்காவது பார்க்கமுடியுமா?

வேறெங்கும் காணமுடியாதுதான். ஆனால் அமர்க்சியத்தில் திரும்பத் திரும்பக் காணலாம்.

இதே புத்தகத்தின் 178ம் பக்கத்தில் “புரட்சிகரமான சூழலில் தன்மீது வன்முறையைப் பிரயோகித்துக் கொண்டிருந்த/ கொண்டிருக்கும் வர்க்க எதிரியை அழித்தொழிப்பதென்பது தனிமனித ஒழுக்கம் சார்ந்த பிரச்சனையாகவோ வெறும் உயிர்க்கொலை தொடர்பான அகிம்சைப் பிரச்சனையாகவோ இருக்க முடியாது. இது ஒரு சமூக அரசியல் பிரச்சனை. தன்னைப் போல பிறரையும் நேசி, கொலை செய்யாதே போன்ற எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா மக்களுக்கும் பொருத்தமான அறவுரைகளை மனிதநேயமற்ற சமூக எதிரிகளே எதிர்வன்முறைக் கெதிராகச் சொல்லமுடியும்” என்ற வீரமுடிக்கங்களையும் “பொது எதிரிக்கு எதிராக ஒன்றுபடுவதையும் நாங்கள் மறுக்கவில்லை. எங்களின் நடைமுறையும் அப்படி இல்லை. அந்த ஒற்றுமை யாரொருவரும் மற்றவரின்மீது வன்முறையைத் திணிக்காத ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே நாங்கள் சொல்வது என்ற (பி.ந. பக் 7) முன்கவலுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். மனித நேயமற்ற சமூக எதிரிகள் யாரென்று இப்போது தெரிகிறதா?

202ம் பக்கத்தில்,

“சனநாயகம், தேசியம் போன்ற உணர்வுகள், வடிவங்கள், இயக்கங்கள் ஆகியவற்றை முதலாளியத்தின் மேற்கட்டுமான மனப் பாங்கை நாம் மறுக்கிறோம். முதலாளியக் கொள்கையுடன் மட்டுமல்ல, இவற்றைப் பொதுவுடைமைச் சொல்லாடலுடனும் இணைக்க முடியும், இணைக்க வேண்டும்” என ஒரு மாபெரும் ஆலோசனையை முன்வைக்கிறார். இது வரலாற்றுத் திரித்தல் இல்லையா? அவ்வாறு இணைந்து நீண்டகாலம் ஆகிவிட்டதே.

சனநாயகத்தை புரட்சியுடன் இணைத்து மாவோவின் ‘புதிய ஐனநாயகப் புரட்சி’ என்ற சொல்லாடலை மறைக்கப் பார்க்கிறாரா? இல்லை, தேசியஇன விடுதலையை பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சியின் லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோர் வெற்றிகரமாகக் கோட்பாட்டுருவாக்கம் செய்ததையும் கூட மறந்துவிட முயற்சிக்கிறாரா?

வானவில் கூட்டணியின் வண்ணங்கள்

மார்க்சியத்தை இட்டு நிரப்புபவர்களாக முன்வைக்கப்படும் கூபுக்கோவை எடுத்துக்கொள்வோம்.

“கிறித்தவமதம் மட்டுமே தன்னை தேவாலயமாக ஒழுங்கமைத்துக்கொண்டது. சில மனிதர்களை மட்டும்

அவர்களது மதம் சார்ந்த தகுதி காரணமாக பிறருக்கு சமய குருக்களாக இருக்கமுடியும் என்பதை கொள்கையளவில் உறுதிப்படுத்தியது.” என்றெல்லாம் இந்து, புத்த, ஜைன மதங்களில் மடங்களையும் மடாதிபதிகளையும் பற்றி அறியாமல் உளறும் இவர்⁶⁶ பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரமான ஸ்டாலினிசத்தையும் ஏகாதிபத்திய சர்வாதிகாரமான பாசிசத்தையும் சமமாக (நோய்க்களாகப்) பார்க்கும் இவரது மையமான வாதம்⁶⁷ “இந்தப் போராட்டங்களின் மையமான குறிக்கோள் அதிகார நிறுவனங்களையோ அதிகாரக் குழுக்களையோ அதிகாரம் உடைய மேட்டிமை வர்க்கத்தையோ தாக்குவது அல்ல மாறாக அதிகாரத்தின் கபடத்தை அதன் அடாவடித் தனத்தைத் தாக்குவதாகும்.”

வேண்டுமளவு ஆசைதீர்த்த தாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று ஆளும் வர்க்கங்கள் அனுமதி கொடுப்பது மட்டுமல்ல அவ்வாறு ஆயுதப் போராட்டத்தில் இருந்து மக்கள் எதிர்ப்பைத் திசை திருப்புபவர்களுக்கு அரசுக் கட்டிடங்களில் இலவசமாக இடம்சூட்டக் கொடுக்கிறது மறைமுகமாக. ஆட்டோனாம்களுக்கு என்னென்ன வெல்லாம் தருகின்றனவோ நம்மால் ஊகிக்கத்தான் முடியும்.

இவரது அமர்க்சியத்தின் நோக்கம் என்னவென்று அவரே சொல்லக் கேட்போம்.

⁶⁸ பிரச்சனைகளின் உச்சத்தில் இன்றைய இந்தியச் சமூகம் தட்டுத்தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் புரட்சிகர எழுச்சிகளைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக சமூகச் சூழலில் ஒரு மர்மப்பண்பை ஏற்றி சமூக உணர்வில் ஒரு தெய்வீகத் தன்மையை (mythologisation of social consciousness) ஏற்றுவது ஆளும் வர்க்கத்திற்கு அவசியமாக இருக்கிறது. மாயையான கிழ்ச்சியையும் அடையாளத்தையும் அனுபவத்தையும் அளிப்பதன்மூலம் இருக்கின்ற சூழலை மறக்க வைக்க முடிகிறது. பகுத்தறிவை மறக்கடிப்பதற்கும் மனித உளவியலைத் திருத்திக் கொள்வதற்கும் மேல்நிலையாக்கம் (sanskritisation) போன்ற சமூக அசைவியக்கங்களுக்கு வாய்ப்பளிப்பதன்மூலம் புரட்சிகர எழுச்சிகளைத் தணிப்பதற்கும் இத்தகைய மதம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளை ஆளும் வர்க்கம் புத்துயிர்ப்பித்து ஊக்குவிக்கின்றது.”

ஆனால் மதம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் பெரும் பாலும் பாமர மக்களுக்கே சரியானதாக இருக்கும். இதே குறிக்கோளை அறிவுஜீவிகளிடம் நிறைவேற்ற மேலும் நுட்பமான வாசகங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவைதான். மேலை மார்க்சியப் பாரம்பரியத்தைத் தூசிதட்டி தமிழகத்தில் நுழைக்கும் அமர்க்சியம்.

மார்க்சியத்தை செம்மைப்படுத்திச் சீர்செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டே தனது மார்க்சிய எதிர்ப்பு வேலையை மெல்லத் தொடங்குகிறார். சுற்றுச்சூழல், பெண்ணியம் ஆகியவற்றை இட்டு நிரப்பி சனநாயகத் தன்மையுடைய ஒரு கட்சியைக் கட்டப்போவதாக அறிவிக்கின்றார்.⁶⁹ (அது புரட்சிகரக் கட்சி என்று மற்றவர்கள் கற்பனை செய்து கொண்டதற்கு அவர்கள் பொறுப்புல்ல.)

1990களில் பின்நவீனத்துவம் வெளிவருகிறது. தலித்தியமும் பின்நவீனத்துவமும் ஒன்றிணைக்கப்படுகிறது. புரட்சி, வன்முறை, தூலமான தேசியச் சூழல்கள் எல்லாம் தூக்கி எறியப்படுகின்றன. இளைஞர்களைக் களவு காண அழைக்கிறார் (பக். 57) ஆழத்தைக் காட்டி எதார்த்தத்தைக் கையகப்படுத்தும் வெட்டி முயற்சியைக் கைவிட்டு சூழலை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளச் சொல்கிறார். தர்க்கத்துக்குப் பதில் அதர்க்கம் பகுத்தறிவுக்குப் பதில் அழகியல் அறிவிற்குப் பதில் பாலியல் வக்கிரங்கள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. (பக் 30-31)

66. நிறப்பிரிகை 4: பக். 83

67. நிறப்பிரிகை 4: பக். 85

68. பண்பாடும் புரட்சியும்: பக். 40

69. நிறப்பிரிகை 1: பக். 3

70. பின்நவீனத்துவம்: பக். 87

70" ஒருமை என்பதற்குப் பதிலாக பன்மை, விரிந்த உலகம் என்பதற்குப் பதிலாக எண்ணற்ற தனி உலகங்கள் சமத்துவம், தூய்மை என்பதற்குப் பதிலாக கலப்பு, ஒற்றைத் திட்டம் என்பதற்குப் பதிலாக பெண்கள், கருப்பர்கள், தலித்துகள், குழலியலாளர்கள், அகதிகள், ஓடுக்கப்பட்டவர்கள், வேலையற்றவர்கள், (கடைசியாக) பாட்டாளிகள், விவசாயிகள்" அடங்கிய வானவில் கூட்டணிக்குப் பரிந்துரை.

புலம்பெயர் தமிழர்களின் ஆதரவில் ஐரோப்பியப் பயணம் மேற்கொண்டு ஆட்டோநாம்களைக் கண்டு அதிசயித்துத் திரும்புகிறார். 1997இல் வெள்ளைத் திமிர் வெளிவருகிறது. பாசிசத்திற்கு எதிரான வானவில் கூட்டணியில் ஓரினப் புணர்ச்சியாளர்களும், கம்யூன் வாழ்க்கை வாழ்பவர்களும் அடங்கிய ஆட்டோநாம்கள் இணைக்கப்படுகின்றனர். ஏனென்றால் பாசிசத்திற்கு

எதிரான உறுதி இவர்களிடம்தான் காணப்படுகின்றதாம்.

அதே ஆண்டில் வெளிவந்த உடைபடும் புனிதங்களில் பாக்தினை மேற்கோள் காட்டி சதை வாழ்வையும் சிற்றின்பத்தையும் இடுப்புக்குக் கீழ்ப்பட்ட உறுப்புகளைப் பேசுதலையும் சிபாரிசு செய்கிறார்.

ஆம், இறுதியாக அ. மார்க்ஸ் ஆச்சார்யா ரஜனீஷ் மார்க்சாகி விட்டார்.

ஆனால், இதுவே இவரது இறுதி வேடமல்ல. மக்களின் எதிரிகள் தங்களின் பழைய வேடங்கள் கலைந்து போகும்போது புதிய புதிய வேடங்களைக் கண்டுபிடித்துப் போட்டாக வேண்டும். இல்லையென்றால் இவர்களது புரவலர்கள் இவர்களைக் கழற்றிவிட்டு விடுவார்கள்.

எனவே அமார்க்சியம் இன்று பல புதிய அவதாரங்களை எடுக்கும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

என்னைப்பற்றியும்
உன்னைப்பற்றியும்
சொல்வதற்கு இனியேதுமில்லை

காலங்கடத்திப் போட்ட
தலைமுறையொன்றின் பிறள்வில்
சரிந்து கிடக்கிற
எம் வாழ்வின்மீது
ஒரு பனிக்காலத்தின் குளிர்மை
வசந்தகாலம் முழுவதும்
சிறகடித்தொதுங்கும்
வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் நிறக் குவியல்
மழைக்காலத்தின் செழுமை
இனி எதுவும் வேண்டாம்

வாழ்வின் அலைச்சலில்
எதையெதையோ பொய்யாக்கி
இனியும் யாரிடம் சொல்லப் போகின்றோம்

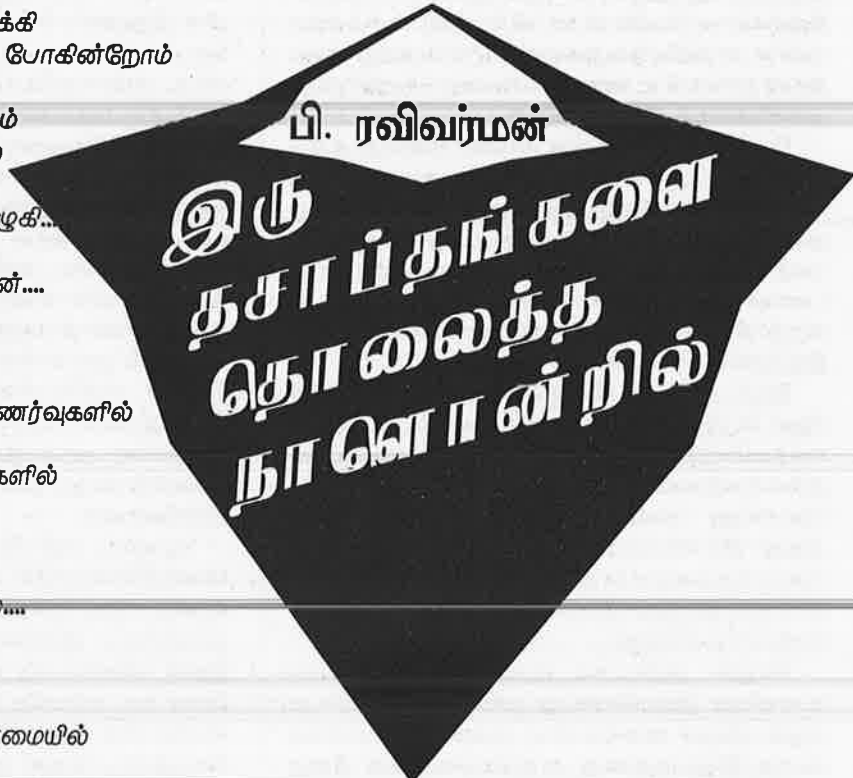
கேட்பதற்கும் சொல்வதற்கும்
யாருமேயற்ற நாளொன்றில்
நானும் நீயும்
நினைவுகளாய் கரைந்தொழுதி...
உன்னொத்த நண்பர்களை
இனியெங்கு தேடிப்போவேன்....

வாழ்வின் கரைசல்களில்
எல்லாம் வந்து போகிறது
அசைவற்றுப் போகின்ற உணர்வுகளில்
உள்மனம் எதையோ
வேண்டிக் கிடக்கிற கணங்களில்
நினைவுகளாய் மீண்டும்
ஏன் வந்து போகின்றாய்

எதற்காக வெளிக்கிட்டோம்....
இரு தசாப்தங்களை
தொலைத்த நாளொன்றில்
இன்றும் வெறுமையாய்
தோற்றுப்போனதென்ற பிரமையில்
நான்.... நீயெப்படியோ....?

நானும் நீயும்
நாமெல்லோரும்
காலம் கடத்திய
அந்த நாட்களும்
என்னில் அழிந்து போவதாய்
உணரும் போதெல்லாம்
வெடித்துச் சிதறுகிறது
மனப் பெருவெளி....

போர்க்காலத்தின் நெரிசலும்
வரண்டுபோன இந்த வாழ்வும்
சிதைந்துபோன கனவுகளும்
இப்போதெல்லாம்
சுகமெனத் தெரிகிறது என்னில்.

பெண்நிலைவாத அணுகுமுறைகளின் பின்னணியின்மீது....

லக்ஷ்மி

பல நூற்றாண்டுகள் காலமாக சமூகத்தில் நிலவி வரும் ஆணாதிக்க செயற்பாடுகள், அவை ஒவ்வொருவரிடத்தும் ஏற்படுத்திய உளவியல் தாக்கங்கள் என்பவற்றினால் அவைகளில் ஊறிப்போன சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாகவே ஆண்களும் பெண்களும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் பெண்நிலைவாத போராட்டமானது புதிய போராட்ட வடிவங்களை எடுப்பதுடன் அவற்றின்மீதான தீவிரமான, துல்லியமான ஆய்வுகள் என்றும்போல் இன்றும் அத்தியாவசியமாகின்றன.

பெண்விடுதலைப் போராட்டமானது அதனுடைய செயற்பாடுகளின் பல படிநிலைகளைக் கடந்து கொண்டு போகும் போக்கில், முன்னெச்சரிக்கைகள் இல்லாத சேர்க்கைகளும் செயற்பாடுகளும் பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடுகளிற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ, விரும்பியோ விரும்பாமலோ இடையூறாக இருக்கும் ஆபத்தும், மீண்டும் ஆணாதிக்கத்தின் இறுக்கமான பிடியில் கட்டிப் போட்டுவிடக் கூடியதற்குமான சாத்தியக்கூறுகளும் இருக்கின்றது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து கொண்டு செயற்படுவது முக்கியமாகத் தோன்றுகிறது.

பெண்நிலைவாதத்தின் காவலர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்ளும் ஆண்கள், அவர்களையும் அறியாமலேயே நீண்ட காலப் பெண் ஒருக்கு முறைப் பாரம்பரியத்தின் 'இருட்டறைப் பிரதிநிதி'களாகவே இருந்து விடுகிறார்கள். எனவே துரதிர்ஷ்டவசமாக பெண்நிலை நோக்கிலான போராட்டத்தைத் தடைசெய்யும் காரணிகளாகவும் இவர்கள் இருந்துவிடுகிறார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளின்மீதும் பெண்நிலை நோக்கிலான விழிப்புணர்வுடன், எதையும் சந்தேகிப்பது - அதனுள் இருக்கும் ஆணாதிக்கக்கூறுகளின் சூட்சும வடிவங்களைக் கண்டு கொள்வது - தவிர்க்க முடியாததாகத் தோன்றுகிறது. இல்லையேல், பெண் நிபந்தனைகளின் பின்வாங்கல்களைத் தீர்மானித்து விடுபவர்களாக இவர்கள் இருந்து விடுவார்களோ என்ற அச்சமும் மேலோங்குகின்றது.

மேலும், குறிப்பாக பெண்ணின் உயிரியல்-உளவியல் இருப்பென்பது ஒவ்வொரு ஆண்டத்திலும் வெறும் ஊகங்களாக அன்றி உள் வாங்கல்களாக இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இங்கு

குனியமாகவே இருக்கின்றது. எனவே ஆண்சார்ந்த பெண்நிலை நோக்குகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதென்பது அதற்குரிய விளைவைத் தராது. மாறாக, குழப்பம் விளைவித்துக் கூறு போட்டு விடும் ஆபத்தும் இருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் அவளது தெரிவுக்கு அப்பாற்பட்டு ஆணாதிக்க செயற்பாடுகளை எதிர்கொள்கிறாள்.

சகல வழிகளிலும் ஆணாதிக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுக்கிறாள் அல்லது ஆணாதிக்கத்தின் பிடியில் இருக்கிறாள் என்பதனால் அனைத்துப் பெண்களுமே பெண்நிலைவாதிகள் தான். ஆயினும், அவர்களது போராட்டமானது தற்பாதுகாப்பானது; அவதானமானது; அந்தரங்கமானது; ஆக மொத்தத்தில் அது அடிமைப்படுத்தும் ஆணாதிக்கத்திற்கு சார்பானது.

தனித்தோ சிறு குழுக்களாகவோ குடும்ப அமைப்பை (அதாவது சமூகத்தில் தனது நிலையின் இருப்பை) பேணிக்கொண்டே ஆணாதிக்கச் செயற்பாடுகளை எதிர்க்கிறார்கள். அதாவது மகளாக, சகோதரியாக, மனைவியாக, தாயாக, மாமியாக, நருமகளாக இப்படி இப்படியாக.... இந்த இருப்புகளின் வடிவங்கள் ஆணாதிக்க கட்டமைப்புகளின்மீது உருவாக்கப்பட்டன அல்லது இந்த வடிவங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது இந்தக் கட்டமைப்புத்தான் என்பதை இவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை. தன்னை ஒரு மனித உயிரி என்ற அடிப்படையில் வைத்துப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளாமல் தங்களையே இருப்புகளைப் பேணிக் கொண்டு தங்களின்மீதான ஒருக்குமுறைகளை மௌன எதிர்ப்பினால் (இவர்கள் உரத்துப் பேசுவதில்லை) எதிர்கொள்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு பகுதியினர் அந்த இருப்புநிலையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வாழும் தங்கள்மீது கழிவிரக்கம் வேண்டி நிற்கிறார்கள்.

ஆனால், கழிவிரக்கத்தை வேண்டி நிற்பதே பெண்நிலைவாதம் என்று காண்பதே முழுமையானது என்ற தோற்றத்தை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியை இவர்களிடம் கண்டு கொள்ளலாம். இதன் வெளிப்பாடு எப்படி அமைகிறதென்றால், பெண்கள் என்பதே பெண்நிலைவாதிகளாகவும் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடாகவும் கருதப்படும் ஒரு நிலைக்கு

இட்டுச் செல்கின்றது.

பின்னிரவில் கண்ணயரப் போகும்போதே அடுத்த நாள் தனக்காகக் காத்துக்கிடக்கும் வேலைகளை நினைத்துக் கனவிலும் அதை எண்ணி, விடிந்ததும் விடியாததுமாக எழுந்து தேநீர் தயாரித்துக் கொடுத்து, காலை உணவு செய்து மதியத்திற்கும் கட்டி வைத்து, குளிப்பதற்குச் சகல ஏற்பாடுகளும் செய்து, உடுப்பை மினுக்கிக் கொடுத்து அல்லது ஏற்கனவே (அவளால்) மினுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த உடுப்பை எடுத்துக் கொடுத்து, சப்பாத்தைத் துடைத்தெடுத்து வைத்து அல்லது (அவளால்) துடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சப்பாத்தை எடுத்துக் கொடுத்து அதோடு சொக்கலையும் கொடுத்து, உடுப்பு ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்று கவனித்து, பின் உடுப்புகளைத் தோய்த்து, வீட்டைத் திருப்பித் திருப்பித் துப்பரவாக்கி, வீட்டுக்குத் தேவையான சரக்குகள் எல்லாம் வாங்கி, ஏனைய வீட்டுத் தேவைகளையும் பார்த்து பின் இரவுணவுத் தயாரிப்பு, அதற்குப்பின் அவருக்கான காத்திருப்பு, வந்தவுடன் மீண்டும் குளிப்பதற்கு உதவி செய்து, குளித்து மீண்டதும் இரவுச் சாப்பாட்டை பக்குவமாய்ப் பரிமாறி (ஏதும் மசீர் கொட்டிண்டிருக்குமோ என்று கண்ணை அகல விரித்துத் தேடி) படுக்க வைக்கும் ஒரு பெண் சந்தோஷமாக இருக்கக்கூடும். (அவளும் வெளியில் சென்று தொழில் புரிபவளாக இருந்தபோதிலும் கூட).

ஆனால், இதற்குள் சூட்சுமமாகத் திணிக்கப் பட்டிருக்கும் ஆணாதிக்கத்தை இவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை. ஒருவேளை கண்டுகொண்டாலும் கூட அதுபற்றி அக்கறை கொள்வதில்லை. அக்கறை கொள்வதில்லை என்று சொல்வதிலும் பார்க்க அவர்களுக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை என்று கொள்ளலாம். இதனை எதிர்த்துப் போராட அல்லது இந்தத் திணிப்பில் இருந்து விடுபட இவர்கள் தனித்தோ/ சேர்ந்தோ போராடுவதில்லை. இப்படி இருந்த போதிலும் தம்முடைய இத்தனை சேவைகளுக்கும் மேலால் வசவுகளும் திட்டிகளும் உடல்ரீதியான வன்முறைகளும் எல்லை(?) மீறிப் போகும்போதுதான் ஒரு பெண் தன் இருப்பு ஆட்டம் காணுதலைப்பற்றி அல்லது அந்த நிலையை மாற்ற நினைப்பது குறித்து சிறிதளவாவது பிரக்ஞை கொள்ளுகிறாள்.

இவர்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் அல்லது ஒருமித்து எல்லாவற்றிலும் செயற்படுகிறார்கள் என்பதனை வைத்துக் கொண்டு இந்த இருவருக்கிடையிலான உறவுகள் பெண்ணோடுக்கு முறையற்ற உறவுகள் என்று கருதிவிடமுடியாது. ஏனெனில், இந்த உறவுநிலைகளும் சமரசங்களும் ஆணாதிக்கநிலையில் நின்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு உறவுநிலையை அந்த அதிகாரம் குலை யாமல் எப்படிப் பாதுகாப்பது என்பதில்தான் அடங்கியுள்ளது. எனவே இதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டிய தேவை எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இப்பெண்கள் தங்களை ஒரு பாதுகாப்பான

நிலையில் வைத்துக்கொண்டு ஏனையவர்களை விடுதலைக்காகப் போராடவேண்டும் என்று குரல் கொடுப்பார்கள். சமூகத்தில் தங்களது அந்தஸ்தும் அதைப் பேணிக் கொள்வதும் இவர்களுடைய இருத்தலில் முதன்மை பெறுவதால் இவர்களது செயற்பாடானது ஆணாதிக்க சமூகத்தின் விருப்புக்கு ஏற்ப மட்டுப்படுத்தல் நிகழ்தலால், ஆண் சிந்தனைகளோடு கரைந்து போகவும் அதனால் கலைந்து போகவுமே கூடும். இவர்களது செயற்பாடானது, ஏற்கனவே இருக்கும் ஆணாதிக்க சமூகத்தோடு ஒரு சமூகமான ஒப்பந்தம் (சமரசங்களுடன் கூடிய) செய்து கொள்வதே.

உண்மையில் பெண்நிலைவாதம் - பெண்நிலைவாதி என்பது பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடுகளை ஒட்டியே இருக்கிறது.

இவர்களது செயற்பாடானது:

தன்முனைப்பானது.

தீவிரமானது.

பகிரங்கமானது.

ஆணாதிக்கத்தின் அதிகாரம் கொண்ட சகல செயல்கள்மீதும் இடையறாத கண்காணிப்புக் கொண்டது.

அமைப்பாக ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தை முதன்மைப்படுத்தும். தனிநபர் அதிகாரத்துக்கோ அல்லது அடையாளத்துக்கோ முன்னுரிமை கொடுக்காது போராட்டத்தில் தங்களை இணைத்துக் கொள்ளும்.

இச் சமூகம் தருகிற சமூக அந்தஸ்து என்பதை சகல தளங்களிலும் எதிர்த்து இயங்குவார்கள். தம்மைச்சுற்றி உறவு கொள்ளும் தந்தை, மகன், மாமன், மருமகன், சகோதரன், கணவன், காதலன், நண்பன் என்று தொடரும் இந்த ஆண்கள், அதைத்தவிர தொழில்சார் தொடர்புகளினால் உறவு ஏற்படும் ஆண்கள், சமூகச் செயற்பாடுகளின் பங்கேற்பில் உறவு ஏற்படும் ஆண்கள் இப்படியாக சகல ஆண்களினதும் ஆதிக்க சிந்தனைகளை அல்லது அதிகார வெளிப்பாடுகளை துல்லியமாக இனம் கண்டுகொள்ள முனையும் தன்மை கொண்டது.

சகல ஆண்களின் செயற்பாடுகளையும் சந்தேகம் கொண்டதான் அணுகும்.

பெண்நிலைவாத செயற்பாடுகளில் உணர்வு பூர்வமாக ஆதரவு காட்ட முனையும் ஆண்களிடம் கூட அவர்களிடம் அரிதாக காணக்கூடிய அடித்துளி அடக்குமுறை உணர்வையும் வேரோடு பிடுங்கி எறியும்வரை எச்சரிக்கையுடன் இருக்கும். இதன்மூலமாக, ஆணாதிக்க சிந்தனைகளில் கட்டுப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியையும் அதற்குள் இருந்து வெளியே கொண்டு வர முயற்சிக்கும்.

சகல பெண்ணோடுக்குமுறைச் சமூக ஒப்பந்தங்களையும் துல்லியமாக ஆய்வு செய்யும்.

ஆணாதிக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒவ்வொரு கூறுகளின்மீதும் எச்சரிக்கையுடன் அவதானம் கொள்ளும்.

உளவியல்ரீதியாகவோ பழக்கதோஷத்தி

னாலோசூட இப்பிரதிநிதிகள் விளிக்கும் விடயங்களில் மிகவும் விழிப்பாக இருக்கும்.

தெளிவாகக் கூறுவதானால், ஆணாதிக்க முனைப்பின் முதற்படி, அதற்குத் தேவையான சொல்லாடல்களை தயார்ப்படுத்துவதும், அவற்றை அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் அப்பாவித்தனமாகத் திணித்து, தன்னை உயர்வாகக் காட்டி, பெண்மீதான நுணுக்கமான உளவியல் மாற்றங்களை தன் வசதிக்கேற்ப உருவாக்குவதுமாகும்.

ஆகவே, ஆணாதிக்கத்தின் சொல்லாடல்களின்மீதான தீவிரமான கண்காணிப்பு பெண்நிலைவாதிகளின் போராட்ட ஆரம்பப் படிகளில் ஒன்றாக அமையவேண்டும்.

உபயோகிக்கும் சொற்களுக்கும், அவற்றின்மீது ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் உளவியல் கூறுகளுக்கும் இடையில் இடைவெளியை உருவாக்கி தம்மைச் சமாதானம் செய்ய எண்ணுபவர்கள் பெண்நிலைவாத நோக்கில் செயற்படுபவர்களுக்கு என்றும் இடையூறானவர்களாகவே கருதப்படவேண்டும்.

வெளிவருகின்றது!

அசை...

சமூக அசைவியக்கத்திற்கான
ஓர் எழுத்தியக்கம்

அசை...

தோழமையுடன்!

நாம் கூறும் வார்த்தைகளை
நிஜமாக்கவே விரும்புகிறோம். எனினும்
அச்சாக்கத்தின் தாமதம் எம்மை
சோர்வடையவே செய்கிறது. ஜூன் மாத
இறுதிப்பகுதிக்குள் எம் வாசிப்பு
சாத்தியமாகும் என்ற நம்பிக்கையோடு
நீங்கள்.

நாங்களும் காத்திருப்போம்.

இது ஒரு விமர்சன ஆய்விதழ்

தொடர்புகளுக்கு: **ASSAIE**
45 Rue Davy
75017 Paris
FRANCE.

மின்னஞ்சல்: **Assaie@hotmail.com**

சுக்கம்

கோரப் பனிக்குளிரில்
உதடுகள் வெடித்து
உதிரம் சொட்ட...
உறக்கமிழந்த அந்த இரவில்
ஸ்ரேலிங் பவுண்களை
எண்ணுகிறபோது
உனது நினைவுகள்
என்னை ஓலமிட்டு அழவைக்கும்

இன்னும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கு
அப்போ எனக்கு
பன்னிரண்டு வயதிற்கு
நம் வீட்டு முன்றலிலே
நான் தடுக்கி வழுந்து
என் உதட்டின் மெல்லியதான கீறலுக்கே
நீ ஓவென்று அழுதாயே
இங்கே எனக்காய்
அழுவதற்கு யாரிருக்கார்
இந்த ஐரோப்பிய நாட்டில்
அகதியாய்....
அனாதையாய்....
வெந்து போகிறது மனது

எப்போது என் நாட்டில்
எப்போது என் வீட்டில்
எப்போது உன் மடியில்

ராஜாத்தி

14.12.2000

சிவலிங்கம் சிவபாலன்

என்னதான் வசதி வாய்ப்புகள் வந்திட்டாலும் ஊரை உலகத்தையோ சொந்த புந்தங்களையோ மறக்கேலாமோ, கொட்டிச் சிந்திச்சாப்பிட்டது, அடிச்சுத் தள்ளி பிடிபட்டது என்று ஏராளம்.

ஒருக்கால் பிறந்து வளர்ந்த ஊரைப் போய்ப் பார்த்திட்டு வந்திடுவம். பிரச்சினை பிலாக்காய்ப் பால் மாதிரி ஒட்டுப்பட்டு இழுவுண்டு கொண்டு போகுதே தவிர அதுக்கொரு விடிவு வறதாய் இல்லை.

ஆயுத கோதாரியனைச் செய்யிறவனும் வேறே ஆரை நம்பி இருக்கிறான். ஏதோ நாட்டிலை நாலு பேரிருந்தால் நாலு பிரச்சினையும் வரத்தான் செய்யும். அடிபிடியும் வரத்தான் செய்யும். கத்தி வெட்டு, கோடாலி வெட்டு இருக்காமலே போகப்போகுது.

அது முத்தி, இப்ப அணுஆயுதத்திலை போய் நிக் குது. உது நாளைக்கு இன்னும் வேகரங் கொள்ளுமேயல்லாமல் விழுந்து படுக்காது.

கொழும்புக்குப் போய் கப்பலுக்கோ பிளேனுக்கோ பதிஞ்சு பாப்பம். வேணுமெண்டால் ஐஞ்ஞாறு ஆயிரத்தை இளக்கிப் பார்ப்பம். சரி வந்தால் சரி. இல்லாது போனால் இத்தாலிக்கே திரும்பி விடுவம் என்ற நோக்கத்தோடேதான் சிவயோகனும் மனிசி பிள்ளையளும் பயணத்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணினவை.

பயணமெண்டு வெளிக்கிடக்கை சனங்கள் உயிரோடை இருந்ததுகள். இப்ப எலும்புத் தோலுமா இருக்குதுகள். சாட்டுக்கு உசிர் அதுகளோடை ஒட்டிக்கொண்டிருக்குது. ஆரார் எங்கை எங்கை இருக்கினம் எப்பிடியெப்பிடி இருக்கினமெண்டதொண்டும் தெரியாது.

கொழும்பிலை போய் மாமாவையோ சித்தப்பாவையோ சந்திச்சு விலாசங்களை எடுப்பம் எண்ட யோசினையிலைதான் சிவயோகன் உந்த அலுவலிலை இறங்கினான். அலுவல்களும் சட்டுப்புட்டெண்டு சரிவர அங்கை போயிறங்கியாச்சு.

மாமன் சித்தப்பனுக்கு சிவயோகனிலை பழைய ஆத்திரமிருக்கத்தான் செய்திருக்கு. ஏதோ வீடு தேடி வந்திட்டானே என்று ரெண்டு பேரும் சிவயோகனிட்டை முகங்கொடுத்துக் கதைச்சிருக்கினம். சிவயோகன் மாமன் வீட்டையோ சித்தப்பர் வீட்டையோ போகேக்கை பொஞ்சாதி கலைச்செல்வியையோ புள்ளையன் ரெண்டு யுடோ கூட்டிக்கொண்டு போகேல்லை. தனியனாகத்தான் போனான்.

அங்கை பெஞ்சாதியைக் கூட்டிக்கொண்டு போகப் போக மாமன் எதையாவது இடக்கு முடக்காக கதைக்க.... ஏன் வில்லங்கத்தை யெண்டு மனிசி புள்ளையனை ஹொட்டலிலை விட்டுட்டுத்தான் போனான். மாமனோ சிறிய தேப்பனோ பழசுகளைக் கிளறாது

சிவயோகனுக்கு ஓரளவு நிம்மதியாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட பத்து வருசங்களாகப் போவது. ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்துப் பேசி.... நன்மை தீமையிலை சந்திச்சு.

பலமான ஒரு பெருமூச்செறிய மாமன் பேசினார்.

“எப்பிடியடாப்பா இருக்கிறாய்....”

“இருக்கிறன் மாமா....”

“மனிசி வரேல்லையோ....”

“அவ ஹொட்டலிலை நிக்கிற மாமா....”

“எத்தினை புள்ளையள்?”

“ரெண்டு. ரெண்டும் பெடியள் மாமா”

“தப்பி விட்டாய்....”

மாமா எதை வைச்சு தப்பி விட்டாய் என்றுறார்.

மயான அமைதி, சிவயோகனுக்கும் மாமனோடை என்னத்தைப் பேசிறதெண்டே தெரியேல்லை.

சிவயோகன் ரியூட்டரியிலை படிக்கேக்கை கலைச்செல்வியும் கூடத்தான் படிச்சவள். இளவட்டங்களெல்லே. கண்ணுங்கண்ணும் பேசியிருக்கும். கையுங்கையும் தட்டுப்பட்டிருக்கும். ரெண்டு பேரும் மனப்பட்டிருப்பினம். இதெல்லாம் அந்தந்த வயசிலை வரத்தான் செய்யும். வரேல்லையெண்டால் ஏதாவது பருவப் பிழையெண்டு பள்ளிக் கூடத்திலை பெடியள் பட்டம் வைச்சுப் போடுவாங்கள்.

பெடியன் நல்ல தோற்றம் பேரனைப்போலை. முறுகின தேகமும் அடர்த்தியான தலை மயிருமாக, பாக்க வசீகரமாயிருப்பான். எந்தப் பெடிச்சியள்தான் மசியமாட்டாளவை.

கலைச்செல்வி கொஞ்சம் நிறங்குறைவு. ஆனாலும் நல்ல முகவெட்டு. அதோடை நல்ல உடம்புக் கட்டும். தாய்க்காரி வள்ளியம்மையின்ரை இளமைத் தோற்றம் மாதிரி. அவளின்ரை கன்னக்குழியிலை யார்தான் மயங்க மாட்டினம்.

இந்த ரெண்டு பேரும் ஒருத்தரையொருத்தர் மனசார விரும்பிக் கொண்டது ஒன்றும் புதுமையில்லை. அவனுக்கு இவளைப் புடிச்சிருந்திருக்கு. இவளுக்கு அவனைப் புடிச்சிருந்திருக்கு.

இடையிலை ஆர் என்ன தடை போடேலும்.

உந்தச் சனங்களை ஒரு கால் காசுக்கு நம்பேலாது. முகத்துக்கு நேரையொண்டு சொல்லுங்கள். முதுகுக்குப் பின்னாலை நிண்டு இன்னொண்டைச் சொல்லுங்கள். கட்டப்போறது இவன். வாழ்க்கைப் பட்டப்போறது இவன். இனியென்ன. பிரச்சினையே இனித்தானே.

குலங் கோத்திரம் பொருந்தவேணும். பேர் நட்சத்திரம் பொருந்த வேணும். தாலி பொருந்தவேணும். புத்திர பாக்கியம் பொருந்தவேணும். சொந்த பந்தம் ஏற்றுக்கொள்ள வேணும். ஐயர் வந்து மான் தோலிலை சப்பாணி கட்டிக் கொண்டிருந்து ஓமம் வளர்த்து தாலி எடுத்துக் குடுக்க வேணும். தேவர்கள் வானத்திலையிருந்து மணவறையிலை உக்காந்திருக்கிற பொடி பொட்டைக்கு மலர் தூவ வேணும்.... உப்பிடி எத்தனை சில்லெடுப்புகள். உதெல்லாதையும் தாண்டித்தானே கலியாண மெண்டுறது.

உதையெல்லாம் விட்டிட்டு கண்டதூங் காதல், தட்டுப்பட்டால் காதல் எண்டு வந்து நிண்டாலெப்பிடி. பள்ளிக்கூடக் காதல் படலை மட்டுந்தான். ஆனாலிது எல்லாத்தையுந் தாண்டிய காதலாச்சே.

ஊருக்குள்ளை காத்திகேசு, அதுதான் கலைச்செல்வியின்றை தேப்பன்காரன். துணிமணியளை எடுக்கப் போயிருக்கு. கிழமைக்குக் கிழமை வெள்ளாவி. பாட்டன் முப்பாட்டன் காலத்துத் தொழில். கார்த்திகேசு படிச்சிருந்தால் ஒருவேளை எம்.பி. யா வந்திருக்கலாம். மந்திரியாக வந்திருக்கலாம். மணியகாரனாக வந்திருக்கலாம்.

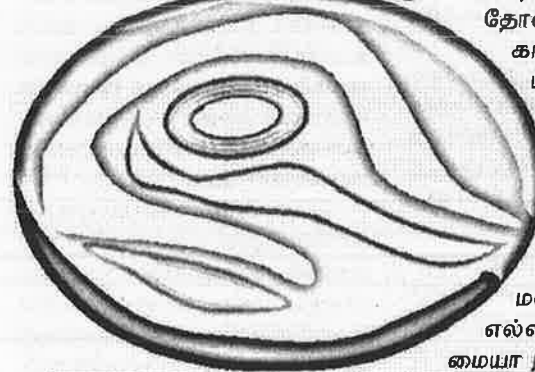
பாட்டனுக்குப் பிறகாலை தேப்பனுக்குப் பிறகாலை எண்டு துணி மூட்டையோடை மாறடிச்சுக்கொண்டு திரிஞ்சுதாலை படிப்பு வாசனையிலலை. தெரிஞ்சு தொழிலெண்டால் உதொண்டுதான். உதையும் விட்டுவிட்டால் வயித்துப் பாட்டை யார் பார்க்கிறது. ஆகவேதான் கார்த்திகேசு உந்தத் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்தான்.

தன்றை கஸ்டம் தன்னோடையே போகட்டும் எண்டு விட்டுத்தான் மேளக்காறி கலைச்செல்வியெண்டாலும் ஒரு நாலு சொல்லு படிக்கட்டு எண்டிட்டு ரியூட்டரியிலை சேர்த்துவிட்டான்.

நல்ல கெட்டிக்காரி. படிப்பாளி. ஏன் அவளுக்குக் காதல் வரப்படாதோ... தான் கட்டப் போறவனைத் தானே கண்டு கொள்ளக் கூடாதோ மகளக்காறி படிக்கப் போற இடத்திலை ஒரு பெடியனோடை சிநேகிதமாம்.

என்ன மாதிரி உந்தச் செய்தி அந்த அயலட்டையெல்லாம் பரவி விட்டுது. ஒருத்தனுக்கு ஒரு கஸ்டமெண்டால் வாயையும் காதையும் பொத்திக் கொண்டிருக்கிற சனவாதி ஒரு பெடியனும் பெட்டையும் கதைக்கிறதைக் கண்டுவிட்டால் போதுமே கை கால் மூக்குத் தலையெல்லாம் வைச்சு என்ன மாதிரிக் கரு வரைக்கும் போய்டுங்கள். காத்திகேசுவின்றை காதுக்கும் விசயம் எட்டி விட்டுது.

வழக்கத்தைவிட அண்டைக்கு மூக்கு முட்டப் போட்டுட்டு வந்த கார்த்திகேசு பெண்டிலுக்குமடி, பொட்டைக்குமடி. சனங்கள் வேலி யாலை எட்டி எட்டிப் பாத்து வேடிக்கை பாத்தபடி. தங்கடை வீட்டுக்கை என்ன நாத்தங் கிடந்தாலும் மற்றவனின்றை வாசல்படியிலை முக்கை ஙுளைக்கிறதுதானே. கல்

தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து மூத்த குடியின்றை முன்னார் தொடங்கி இன்றோர் வரையிலை செய்து துலைக்கிற கைங்கர்யம்.

பெடிச்சி தாய் தேப் பனோடை மல்லுக்கட்டேல்லை. எல்லாத்தையும் பொறுமையா நிதானமா எடுத்துச்

சொன்னாள். ஆர் கேட்டான்.

“பறையப்பாது. வீட்டை விட்டு இனி வெளிக்கிட்டாய் மவளே, உசிரோடை தாட்டுப் போடு வன்...”

மறுநாள் காலம்பற வெறி முறிஞ்சுதோ முறியேல்லையோ காத்திகேசு தொழில் நிமித்தம் ஊருக்குள்ளை போயிட்டான். பெண்டாட்டி வள்ளியம்மை மெள்ளமா மோளிட்டைக் கதை விட்டுப் பார்த்தாள்.

“ஊருக்குள்ளை தலை நிமிர்ந்து நடக்கிற மனிசனடி. ஏதோ கால் வயித்துக் கஞ்சிக்காகவேண்டி ஒவ்வொரு வீட்டு வாசப்படியா ஏறி இறங்குது. நீ விரும்புறதாச் சொல்லுற பொடியனின்றை மூண்டு தலைமுறைக்கும் நாங்கள்தான் சேவகம் பண்ணுறம். உந்த லச்சணத்திலை உதெல்லாம் நடக்கு மெண்டு நினைக்கிறியோடி. அவையின்றை குடும்பத்துக்கை நீ போய் நல்லபடியாய் வாழ்ந்திடுவியோ?”

“நானாரெண்டு தெரிஞ்சு தானே யணை அவர் என்னை விரும்புறார்”

“அவங்களிட்டை வசதி வாய்ப்பெல்லாமிருக்குது. வேணுமெண்டால்ப் பார் நாளைக்கே அவனுன்னை நடுத்தெருவிலை விட்டிடுவான்”

“அவரப்படியானவரில்லையணை” “இப்ப நானுனக்கு எது சொன்னாலும் மண்டையிலை ஏறாது கண்டியோ. அவனுனக்கு நல்லாதான் கறடி விட்டிருக்கிறான். உதெல்லாம் எங்கை போய் முடியப்போவுதோ இப்ப ஒண்டு சொல்லிறன் கேள். நாளைக்கு ஆரெண்டாலும் வீடு தேடி வந்து வாய்க்கு வந்தமாதிரிக் கதைச்சால் நானும் கொய்யாவும் தூக்குப் போட்டுச் செத்துப் போவம். அதுக்குப் பிறகு நீ நல்லா நிம்மதியாய் இரு.”

முஞ்சை முகமெல்லாம் வீங்கி விழுந்து ராத்தூக்கமில்லாமல் வள்ளியம்மை சீறிச் சீறிச் சேலைத் தலைப்பாலை கண்ணையும் முக்கையும் துடைச்சபடி மேளுக்குப் புத்திமதி சொல்லிப் பார்த்தாள். பெடிச்சியும் மசியிற தாய் இல்லை.

பெடியன் சிவயோகன்றை

தேப்பன் நாகநாதியும் தாய்க்காரி சொர்ணம்மாவும் தலைதலையெண்டு அடிச்சபடி, சகோதரியள் ரெண்டு பேரும் மன்னையை நீட்டிக்கொண்டு அறையுக்குள் ளையே நிண்டுகொண்டுதுகள். வீட்டைவிட்டு வெளிக்கிடுகிற பாடாயில்லை. பெரியவள் சாரதாவுக்கு உது பெரிய இடியாப் போச்சது?

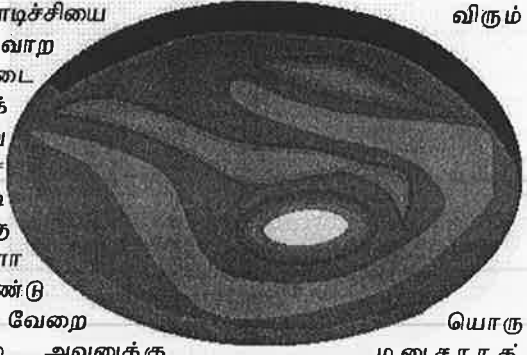
நாகநாதி ஒரு கடைதெரு, கோயில் குளம், அந்திரட்டி, செத்தவீடு, கிறித்தியமெண்டு போனாலும் தலையைக் கவிண்டு கொண்டு நிக்கிறதேயல்லாமல், முன்னரைப்போல கலகலப்பா வீம்பா சபையிலை நிக்கேலாமல்ப் போச்சது.

பட்டினசபை எலக்சனிலை நாகநாதிக்கு எதிரா நிண்ட சிற்றம்பலத்தாரின்ரை நரிப்பார்வை நக்கல்ப் பேச்சொரு பக்கம், எல்லைப் பிரச்சனையிலை சம்பந்தப்பட்ட பாலசிங்கன் ஒரு பக்கம், கிணத்துப் பங்கு பிரச்சினையிலை சம்பந்தப்பட்ட உடையாற்றை பேரன் ஒரு பக்கமெண்டு நாகநாதியின்ரை இடுப்பிலை வேட்டியில்லாமல்ப் பண்ணிப் போட்டாங்கன். நாகநாதி ஆருக்கு என்னத்தைச் சொல்லறது.

பெடியன் செய்யிறது சரியெண்டு சொல்லுறதா இல்லை தன்னை நியாயப்படுத்துறதா? கிட்டத்தட்ட நாகநாதி செத்த மாதிரித்தான். இதிலை சொர்ணம் மாவும் நல்லா உடைஞ்சு போனாள். வீட்டிலை இரண்டு பெடிச்சியள் கட்டிற வயசிலை இருக்கேக்கை குத்தியன் தன்ரை எண்ணத்துக்கு.... அதுவும் சொந்த பந்தம் அயலட்டையெல்லாம் தாண்டிப்போய் குடிமை வீட்டிலை போய்ச் சம்பந்தம் செய்யிறதெண்டால் இனி யார் சாரதாவையும் மற்றவளையும் கேட்டு வரப்போயினம்.

நாகக்கைப் புடுங்கிச் சாகிற மாதிரி நாளைக்கு சாதிசனம் நாலு கேள்வியைக் கேட்டு விட்டால்.... என்னத்தைப் புடுங்கிறது. மனிசி சொர்ணம்மா அழுதாத்தியபடி பொடியன் புரட்சி செய்ய வேணுமெண்டோ முற்போக்காயிருக்க வேணு

மெண்டோ இந்தப் பொடிச்சியை பேல்லை. தனக்கு வாறவன் தன்னோடை குடும்பம் நடத்தக் கூடியவளா நாலு பேரோடை அனுசரிச்சுப் போகக்கூடியவளா நாலுபேருக்கு உதவக் கூடியவளா இருக்க வேணுமெண்டு நினைச்சதே தவிர வேற

விரும்

உள் நோக்கமும் அவனுக்கு மனுசாரக்கிடையாது. குடும்பம் நடத்துறத்துக்கு ஒரு பெடியனும் பெட்டையும் போதும். இதை விட்டிட்டு அதுகள் என்ன ஆடுமாடுகளையே விரும்பினதுகள். இல்லாது போனால் விருப்பமில்லாத இடத்திலை கையைப் பிடிச்ச இழுத்ததுகளோ.

இது ஊர் முழுக்கக் கதையாப் போச்சு. எங்கையெண்டு பாத்துக் கொண்டிருக்கிறதகளுக்கு இது போதாதே.

ஒரு நாள் கவுணவத்தை வேள்வியிலண்டு நாகநாதருக்கு நல்ல உச்சம். இறைச்சி பிறம்பு, குடல் பிறம்பாத் திண்ட மனிசன் பேசாமல் வீட்டிலை படுத்துக் கிடக்காமல் முறியடிடிக்கப் போயிருக்கு. வாற வழியிலை கோப்பிறேசனாலை காத்திகேசு தலை முழுக்க எண்ணையைத் தேச்சுக்கொண்டு வந்திருக்கு. சனிக்கிழமையான அண்டைக்குப் பாத்து ரெண்டு சனியளும் வக்கிரம் கொண்டிச்சதுகள். பேந்தென்ன அக்கப்போர்தான். அடிபடியெண்டு தொடங்க முதல் நிண்டவன் கண்டவனெல்லாம் வந்து இழுவறிப்பட்டு ஒரு வழியா ரெண்டு சனியன்களும் ரெண்டு திக்கிலை போட்டுதுகள். அதொண்டு காணாதே வீட்டை ரெண்டாக்க.

பழையபடி வேதாளம் முருக்கை மரத்திலை ஏறிச்சது. ஒரு வீட்டை பூவரசங்கம்பு, மற்ற வீட்டிலை துவரந்தடி. "தரித்திரங்களே பிரமசத்தியனே எங்கையெண்டாலும் துலைஞ்சு போங்கோ..." பெடியும் பெட்டையும் ஆப்பிழுத்த குரங்கின்ரைநிலை. வள்ளியம்மை சந்தையாலை காய் பிஞ்சோடை வர சொர்ணம்மா நாட்டாண்மை காட்டிச்சது. வள்ளியம்மை விடுவாளோ அவளுக்கும் வாயிருக்கெல்லே.

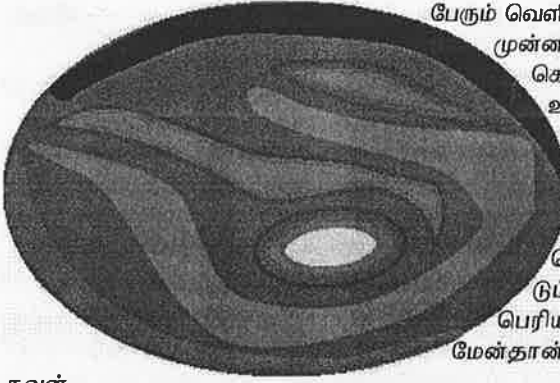
"என்ரை பெட்டையொண்டும் உங்களை பெடியனைத் தேடி வரேல்லை"

"என்ரை பெடியனை வளைச்சுப் போட நல்லாத்தான் உன்ரை மேளுக்குச் சொல்லிக் குடுத்திருக்கிறாய்" என்று வாய்க்கு வந்தபடி இஞ்சாலுமங்காலுமா ரெண்டு பகுதியும் குத்தி முறிஞ்சிருக்குதுகள்

இவ்வளவு நடந்தப்புறும் பெடியனைப் பெடியன்ரை வீட்டிலையும் பெட்டையைப் பெட்டையின்ரை வீட்டிலையும் அடுக்க ரெண்டு பகுதிகளுக்கும் சம்மதமில்லை. பெடியன் சொல்லிப் போட்டான், "கட்டிறதெண்டால் நான் அவளைத்தான்." பெட்டைக்கும் வேறை வழி தெரியேல்லை. ஏன் இரவோடை இரவா ஓடுவான். பெடியன் சிவயோகு, விதானை விசுவலிங்கத்தையாங் கூட்டிக்கொண்டு போய் முப்பது ரூபாய் குடுத்து ரெஜிஸ்தரர்க் கந்தோரிலை எழுத்தை எழுதிப் போட்டுது.

அந்தளவோடை சனங்களின்ரை பேச்சு முச்சடங்குமே. பெடி பெட்டையளின்ரை காதிலை விழற மாதிரி தெரு திண்ணையில நிக்கிற காவாலி கடைப் புளியளெல்லாம் ஒரு நக்கல் செருமல் கிரந்தம். உதுகள் எதையும் காதிலை போடேல்லை. ஊரிலை இருந்தாலத்தானே உதெல்லாம் கேக்கவேண்டி வரும்.

பெடியனின்ரை பெரிய தேப்பன்ரை மகன் தோட்டக்காட்டுப் பகுதியிலை படிப்பிச்சுக் கொண்டிருந்தவன். அவன் உதைக் கேள்விப்பட்டுப் போட்டு "உங்கை நீங்கள் ரெண்டு பேருமிருந்தால் எக்கணம் வெட்டுப் பாடு கொத்துப்பாடுதான் வரும். பேசாமல் இஞ்சாலை வாங்கோ. ஏதாவது நான் உதவி பண்ணுறன்" என்று கடுதாசி எழுத இவை இரண்டு

பேரும் வெளிக்கிட்டு அங்கை முன்னாய்ப் போட்டினம். கொஞ்ச நாளைக்கு உப்புடித்தான் குதியாய் குத்துவினம். பேந்து போகப் போக அடங்கி விடுவினம் என்று சொல்லிப் போட்டுப் போனதுகளை பெரிய தேப்பனின்ரை மேன்தான் வைச்சப் பார்த்தவன்.

தவன்.

பேந்து ரெண்டு பேரையும் சவுதிக்கு அனுப்பிவிட்டவன். அதுகள் அங்கை போய் உழைச்ச அங்கை நிண்டே இத்தாலிக்குப் போய்விட்டு துகள். ஊரிலை இரண்டு குடும்பங்களும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் தலைக் கறுப்புக் காட்டுறேல்லை. ஏன் வீண் தொந்தரவுகளையெண்டு அவரவர் பாட்டைப் பாக்குதுகள்.

முதல்ப் பிள்ளை பிறந்ததுக்கு அறிவிச்சம் பொடியன் வீட்டையிருந்து எந்தத் தகவலுமில்லை. தன்ரையெண்ணத்துக்குப் போனவனோடை பிறகென்ன தொடசல் என்று கையை விட்டிட்டினம்போலை. இருந்தாலும் பொடிச்சி வீட்டுக்காரரெண்டாலும் தொடசல் வைச்சிருக்கலாம். அதுகளும் கை விட்டிட்டுதுகள் போலை.

கோபதாபங்கள் கொஞ்ச நாளைக்குத்தானே. தாய் புள்ளை தாய் புள்ளைதானே, புறத்தியாரே. நெஞ்சிலை ஈரமிருக்கத்தானே செய்யும். பிறகும் ரெண்டொரு தடக்கா தாய் தேப்பனுக்கு கடுதாசி போட்டவனாம். அதுகள் ஏதோ வீம்பிலை பிடிவாதத்தாலை கடிதம் எழுதேல்லைப் போலை. பெடியனின்ரையோசிசெனயாலை நாகநாதரும் நல்லாக் கொட்டுண்டு போனார். எண்டாலும் கொழுப்படங்கின மாதிரியில்லை. நாகநாதரின்ரை மற்ற இரண்டு பெட்டையளுக்கும் இந்தா இந்தா எண்டு சம்பந்தங்கள் வந்து ஒப்பேறிச்சது. பேந்து என்ன வெள்ளிடியோ எல்லாம் குழம்பிப் போச்சது. அதுவும் நாகநாதருக்கும் பெண்டாட்டி சொர்ணம்மாவுக்கும் பெரிய கவலை.

ஊரெல்லாம் பாட்டம் பாட்டமா எரிஞ்ச முடிய எல்லாரும் மூட்டை முடிச்சோடை உந்த வன்னி வனாந்தரமெல்லாம் காவுடி எடுத்திச்சினம். சில பேர் இந்தியாவுக்கு ஓடிச்சினம். ஒண்டாயிருந்த குளவிக் கூட்டைக் கலைச்ச மாதிரி அயலட்டைச் சனங்களுக்கு குண்டைப் போட அதுகள் எங்கையெண்டு ஓடுறது. கால்போன திசைக்குப் போய் திக்குத் திக்கா மாறிவிட்டுதுகள்.

இந்த நேரத்திலையாவது தாய் தேப்பனுக்கு ஏதாவது குடுத்து உதவுவமெண்டு பெடியனும் பெட்டையும் விசாரிச்சால் மன்னாரிலை யெண்டிச்சினமாம். பிறகு முல்லைத்தீவிலையெண்டிச்சினமாம். சிலபேர் கிளிநொச்சியிலை எண்டிச்சினமாம். அதுக்குப் பிறகுதான் பெடியனும் பெட்டையும் கொழும்புக்கு வந்திறங்கிச்சினம். எவற்றை காலிலை யாவது விழுந்து ஒற்றுமைப்படுவம் எண்ட நோக்கத்திலை.

சிவயோகனுக்குத் தெரிஞ்சது மாமன் மாமி வீடுதான். பெட்டையையும் கூட்டிக்கொண்டு நேரை வந்திறங்கேலாது. மாமிக்காரி உந்த விசயத்திலை கொஞ்சம் நெருப்பு. அதுதான் சிவயோகன் மனிசியையும் புள்ளைகளையும் லொட்ஜிலை விட்டிட்டு தான் தனிய இஞ்சை போயிருக்கிறான்.

மாமிக்காரி தேத்தண்ணி கொண்டு வந்து குடுத்தது மட்டுந்தான். கதவு நிலையோடை சாயஞ்ச கொண்டாவே தவிர ஒரு பேச்சுக் கெண்டாலும் மனிசி பிள்ளையளைப்புற்றி விசாரிக்காதது இவனுக்குச் சரியான மனவருத்தம்.

குசினிக்குள்ளை ஏதோ அலுவலாய்ப்போன மாதிரிப் போன மாமிக்காரி "கேட்குதே" சத்தமா கக் குரல் கொடுக்க, "ஓ வாறன்"

எண்டிட்டு மாமனும் குசினிக் குள்ளை போட்டார்.

பெண்டாட்டியெல்லே... ஏதோ குசுகுசுத்திருக்கிறாள். போன வேகத்திலையே வந்த மாமன் காரன் மெளனமாய் இருமிப் போட்டு "சாரதாவுக்குக் கலியாணம் முடிஞ்ச அவளோடைதான் கொய்யாவும் கொம்மாவும் இப்ப இருக்கினம். இந்த சம்பந்தங்கூட எத்தினையோ பொய்யைச் சொல்லித்தான் ஒப்பேற்றினது. இப்ப நீ வந்திருக்கிறது தெரிஞ்சால் அது களுக்கு மற்றாட்டம் ரெத்தம் கொதிக்கும். ஏதோ வந்தனி வந்திட்டாய் இவ்வளவு காலமுமில்லாத அக்கறை உனக்கெங்கை வரப்போகுது. கொம்மாவுக்கு ஏதும் குடுக்க வேணுமெண்டால்த் தந்திட்டுப் போ. நான் வேணுமெண்டால் கொம்மாவிட்டை ரகசியமாய்க் குடுக்கிறன்" எண்டு மாமன்காரன் சொல்லி இருக்கிறார்.

மினக்கெட்டுப்போன பெடியனுக்கு தாய் தேப்பனைப் பார்க்கேலாமல்ப் போயிடுமோ எண்ட கவலை. பிறகாலை அதுகள் இவனைப் பாத்தால் உன்ரையெண்ணத்துக்குப் போனனி, இப்ப என்னத்துக்கு வந்திருக்கிறாய் எண்டு தாயும் தேப்பனும் கத்த மருமேனுக்குச் சங்கதிகள் தெரிய வர குடும்பத்துக்குள்ளை ஏதும் பிரச்சினை வந்திடுமோ என்ற பயத்தோடை கண்ணைக் கசக்கின பொடியன் பேசாமல் ஒரு பதிலுஞ் சொல்லாமல் எழும்பி வந்திட்டான். மாமனும் வேறை ஏதும் கேக்கேல்லை.

"உண்ணையும் மனிசி புள்ளையளையும் பார்க்க ஆசையாய் இருக்கு ஒரு தடவை வந்து பார்த்திட்டுப் போ" எண்டு கடதாசி போட்டால்தான் இனி கொழும்பிலை வந்து இறங்கிறது. இல்லாது போனால் இத்தாலியிலையும் கூடலை இருக்குத்தானே. எண்ட ஒரே முடிவோடை லொட்ஜிலை கதவு தட்டப்படுகிற சத்தமும் கேளாமல் சிவயோகன் யோசிச்சபடி படுத்திருக்கிறான். எல்லாமே குனியம்தான். சிவலோகனின்ரை மூத்தவன் ஓடிப்போய்க் கதவைத் திறந்து பார்த்தால் சாரதாவும் புருசனும்.

உன் மரணத்திற்கு

முன்பும் பின்புமான சில பொழுதுகள்

பகிர்தலில் மட்டும்
மனச்சுமைகள் தீருமெனின்
எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்

உன்னையும் இழக்காது,
கலங்காது
இருந்திருத்தல் கூடும்

களைப்புற்று கல்லூரி வாசலில்
எனக்காய் காத்திருந்த
இருள் கவிந்த மாலைவேளை
இன்னமும்
வெளிச்சமாய் தெரிகிறது

என்னவாயிற்றென்ற
என் தொக்கு வாக்கியத்திற்கு

இலைகள் உதிர்ந்தாலும்
நாளை துளிர்க்கும் நம்பிக்கையுடன்
உறங்குநிலைக்குப்போகும்
மரங்கள் அற்புதங்கள்
என்றாய்

நீ எப்பவும் இப்படித்தான்
உள்மனதில் நீரோட்டம்
உன்னில் அறிவது மிகக்கடினம்

அன்றைய நாளின் இரவில்
நீயாகவே இறந்துபோனதும்
என்ன காரணம் என்றறிய முடியாது
எல்லாவற்றையும் சிகைத்துப் போனதும்

புலரும் திசைநோக்கி
படர்ந்த
மனதின்நீட்சியை காணச்சகியாது..

ஒருதுளிப்பொழுதில்
மூர்க்கமாய் கசக்கியெறிந்து
கலைந்து போனவர்களை
திரை விலத்திக்காட்டி..

இறந்த உன்னை
இன்னொருமுறை சிகைக்க
இனியொரு பொழுதும் அனுமதியேன்

இருப்பினும்
நினைவுகள் பீறிட்டெழும்
இக்கணத்தின் கொடுமையை
முகத்தில் பேயென ஒங்கியடிக்கும்
காற்றிலா கரைக்கமுடியும்?

இலையுதிர்க்கும்
மரங்களின் அழகில்
உன்னோடு
இரசாயன ஆய்வறிக்கைகள்
எழுதிய பொழுதுகளின் துளிகள்
உணவுகள் பகிர்ந்தபடி
ஆங்கில இலக்கியம் பேசிய மதியவேளைகள்
கொழுந்து விட்டெறிகிறது
நீ இறுதியாய் தேடிய
உன் முடிவின் வழி போல

உன் தோழிக்கு
என்ன நிகழ்ந்ததென
என்னை நோக்கி நீரும் விரல்களின்
எண்ணிக்கை முடிவிலி

கேட்ட கேள்விக்கு
விடை இல்லாதபோது
மௌனமாயிருக்கப் பழகவும்

சீவரமணியின் வார்த்தை
நினைவுக்கு வருகிறது இப்போது.

இளங்கோ

2000.11.14

மையம் அற்றலையும்....

எதிர்கால கற்பனை
இறந்த கால நினைவுகளில்
சஞ்சரிக்க
கணம் கணமாய்
வெறுமையாய் கழிகிறது
நிஜம்.
***

கரை புரண்டுவரும்
காட்டு வெள்ளம் போல்
ஆசை
இன்பம் நோக்கிப் பாய
வெள்ளக்காட்டில்
திசை தப்பிப் போகிறது
சுயம்.
***

அனுபவம்
ஒப்பிட்ட பார்வையில்
தேவைகளின் தேடல்களாய்
முடிச்சலிழக்கப்படுகிறது
இன்ப துன்பம்.
***

விளைவு தெரியாமல்
எண்ணமாய் நின்று
வழி நடத்தும் புலன்களால்
நாட்களால் நகர -

இடம் பெயர்ந்து,
தடம் விலகி,
மனம்
தறி கெட்டுப் பாயும் கணம்,
இருட்டறைக்கள்
ஒப்பனை செய்யப்படுகிறது
எதிர்காலம்
***

இருக்கும் இடமும்
நிரந்தரமில்லாமல்,
போகும் இடமும்
புரிந்து கொள்ள முடியாமல்,
ஈரப் பாதங்களில் ஓட்டிச் செல்லும்
குறு மணல் மாதிரி
வாழ்க்கை....

ஏ. சீ. ததயிப்
07. 03. 2001

பிரணவமயம்

காலக் கொடியில்
வாழ்க்கைத் துணி
சாயம் போய்
கிழிந்து தொங்க

ஆச்சரியக்குறி இட
ஓசைப்பட்ட எதிர்காலம்
கேள்விக்குறியாய்.

எதுவுமே எம்மில்
இல்லாது போகும்போது
குன்றுகள் மட்டுமல்ல
குறுங்கற்களும்
பாரம்தான்.

ஆயினும் என்ன?

வேர்விட்டு
கிளை பரப்பி
விழுதூன்றிய
நம்பிக்கை
கணப் பிரளயத்தில்
பிணமாகிப் போக
புதிய பாடைக்குள்
பழைய சவமாய்...

பின்னிய வலைக்குள்
சிக்குண்ட
சிலந்தியாய்
எல்லாமும்.

ஒடிந்துபோன
சிறகுடன்
முறிந்து போன
கிளை ஒன்றில்
பறக்க முடியாமலும்
பாடமுடியாமலும்
பரிதவிக்கும்
இந்த ஊமைக்குயிலின்
வேதனை
யார் கொடுத்த
சாப வரம்.

வரங்களே
சாபங்களானால்
தவங்கள்
எதற்காக.

ஏ. சீ. ததயிப்
18. 03. 2001

ஆணைகள்

நா. விச்வநாதன்

எழுதுகோலை முறித்துப் போடென்று
அரசு காகிதங்கள்
ஆணையிடும்
அவ்வப்போது-
பலரும் பணிந்தனர்.

புத்தியில்லாவிட்டாலென்ன
புரிந்து கொள்ளல்
உள்ளவர்கள் இவர்கள் -

வெள்ளைப் புறாக்கள்
வானத்தை வட்டமிடும்
உத்தரவுகளுக்கு உட்பட்டு -

பட்டத்தை விட்டு
வானத்தை அளையும்
பள்ளிக்கூடச் சிறுசுகள்
குதூகலமாய் -

சமாதானத்தைக்
குலைப்பவர்களென
சட்டங்கள் புறப்படும்.
சிறுசுகளும் வெள்ளைப்
புறாக்களும்

சமாதானத்திற்குள்
சங்கமிக்கும் ரணமாய் -

மூலைத் தாத்தா
இருமித் துப்புவார்
இருளைத் துளைக்க -
ஏழெட்டு பேர் வருவர்
சமாதானம் குலைப்பவரோ

எனச் சந்தேகப்பட்டு -
தோள் அழுத்தும்

துப்பாக்கிகளை
கீழிறக்க மனமின்றி
எச்சரித்துப் போவர் -

பொழுதுபோகவில்லையென்றால்
கருப்புச் சனியன்கள்

நீளும் -
தாத்தாவும் இருமலும்
காணாமலும் போவதுண்டு -

நட்சத்திரமில்லா வானம்

நீரில்லா நீர் தடம்
எச்சில் வழியாத

குழந்தை -
பனியோடு சிரிக்கும்

ரோஜாமலர் -
எல்லாம் பார்க்க

ஆசைதான் -
வாணை மறைக்கும்

புகைமூட்டத்துக்கு
வேறெதுவும் பொருளில்லை -

சமாதான விதைகளைத்
தூவுவதென்பது தவிர -

சொன்னார்கள் -
ரணமாய்ச் சிதைந்த

பொழுதுகளை
ரம்மியமாய் மாற்ற

அவர்கள் வந்தனர் -
பதுங்கு குழியில் படுத்துக் கிடப்பதைவிட

அவர்களோடு
தோள் குறுக்கிக்

கொள்ளலாம் -
நட்சத்திரம் காட்டுவர் -

எங்கள் மண்ணில்
எங்கள் கால் தடம்

அழுத்தமாய்ப் பதிந்த
சித்திரம் பார்க்கலாம் -

யாராவது வரவேண்டும்
ரட்சிக்கவெனப்

புலம்பிக் கொண்டிருந்தது
மறந்துவிட்டது -

அவர்கள் வந்து விட்டனர்
ஆகாயம் காட்டுவர் -

வெள்ளைச் சாயமடித்த கறுப்புப் புறாக்களை
காட்டிச் சிரிப்பர் -

நிஜம் புரியும்போது
வாழ்க்கை

அர்த்தமுள்ளதாகிறது
என்று சொல்லி ஓடும் -

வேலியோரத்து அணில் குஞ்சு -

நிழல்கள் நிழல்கள் சூர்வகைவு சூர்வகைவு

உயிர்நிழல் (செப். - ஓக். 2000) இதழில் 'வரண்ட மனமும் வக்கற்ற இலக்கியச் சூழலும்' - என்ற அசோக்கின் கட்டுரையை நண்பர்கள் தீவிரமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்; எப்பொழுதுமே காலம், இடம் சார்ந்த 'தூரங்கள்' ஒரு கவர்ச்சியை உருவாக்குவதில், புனைவைப் பேரளவில் கட்டுவதில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன என்ற நடைமுறை உண்மைகளைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

கலக அரசியலை முன்னெடுத்துச் செல்பவர்களிடம் சேரன் கேட்கிற "மனித அறம் சார்ந்த" கேள்வி, மனித சரித்திரத்தில் விடை இல்லாமல் வினாவாகவே நிற்கிறது; விடை இல்லாத வினாக்கள் மனித வாழ்வில் ஒன்றா இரண்டா?

எஸ். பொ. மட்டுமல்ல, மனிதர்கள் அனைவர்களுக்குள்ளும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற பிரக்ஞை இளமைக்கால வாழ்வுதான்; இந்த வாழ்வுதான் நிகழ்கால வாழ்வில் கணந்தோறும் புண்படும் 'ஈகோவை' சமாதானப்படுத்தும் மாமருந்தாகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இலக்கிய அரசியலுக்கு அதிக இடம் கொடுத்து விடாமல் அரசியல் இலக்கியங்களுக்கு அதிக இடம் கொடுக்க முயலுங்கள்.

க. பஞ்சாங்கம்
புதுச்சேரி, தமிழ்நாடு

☞☞☞

தனக்கான காரணத்தைத் தேடும் உயிர்நிழல் மூர் (ஆறாந்திணை)

இன்று ஈழத் தமிழர்கள் பல்வேறு நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அப்படியிருந்தும் தமக்கான இருப்பின் அர்த்தம் தேடி ஒவ்வொரு கணமும் தமக்குள் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதன் விளைவாக பல்வேறு இதழ்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். அதன் மூலம் தமக்கான அர்த்தத்தை, தமிழுடன் தமக்குள்ள உறவை மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்த அசைவியக்கத்தில் ஒன்றாகவே பிரான்ஸில் இருந்து 'உயிர்நிழல்' எனும் இதழ். தனக்கான வருகையில் ஓர் தொடர்ச்சியை பேணிக் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. 'ஜனவரி - பிப்ரவரி 2001' இதழ் வழமைபோல் தனக்கான படைப்புக்களைத் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இடம்பெறும் அக்கப்போர்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்து செல்வது தேவையற்றது. ஈழம் தனக்கான தனித்துவ வளங்கள் நிரம்பப் பெற்றது. இன்னும் அவற்றின் தொடர்ச்சிகளை வளங்களை சேகரிக்கவும் பரிசீலிக்கவும் என தொடர்ந்த செயற்பாட்டில் ஈடுபட எத்தனையோ

பணிகள் உள்ளது. ஆகவே அ.மார்க்ஸ், சாருநிவேதா, ரமேஷ் பிரேம், காலச்சுவடு என தேவையற்ற 'உதிர்ப்புகளுக்கு' இடம் கொடுத்துச் செல்வது உயிர்நிழல் போன்ற பத்திரிகைக்கு தேவையற்றது. இதனால் தமிழுக்கு ஏதும் பெரும் இழப்பு ஏற்படப் போவதில்லை. மாறாக உருப்படியான விஷயங்கள் வரவேண்டிய பக்கங்களை இது விழுங்கி விடுகிறது. தயவு செய்து இவற்றை உயிர்நிழல் கவனிக்கவும்.

இந்த இதழில்...

- டொமினிக் ஜீவாவுடன் ஒரு செல்வி
- ஔவையின் எல்லை கடத்தல்
- தழும்பு (மொழிபெயர்ப்பு) சிறுகதை
- சனதருமபோதினி ..... செய்தி, விமரிசனம்
- ஆன் பிராங்க் இனவதையின் ஒரு மனத்துளி (மொழிபெயர்ப்பு)
- பலஸ்தீனிய உன்மைக்கான புத்திஜீவி சயிடும் நம் மத்தியில் (ஈழத்தவர்கள்) உலவும் முதுகெலும்பற்ற புத்திஜீவி பரதேசிகளும் ஓர் ஒப்புநோக்கு
- தற்கொலைப்படை
- சுதந்திர அடிமைகள் (கவிதை)
- நீட்சேயும் (மொழிபெயர்ப்பு)
- வன்முறையும் இலக்கியமும் : நாவலாசிரியை திலகவதிபுடன் யமுனா ராஜேந்திரன் உரையாடல்
- எதிர்வினை

சுமார் 75 பக்கங்களில் பல பயனுள்ள வாசிப்புக்குகந்த காத்திரமான விஷயங்களை தாங்கி வந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி வரவேற்கக் கூடியது. சாத்தியமான பல்வேறு வளங்களை தமிழுக்கு கொண்டு வந்து சேர்ப்பது தேவையானது.

நீட்சே, ஆன்பிராங்க் போன்றவர்கள் தமிழுக்கு வரவேண்டும். சாருநிவேதா, அ. மார்க்ஸ், ரமேஷ் + பிரேம் போன்றவர்களினால் தமிழ்ச்சூழல் மாசுபடக் கூடிய நிலைமையே உள்ளது. ஆகவே இதனைத் தவிர்த்து ஆரோக்கியமான விவாதச் சூழலுக்கும் புதியனவற்றின் தமிழ்வளர்ச்சிக்கும் உயிர்நிழல் முயற்சி செய்வதுதான் தேவையானது.

உயிர்நிழல் இன்னும் பல்வேறு வகைப்பட்ட சிந்தனைகளுக்கும் படைப்பு முயற்சிகளுக்கும் முதன்மை கொடுக்கட்டும். "தமிழில் புகலிட இலக்கியம்" என தனித்து சிந்திப்பதற்கான தடங்களை வளங்களை இனங்காட்டட்டும்.

உண்மைக்குப் புறம்பான, திரிக்கப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டு எழுதப்படும் கடிதங்களை 'உயிர்நிழல்' தவிர்த்துக் கொள்கிறது.

SINGAPORE SILK POINT

Vente de
Vêtements Indiens
et
Instruments de musique Indienne

கீழைத்தேய
கலை கலாச்சார பண்பாட்டு
விழுமியங்களின்
சங்கமம்

210 Rue du Fbg St. Denis
75010 PARIS

Tél: 01 46 07 08 80
Fax: 01 46 07 07 86

L'OR DE L'INDE

15 Rue Caill 75010 PARIS

Tel : 01 42 05 63 89

M° : La Chapelle ou Gare du Nord

EXIL, 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France e-mail: EXILFR@aol.com N° d'enreg. 13023204